

Lovtidende A

2009

Udgivet den 24. oktober 2009

5. oktober 2009.

Nr. 984.

Bekendtgørelse af færdselsloven

Herved bekendtgøres færdselsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1058 af 4. november 2008, med de ændringer, der følger af § 12 i lov nr. 1336 af 19. december 2008, § 2 i lov nr. 1338 af 19. december 2008 og lov nr. 347 af 6. maj 2009.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 2, 4-6, 8, 10, 12, 14-17 og 19, i lov nr. 1338 af 19. december 2008 om ændring af lov om registrering af køretøjer, færdselsloven, registreringsafgiftsloven og andre love, er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da tidspunktet for ikrafttræden af disse ændringer fastsættes af skatteministeren, jf. § 8, stk. 2, i lov nr. 1338 af 19. december 2008.

Kapitel 1

Lovens område m.v.

Lovens område

§ 1. Loven gælder, hvor andet ikke er bestemt, for færdsel på vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Definitioner m.v.

§ 2. I denne lov forstås ved:

1. Akseltryk:

det tryk, der overføres til vejen fra hjulene på en aksel.

2. Bil:

motorkøretøj, der er forsynet med 4 eller flere hjul eller med bælter, valser, meder eller lignende, samt motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

3. Blokvogn:

motordrevet køretøj eller dertil koblet køretøj, hvis vægt, akseltryk, dimensioner eller øvrige konstruktion udelukker køretøjet fra registrering, og som er beregnet til transport af særlig tungt eller omfangsrigt gods.

4. Egenvægt:

vægten af køretøj med tilbehør, som køretøjet normalt medfører. Vægten af driftsmidler, herunder brændstof, smøleolie og kølevand, samt fører medregnes ikke til egenvægten.

5. Fodgængerfelt:

den del af vejen, som er bestemt for gående ved passage over kørebane eller cykelsti, og som er særlig afmærket.

6. Knallert:

to- eller trehjulet køretøj med en forbrændingsmotor med et slagvolumen på ikke over 50 cm³ eller med elmotor og med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 45 km i timen. Knallerter inddeles i stor knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på over 30 km i timen og lille knallert med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km i timen.

7. Krybespor:

særlig vognbane, som med færdselstavle anvises for langsømtkørende færdsel.

8. Kørebane:

den del af vejen, der er bestemt for kørende, herunder dog ikke cykelsti eller ridesti. Reglerne om færdsel på kørebane gælder også for færdsel på cykelsti og ridesti.

9. Køretøj:

indretning på hjul, bælter, valser, meder eller andet, som er indrettet til kørsel på vej, og som ikke løber på skinner. Færdselsreglerne for kørende gælder, i den udstrækning de kan anvendes, også for ridende samt dem, der fører heste eller driver kreaturer.

10. Lygtetændingstiden:

tiden fra solnedgang til solopgang eller i øvrigt, når anvendelse af køretøjets lygter på grund af mørke, tåge, dis, regn eller lignende dårlige sigt- eller lysforhold er påkrævet enten for at gøre køretøjet synligt for andre trafikanter eller for at give føreren tilstrækkelig synsvidde.

11. Motorcykel:

motorkøretøj på 2 hjul, med eller uden sidevogn, og motorkøretøj på 3 hjul, hvis egenvægt ikke overstiger 400 kg.

12. Motordrevet køretøj:

køretøj, der er forsynet med motor som drivkraft. For kørestol, som er konstrueret til en hastighed af højst 15 km i timen og kun med væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed, gælder bestemmelserne om cykel, hvor intet andet er bestemt. Motordrevne køretøjer inddeles i motorkøretøj, traktor, motorredskab og knallert.

13. Motorkøretøj:

motordrevet køretøj, der hovedsagelig er indrettet til selvstændigt at benyttes til personbefordring eller godstransport. Knallert anses dog ikke som motorkøretøj. Motordrevet køretøj, som er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af over 40 km i timen, og motordrevet køretøj, som er indrettet til andet formål, og som er konstrueret til en hastighed af over 30 km i timen, anses ligeledes for motorkøretøj. Motorkøretøjer inddeles i bil og motorcykel.

14. Motorredskab:

motordrevet køretøj, som hovedsagelig er indrettet som arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 30 km i timen og kun med en væsentlig konstruktiv forandring kan ændres til større hastighed. Motordrevet køretøj, der er bestemt til at føres af en gående, anses som motorredskab.

15. Motorvej og motortrafikvej:

vej, som er forbeholdt færdsel med motorkøretøjer, og som med færdselstavler er afmærket som henholdsvis motorvej og motortrafikvej.

16. Parkering:

enhver hensætning af et køretøj med eller uden fører. Standsning kortere end 3 minutter, standsning for af- eller påstigning samt af- eller pålæsning af gods anses dog ikke for parkering.

17. Påhængskøretøj:

køretøj, der efter sin indretning er bestemt til at blive trukket af andet køretøj. Påhængskøretøjer inddeles i påhængsvogn, sættevogn og påhængsredskab.

18. Påhængsredskab:

andet påhængskøretøj end påhængsvogn og sættevogn. Campingvogn anses som påhængsredskab.

19. Påhængsvogn:

påhængskøretøj, der hovedsagelig er indrettet til befordring af personer eller gods, sættevogn dog undtaget.

20. Sidevogn:

et-hjulet køretøj, der kobles til siden af et tohjulet køretøj, og som hovedsagelig er indrettet til befordring af personer eller gods.

21. Sættevogn:

påhængskøretøj, der hovedsagelig er indrettet til befordring af personer eller gods, og som kobles til det trækkende køretøj således, at køretøjet eller dets last delvis hviler på det trækkende køretøj.

22. Totalvægt:

køretøjets øjeblikkelige vægt med driftsmidler, fører og last (faktiske totalvægt) eller den ved registrering eller godkendelse tilladte største vægt af køretøjet med driftsmidler, fører og last (tilladte totalvægt).

23. Trafikant:

enhver, der færdes eller i øvrigt opholder sig på vej eller i køretøj på vej.

24. Traktor:

motordrevet køretøj, som hovedsagelig er indrettet til at trække andet køretøj eller arbejdsredskab, og som er konstrueret til en hastighed af højst 40 km i timen.

25. Tættere bebygget område:

område, hvis grænser tilkendegives ved særlig afmærkning.

26. Vej:

vej, gade, cykelsti, fortov, plads, bro, tunnel, passage, sti eller lignende, hvad enten den er offentlig eller privat.

27. Vejkryds:

vejkryds, vejforgrening og vejudmunding.

28. Vognbane:

enhver af de baner, i hvilke kørebanen kan deles, og som hver er tilstrækkelig bred til at kunne benyttes af en række køretøjer med 4 hjul.

Kapitel 2

Regler for al færdsel

Grundregler m.v.

§ 3. Trafikanter skal optræde hensynsfuldt og udvise agtpågivenhed, så at der ikke opstår fare eller forvoldes skade eller ulempe for andre, og således at færdslen ikke unødigt hindres eller forstyrres. Der skal også vises hensyn over for dem, der bor eller opholder sig ved vejen.

Stk. 2. Særligt hensyn skal vises over for børn, skolepatruljer, ældre mennesker samt personer, der ifølge særligt af justitsministeren fastsat kendetegn eller i øvrigt, efter hvad der fremgår af omstændighederne, lider af svækket syn eller hørelse eller anden legemlig mangel eller sygdom, som er til ulempe for dem i færdslen.

Stk. 3. Det påhviler politi og vejmyndigheder efter samråd med skolerne at træffe foranstaltninger til at beskytte børnene mod farerne fra den kørende færdsel på deres vej til og fra skolen.

Anvisninger for færdslen

§ 4. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives ved færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller på anden måde, jf. § 95.

Stk. 2. Trafikanter skal efterkomme de anvisninger for færdslen, som gives af politiet eller andre, som justitsministeren har bemyndiget til at regulere færdslen, jf. § 89. Disse anvisninger skal efterkommes forud for anvisninger i stk. 1.

Stk. 3. Anvisningerne i stk. 1 og 2 skal efterkommes forud for færdselsreglerne.

Stk. 4. Trafikanter skal uanset afmærkning, der tilkendegiver ubetinget vigepligt, rette sig efter signalanlæg, der regulerer færdslen i det pågældende vejkryds.

Færdsel over jernbanespor m.v.

§ 5. Trafikanter, der skal passere jernbaneoverkørsel, skal udvise særlig forsigtighed. Færdsel over jernbaneoverkørsel må ikke finde sted, når det kan ses eller høres, at tog nærmer sig. Kørende skal afpasse hastigheden således, at standsning om nødvendigt kan ske før sporene. Når sporene passerer, skal dette ske uden unødigt ophold.

Stk. 2. Trafikanter må ikke passere jernbaneoverkørsel, når:

- 1) pligt til standsning er tilkendegivet ved signalanlæg,
- 2) bomme er lukkede, eller medens bomme lukkes eller åbnes, eller
- 3) jernbanens personale tilkendegiver, at tog nærmer sig.

Stk. 3. Standsning skal ske i betryggende afstand fra sporene og før signal eller bom.

Stk. 4. Stk. 1-3 gælder også for passage af andre overkørsler samt for kørsel på eller over spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende uden at være afgrænset derfra.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger der skal iagttages ved passage af jernbaneoverkørsler med:

- 1) transporter, der er særlig langsomme eller tunge,
- 2) transporter, der overskrider de almindelige bestemmelser for bredde, længde eller højde, der er fastsat i medfør af § 84, eller
- 3) dyr, der trækkes eller drives.

Leg m.v.

§ 6. Ingen må springe af eller på et køretøj, der er i bevægelse, eller opholde sig på et køretøjs trinbræt eller lignende, medmindre det er særligt godkendt hertil.

Stk. 2. Slæde, trækvogn eller lignende må ikke hænges efter køretøj. Den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende, må ikke trækkes af køretøj.

Stk. 3. Der må ikke på vej køres på rullebræt eller laves glide- eller kælkebaner. På vej bortset fra legegader må der ikke leges eller spilles bold til ulempe for færdslen.

Udrykningskørsel m.v.

§ 7. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om udrykningskørsel og kan herunder fravige regler i denne lov.

Stk. 2. Når der ved kørsel med udrykningskøretøj anvendes særlige af justitsministeren fastsatte lyd- eller lyssignaler, skal andre trafikanter i god tid holde vejen åben for køretøjet. Kørende skal om nødvendigt standse.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser til sikring af ambulancers og brandslukningskøretøjers uhindrede kørsel til og fra uheldsstedet eller brandstedet.

Stk. 4. Motorkøretøj, der i et enkelt tilfælde benyttes til kørsel med alvorligt syge eller tilskadekomne eller i et andet lignende øjemed, som ikke tåler opsættelse, og som foran på køretøjet på iøjnefaldende måde har anbragt en hvid dug, er under denne kørsel ligestillet med udrykningskøretøj. Føreren af motorkøretøjet skal snarest muligt, efter at sådan kørsel har fundet sted, give politiet meddelelse herom. Uberettiget anvendelse af hvid dug er forbudt.

Stk. 5. Uvedkommende må ikke komme så nær til et uheldssted eller brandsted, at redningsarbejdet eller slukningsarbejdet, herunder kørsel til eller fra stedet, derved hæmmes.

Stk. 6. Trafikanter skal give fri passage for forsvarets og redningsberedskabets kolonner, grupper af børn under opsyn af leder, ligtog eller andet sluttet optog.

Beskadigelse af færdselstavler m.v.

§ 8. Den, der med eller uden egen skyld beskadiger færdselstavler, afmærkning på kørebane eller cykelsti, signalanlæg eller andre færdselsanordninger, skal straks bringe afmærkningen i orden igen, hvis det er muligt. Kan dette ikke ske, skal den pågældende snarest underrette politiet og i øvrigt foretage, hvad der er nødvendigt for at advare andre trafikanter.

Forpligtelser ved færdselsuheld

§ 9. En trafikant, der med eller uden egen skyld bliver indblandet i et færdselsuheld, skal straks standse.

Stk. 2. Trafikanten skal endvidere

- 1) i muligt omfang yde hjælp til personer, der kan være kommet til skade,
- 2) deltage i de foranstaltninger til sikring af færdslen, som uheldet giver anledning til,
- 3) opgive navn og bopæl til en anden, der er indblandet i uheldet, hvis denne anmoder om det,
- 4) opgive navn og bopæl til den, på hvis ejendom eller ting der er sket skade, hvis denne anmoder om det,
- 5) snarest muligt underrette politiet, hvis trafikanten har forvoldt ikke ubetydelig skade på en anden person, og
- 6) snarest muligt underrette skadelidte eller politiet, hvis trafikanten har forvoldt skade på ejendom eller ting og der ikke er nogen til stede, som kan modtage oplysninger om trafikantens navn og bopæl.

Stk. 3. Er nogen dræbt eller kommet alvorligt til skade ved færdselsuheldet, må der ikke ændres ved forholdene på

uheldsstedet eller fjernes spor, som kan være af betydning for opklaringen af uheldet. Køretøj, der har været indblandet i uheldet, skal dog flyttes, hvis dets placering er til fare for færdslen.

Kapitel 3

Færdselsregler for gående

§ 10. Gående skal benytte fortov, gangsti eller rabat, dog ikke midterrabat. Cykelsti eller kørebane må kun benyttes, såfremt der ikke findes fortov, gangsti eller egnet rabat.

Stk. 2. Gående, som benytter kørebanen, skal gå yderst i venstre side i færdselsretningen eller, hvis vedkommende trækker cykel eller knallert, yderst i højre side. Den gående kan dog gå i den modsatte side, hvis den pågældende ellers ville blive udsat for fare, eller hvis særlige omstændigheder tilsiger det.

Stk. 3. På fortov, gangsti, cykelsti eller rabat må gående ikke trække cykel eller knallert eller medføre omfangsrige genstande, såfremt dette vil være til væsentlig ulempe for andre gående. Gående, som benytter cykelsti, må ikke være til ulempe for kørende på cykelstien.

Stk. 4. Gående, der vil passere kørebane eller cykelsti, skal, når kørebanen eller cykelstien betrædes, udvise den forsigtighed, der er nødvendig under hensyn til afstanden til og hastigheden af kørende, der nærmer sig stedet. Passagen skal ske uden unødigt ophold.

Stk. 5. Ved passage over kørebane eller cykelsti skal fodgængerfelt benyttes, såfremt et sådant findes i nærheden. Findes fodgængerbro eller -tunnel i nærheden, skal broen eller tunnelen om muligt benyttes.

Stk. 6. I andre tilfælde end nævnt i stk. 5 skal passagen ske lige over kørebane eller cykelsti og fortrinsvis i tilslutning til vejkryds.

Stk. 7. På steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, må kørebane og cykelsti kun betrædes, når signal, der gælder for den gående, viser grønt lys, eller når det ved politiets tegngivning tilkendegives, at færdslen er fri i den gåendes færdselsretning.

§ 11. Som gående anses også den, der løber på ski, skøjter, rulleskøjter eller lignende, og den, der fører barnevogn eller legevogn. Den, der skubber kørestol, trækker cykel eller knallert, anses ligeledes som gående.

§ 12. Sluttet optog skal så vidt muligt færdes på rabat, dog ikke midterrabat, eller i kørebanens højre side i færdselsretningen. Børn i gruppe med højst to ved siden af hinanden skal om muligt benytte fortov, gangsti, rabat, dog ikke midterrabat, eller cykelsti. Optog, som i lygtetændingstiden benytter rabat, kørebane eller cykelsti, skal foran mod vejens midte medføre mindst én lygte, der viser hvidt eller gult lys fremad, og bagtil mindst én lygte, der viser rødt lys bagud.

§ 13. Invalid, der selv fører kørestol, må, hvis der køres med almindelig ganghastighed, benytte fortov, gangsti eller rabat samt fodgængerfelt og anses i så fald som gående.

Kapitel 4

Færdselsregler for kørende

Anvendelsen af vejens forskellige baner

§ 14. Er der på vej anlagt særlige baner for forskellige færdselsarter, skal kørende benytte den bane, som er bestemt for færdsel med køretøj af den pågældende art.

Stk. 2. Lille knallert skal føres på cykelsti, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning. Hastigheden skal på cykelsti afpasses således, at der ikke fremkaldes fare eller ulempe for den øvrige færdsel på denne. Cyklist og fører af lille knallert må kun anvende cykelsti i højre side af vejen i færdselsretningen, medmindre andet er tilkendegivet ved afmærkning.

Stk. 3. Cykel eller lille knallert må ikke føres på cykelsti, såfremt køretøjet på grund af dets bredde i belæst eller ubelæst stand kan være til væsentlig ulempe for andre kørende på cykelstien.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om cyklisters anvendelse af fortov og gangsti. Der skal i sådanne tilfælde være klar adskillelse mellem den del af fortovet eller gangstien, hvorpå cyklister må færdes, og den del, der er forbeholdt for gående.

Stk. 5. Hvor der findes et krybespor, skal dette anvendes af køretøjer, der fremføres med en lavere hastighed end den, som er angivet på færdselstavlen ved krybesporet. Andet køretøj må ikke føres i krybespor. Ved udkørsel fra krybespor skal den kørende sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødig ulempe for andre.

Placeringen på vejen

§ 15. Kørende skal under hensyntagen til anden færdsel og forholdene i øvrigt holde så langt til højre som muligt.

Stk. 2. Har kørebanen tre vognbaner, må et køretøj ikke benytte den vognbane, som er beliggende yderst til venstre i færdselsretningen, medmindre færdslen på kørebanen er ensrettet.

Stk. 3. Afstanden til foran kørende skal afpasses på en sådan måde, at der ikke er fare for påkørsel, hvis køretøjet foran standser, eller dets hastighed nedsættes. Køretøjer, for hvilke der gælder en særlig hastighedsbegrænsning, jf. § 43, skal uden for tættere bebygget område tillige holde en sådan afstand til foran kørende, at overhalende køretøjer uden fare kan føres ind imellem et sådant køretøj og køretøjet foran.

Stk. 4. Kørende skal holde til højre for helleanlæg, færdselsfyg og lignende, der er anlagt eller anbragt på kørebanen. Kørende kan dog også køre venstre om, hvis dette er tilkendegivet ved afmærkning, eller indretningen er beliggende på kørebaner med ensrettet færdsel.

Stk. 5. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Svingning m.v.

§ 16. I god tid før vejkryds skal kørende i de tilfælde, hvor kørebanen har to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, anbringe sig i vognbanen længst til højre, hvis der skal svinges til højre, og i vognbanen længst til venstre, hvis der skal svinges til venstre. Den, der skal lige ud,

kan anbringe sig i den vognbane, som under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er den mest hensigtsmæssige.

Stk. 2. Kørende, som i vejkryds ønsker at ændre færdselsretning, skal før forberedelsen og udførelsen af manøvren sikre sig, at denne kan foretages uden fare eller unødigt ulempe for andre, som færdes i samme retning.

Stk. 3. Ved svingning til højre skal køretøjet føres så langt ud mod kørebanens højre kant som muligt. Svinget skal gøres så lille som muligt. Ved svingning til venstre skal køretøjet føres så langt som muligt ind mod kørebanens midte eller, hvis kørebanen har ensrettet færdsel, mod kørebanens venstre kant. Svingningen skal foretages på en sådan måde, at køretøjet, når det forlader krydset, befinder sig til højre på den kørebane, det svinger ind på.

Stk. 4. Har den kørebane, som køretøjet efter svingningen føres ind på, to eller flere vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, skal svingningen uanset bestemmelserne i stk. 3 udføres på den måde, der under hensyn til den øvrige færdsel og den fortsatte kørsel er mest hensigtsmæssig.

Stk. 5. Modkørende køretøjer, der fra hver sin side føres ind i et vejkryds, hvor de begge skal svinge til venstre, kan køre forbi hinanden til venstre, hvis dette kan ske uden fare eller ulempe.

§ 17. § 16, stk. 1-3, gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 2. Køretøj, der anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed føres således, som det er nødvendigt af hensyn til arbejdet.

Vending, bakning og vognbaneskit m.v.

§ 18. Kørende skal før vending eller bakning sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller ulempe for andre. Vending skal ske forlæns til venstre, medmindre forholdene ikke tillader dette.

Stk. 2. Kørende skal før igangsætning fra kanten af vejen, ved vognbaneskit eller anden ændring af køretøjets placering til siden sikre sig, at manøvren kan udføres uden fare eller unødigt ulempe for andre. Det samme gælder, når den kørende vil standse eller hurtigt nedsætter hastigheden.

Stk. 3. Kørende i tilkørselsbane (accelerationsbane) skal tilpasse sin hastighed til færdslen i den vognbane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel, og forlade tilkørselsbanen, når det kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Kørende i den vognbane, som færdslen i tilkørselsbanen skal køre ud i, skal, om nødvendigt ved at nedsætte hastigheden, lette udkørslen fra tilkørselsbanen.

Stk. 4. Hvor antallet af vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, formindskes, skal de kørende under gensidig hensyntagen tilpasse deres kørsel efter de ændrede forhold, herunder ved eventuelt at ændre hastigheden. Det samme gælder ved sammenløb af to kørebaner.

Stk. 5. Frakørselsbane (decelerationsbane) skal benyttes straks ved banens begyndelse. Det samme gælder baner, der er forbeholdt en vis art færdsel, samt baner, der skal benyttes ved svingning.

Kørsel ved busstoppested m.v.

§ 19. Kørende, som i tættere bebygget område nærmer sig et stoppested, hvor en bus er standset, skal, hvis føreren af bussen giver tegn til igangsætning, nedsætte hastigheden og om nødvendigt standse, således at bussen kan forlade stoppestedet. Føreren af bussen fritages dog ikke herved for at udvise særlig forsigtighed for at undgå fare.

Stk. 2. Kørende, som nærmer sig en skolebus, der er standset for at optage eller afsætte passagerer, skal udvise særlig agtpågivenhed. Det samme gælder, når en skolebus forlader et sådant sted. Føreren skal specielt være opmærksom på, om børn befinder sig på kørebanen eller er på vej ud på denne.

Møde

§ 20. Kørende, som møder hinanden, skal holde til højre. De skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem køretøjerne og samtidig udvise særlig agtpågivenhed over for trafikanter, der færdes i kørebanens højre side. Er vejen delvis spærret, skal det køretøj, i hvis side af kørebanen spærringen er, om nødvendigt standse og lade det mødende køretøj passere.

Stk. 2. Ved møde med køretøjer, som anvendes ved vejarbejde, kan der med fornøden forsigtighed køres på den måde, som er mest hensigtsmæssig.

Overhaling

§ 21. Overhaling skal ske til venstre. Dog skal overhaling ske højre om et køretøj, hvis fører svinger til venstre eller tydeligt forbereder et sådant sving. Cyklist og fører af lille knallert kan overhale køretøjer af andre arter til højre.

Stk. 2. Kørende, der vil overhale, skal sikre sig, at dette kan ske uden fare, herunder særlig:

- 1) at den vognbane, hvor overhalingen skal foregå, på en tilstrækkelig lang strækning er fri for modkørende færdsel, og at der ikke er anden hindring for overhalingen,
- 2) at den foran kørende ikke giver tegn til overhaling af et andet køretøj,
- 3) at bagfra kommende køretøjer ikke har påbegyndt overhaling, og
- 4) at det, bortset fra tilfælde, hvor overhaling sker i en vognbane, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme, efter overhalingen utvivlsomt er muligt atter at føre køretøjet ind i trafikstrømmen uden at være til ulempe for denne.

Stk. 3. Den overhalende skal holde tilstrækkelig afstand til siden mellem sit køretøj og det køretøj, der overhales. Sker overhaling til venstre, skal den overhalende holde til højre, så snart dette kan ske uden fare eller ulempe. Køretøjet behøver dog ikke at blive ført tilbage i vognbanen til højre, hvis den overhalende efter overhalingen har til hensigt straks at overhale endnu et køretøj, og betingelserne for at foretage overhaling i øvrigt er opfyldt.

Stk. 4. Køretøj, som anvendes ved vejarbejde, kan med fornøden forsigtighed overhales på den måde, der er mest hensigtsmæssig.

§ 22. Når en foran kørende bliver opmærksom på, at en bagfra kommende vil overhale til venstre, skal den pågælden-

de holde så langt til højre som muligt og må ikke øge hastigheden.

Stk. 2. Hvis et køretøj føres med lav hastighed eller optager megen plads, og kørebanen er smal eller bugtet, eller der er modkørende færdsel, skal føreren være særlig opmærksom på bagfra kommende færdsel. Såfremt det kan gøre overhalingen lettere, skal føreren nedsætte hastigheden og om nødvendigt føre køretøjet ud til siden, så snart dette er muligt, og eventuelt helt standse.

Forbud mod overhaling

§ 23. Overhaling må ikke foretages:

- 1) umiddelbart foran eller i vejkryds, medmindre:
 - a) køretøjerne er placeret i vognbaner, der er forbeholdt færdslen i samme retning, jf. § 16, stk. 1,
 - b) overhaling skal ske til højre af hensyn til køretøj, der svinger til venstre,
 - c) færdslen i krydset reguleres af politi eller ved signalanlæg, eller
 - d) færdslen på den krydsende vej har ubetinget vigepligt i medfør af § 26,
- 2) umiddelbart foran eller på en jernbaneoverkørsel, eller
- 3) når oversigten foran eller på uoverskuelig bakke eller i vejkurve er begrænset, medmindre kørebanen i kørselsretningen har mindst to vognbaner, hvor modkørende færdsel ikke må forekomme.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke ved overhaling af tohjulet cykel og tohjulet lille knallert.

Forbikørsel og vognbaneskit i tæt færdsel

§ 24. Er færdslen tæt, og fremføres den i flere rækker med en hastighed, der bestemmes af de foran kørende, skal det ikke anses som overhaling, hvis et køretøj i en vognbane føres forbi et køretøj i en anden vognbane. I sådanne tilfælde må der ikke skiftes vognbane, medmindre det er påkrævet efter § 16, stk. 1, § 17, stk. 1, § 18, stk. 3-5, eller det sker for at parkere eller standse.

Stk. 2. Føres et køretøj i en vognbane, der ved afmærkning er forbeholdt en vis art af færdsel, forbi et køretøj i en anden vognbane, som ikke er forbeholdt en sådan art af færdsel, eller bliver det forbikørt, anses dette ikke som overhaling.

Overhaling og forbikørsel ved fodgængerfelt

§ 25. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, må ikke foretage overhaling eller forbikørsel af et andet køretøj, såfremt dette køretøj hindrer fuldt udsyn over fodgængerfeltet.

Vigepligt m.v.

§ 26. Kørende skal iagttage særlig forsigtighed ved vejkryds.

Stk. 2. Ved kørsel ind på eller over en vej har den kørende vigepligt for den kørende færdsel fra begge sider (ubetinget vigepligt), såfremt dette er tilkendegivet ved afmærkning i medfør af § 95.

Stk. 3. Ubetinget vigepligt gælder endvidere ved udkørsel fra parkeringsplads, ejendom eller grundstykke, tankstation eller andet lignende område uden for vej, fra sti, gågade, markvej eller lignende og ved enhver udkørsel fra vej, der sker over fortov, cykelsti eller rabat, som er hævet over kørebanen

på den vej, der køres ind på. Cyklist eller knallertkører, som fra en cykelsti, der ikke er anlagt i forbindelse med en vej, kører ind på eller over en vej, samt cyklist eller knallertkører, der svinger fra en cykelsti ud på kørebanen, har ligeledes ubetinget vigepligt.

Stk. 4. Når kørende i andre tilfælde færdes på en sådan måde, at deres færdselsretninger skærer hinanden, har føreren af det køretøj, der har det andet køretøj på sin højre side, vigepligt (højrevigepligt), medmindre andet følger af § 18.

Stk. 5. Kørende, som har vigepligt, skal på tydelig måde ved i god tid at nedsætte hastigheden eller standse, tilkendegive, at de vil opfylde vigepligten. Kørslen må kun fortsættes, når det under hensyn til andre køretøjers placering på vejen, afstanden til dem og deres hastighed kan ske uden fare eller ulempe.

Stk. 6. Kørende må ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for modkørende færdsel. Ved svingning til højre må den kørende ikke være til ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Er der i forbindelse med vejen anlagt cykelsti, hvor færdsel i begge retninger er tilladt (dobbeltrættet cykelsti), må kørende ikke svinge til venstre, før det kan ske uden ulempe for cyklister og knallertkørere, der kører lige ud. Det samme gælder ved svingning til højre over for modkørende cyklister og knallertkørere. Tilsvarende regler gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig eller kører ind i vejkryds, skal køre således, at der ikke opstår unødigt ulempe for færdslen på den krydsende vej, såfremt vedkommende tvinges til at standse i krydset. I kryds, hvor færdslen reguleres ved signalanlæg, må den kørende, selv om signalet viser grønt lys, ikke køre ind i krydset, hvis den pågældende på grund af færdselsforholdene på stedet må indse, at krydset ikke vil kunne forlades, inden signalet har skiftet til grønt lys for krydsende færdsel.

Forpligtelser over for gående

§ 27. Kørende, som møder eller kører forbi gående, skal give den gående tid til at vige til side samt i øvrigt give den gående fornøden plads på vejen.

Stk. 2. Kørende, som kører over fortov eller gangsti, eller i øvrigt fører køretøj ind på kørebanen fra udkørsel fra ejendom ved vejen, skal holde tilbage for gående. Det samme gælder ved kørsel ind på eller over gågade.

Stk. 3. Ved kørsel på gågade skal de kørende udvise særlig agtpågivenhed og hensynsfuldhed over for gående.

Stk. 4. Ved busstoppested, beliggende ved kanten af cykelsti, hvor passagererne ikke optages fra eller afsættes på et areal, der er særligt indrettet for dem, skal de kørende på cykelstien holde tilbage og om fornødent standse for på eller afstigende passagerer.

Stk. 5. Ved svingning i vejkryds må kørende ikke være til fare for gående, der passerer den kørebane, som skal benyttes under den fortsatte kørsel. Tilsvarende gælder ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 6. Ved fodgængerfelt på steder, hvor færdslen reguleres af politi eller ved signalanlæg, skal den kørende, selv om han i øvrigt ifølge signalet eller politiets tegngivning kan passere

fodgængerfeltet, holde tilbage for gående, som befinder sig i feltet på vej over kørebanen. Er et sådant fodgængerfelt beliggende ved vejkryds, skal den kørende, som efter svingning i krydset skal passere feltet, køre med passende lav hastighed og om nødvendigt standse for at lade de gående passere, som befinder sig i fodgængerfeltet eller er på vej ud i dette.

Stk. 7. Kørende, som nærmer sig et fodgængerfelt, der ikke er reguleret, skal afpasse hastigheden således, at der ikke opstår fare eller ulempe for gående, som befinder sig i feltet eller er på vej ud i dette. Den kørende skal om nødvendigt standse for at lade de gående passere.

Stk. 8. Kørende skal så vidt muligt undgå, at køretøjet standses i fodgængerfeltet.

Standsnings og parkering

§ 28. Standsnings eller parkering må ikke ske på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Standsnings eller parkering må kun ske i højre side af vejen i færdselsretningen. På mindre befærdet vej og vej med ensrettet færdsel kan standsnings eller parkering dog ske i venstre side. Ved standsnings eller parkering skal køretøjet anbringes i vejens længderetning ved kørebanens yderkant eller om muligt uden for denne. Ved standsnings eller parkering på parkeringsplads, som uden for tættere bebygget område er anlagt i umiddelbar tilslutning til vejen, skal føreren så vidt muligt benytte parkeringsplads, der er beliggende til højre i færdselsretningen.

Stk. 3. Standsnings eller parkering må ikke ske på cykelsti, gangsti eller fortov. Tilsvarende gælder for midterrabat, heleanlæg og lignende. Køretøj, hvis tilladte totalvægt ikke overstiger 3,5 t, kan dog, medmindre andet bestemmes i en lokal bekendtgørelse, standses eller parkeres med en del af køretøjet på fortov, såfremt dette ikke er til fare eller ulempe for færdslen på fortovet. 1. pkt. gælder ikke cykler og tohjulede knallerter.

Stk. 4. Når føreren af et køretøj forlader dette, skal det sikres, at køretøjet ikke kan sætte i gang af sig selv. Føreren skal endvidere træffe foranstaltninger for at sikre, at køretøjet ikke uberettiget kan benyttes af andre. Påbudt anordning til tyverisikring skal være sat i funktion. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om, hvilke typer låseanordninger der skal anvendes.

Stk. 5. Åbning af vogndøre, på- eller afstigning og på- eller aflæsning skal finde sted på en sådan måde, at der ikke opstår fare eller unødigt ulempe.

§ 29. Standsnings eller parkering må ikke ske:

- 1) på fodgængerfelt eller ud for udkørsel fra cykelsti eller inden for en afstand af 5 m foran fodgængerfeltet eller udkørslen,
- 2) i vejkryds eller inden for en afstand af 10 m fra den tværgående kørebanes eller cykelstis nærmeste kant,
- 3) på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel,
- 4) på en sådan måde, at færdselstavle eller -signal dækkes,
- 5) på bro over motorvej, i viadukt eller tunnel,
- 6) på eller i nærheden af bakketop eller i eller ved uoverskueligt vejsving,

- 7) på strækning, hvor kørebanen før vejkryds ved hjælp af spærrelinier er inddelt i vognbaner, eller inden for en afstand af 5 m før begyndelsen af en sådan strækning,
- 8) ved siden af spærrelinie, hvis afstanden mellem køretøjet og linien er mindre end 3 m, og der ikke mellem køretøjet og spærrelinien findes en punkteret linie,
- 9) i krybespor eller
- 10) på afmærket holdeplads for hyrevogne.

Stk. 2. Ved busstoppested er det ikke tilladt at standse eller parkere på den afmærkede strækning på hver side af stoppestedsskiltet. Findes en sådan afmærkning ikke, gælder forbudet inden for en afstand af 12 m på hver side af skiltet.

Stk. 3. Parkering må ikke ske:

- 1) nærmere end 30 m fra jernbaneoverkørsel,
- 2) ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom eller i øvrigt således, at kørsel til eller fra ejendom væsentlig vanskeliggøres,
- 3) på kørebanen på hovedveje uden for tættere bebygget område,
- 4) ved siden af andet køretøj, som holder ved kørebanens kant, bortset fra tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, eller
- 5) på en sådan måde, at adgangen til andet køretøj herved hindres, eller at dette ikke kan føres fra stedet.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte yderligere forbud mod standsnings og parkering, herunder gældende for enkelte typer af køretøjer.

§ 30. §§ 28 og 29 gælder ikke for køretøj, der anvendes ved vejarbejde, såfremt standsnings eller parkering er nødvendig af hensyn til arbejdet, og der træffes fornødne sikkerhedsforanstaltninger. Det samme gælder standsnings eller parkering, der foretages af politi, redningsberedskab eller redningskorps.

Forpligtelser ved standsnings og parkering på særlige områder og i særlige tilfælde

§ 31. Er køretøj standset eller parkeret på spor, der ligger i vej, havneplads eller lignende, eller inden for 2 m fra nærmeste skinne, må føreren ikke fjerne sig længere fra køretøjet, end at vedkommende til enhver tid kan være opmærksom på eventuel trafik ad sporet. Når det kan ses eller høres, at tog eller andet skinnekøretøj nærmer sig, skal føreren uopfordret fjerne køretøjet.

Stk. 2. Køretøj, som på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag er standset på et sted, hvor det er forbudt at standse eller parkere, skal snarest muligt flyttes til et passende sted, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Er køretøjet standset på et sådant sted eller på en sådan måde, at der opstår fare eller ulempe for færdslen, skal føreren, såfremt køretøjet ikke straks fjernes, træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter. Motordrevet køretøj, bortset fra tohjulet knallert og tohjulet motorcykel uden sidevogn, samt påhængskøretøj skal afmærkes med en trekantet advarselsanordning. Denne skal anbringes, så kørende, der nærmer sig, advares i god tid. Transportministeren fastsætter nærmere regler om advarselsanordningen og dens anbringelse.

Stk. 3. Er køretøjet standset på jernbaneoverkørsel eller anden overkørsel, skal føreren, hvis køretøjet ikke straks kan

flyttes, også træffe sådanne foranstaltninger, der er nødvendige for at advare førere af tog eller andet skinnekøretøj.

Signaler og tegn

§ 32. Kørende skal, når det er nødvendigt for at forebygge eller afværge fare, ved lyd- eller lyssignal eller på anden hensigtsmæssig måde henlede andre trafikanters opmærksomhed på faren. I lygtetændingstiden skal fører af motorkøretøj anvende lyssignal i stedet for lydsignal, medmindre faren er overhængende. Lydsignal må ikke anvendes uden for de tilfælde, der er nævnt i 1. og 2. pkt., og må ikke vare længere end nødvendigt. Lyssignal gives ved blink med køretøjets fjern- eller nærlys.

Stk. 2. Kørende skal give tegn før igangsætning fra kanten af vejen og før vending og svingning. Kørende skal endvidere give tegn før vognbaneskit eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på motorvej. Ved vognbaneskit eller anden ikke ubetydelig ændring af køretøjets placering til siden på anden vej end motorvej skal kørende give tegn, når det er påkrævet til vejledning for den øvrige færdsel. Tegnet skal gives ved hjælp af blinklys, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes vandret ud til siden.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte regler om anvendelse af havariblink, herunder regler om obligatorisk anvendelse af havariblink ved uventet kødannelse eller anden umiddelbar fare på motorvej.

Stk. 4. Kørende, der standser eller hurtigt nedsætter hastigheden, skal give tegn, når det er påkrævet til vejledning for andre. Tegnet skal gives ved brug af stoplygte, hvor anbringelse heraf på køretøjet er påbudt eller tilladt, og i øvrigt ved, at en arm rækkes i vejret.

Stk. 5. De tegn, der nævnes i stk. 2 og 4, skal gives i god tid før den påtænkte manøvre og på en tydeligt synlig og utvetydig måde. Tegngivningen skal senest være ophørt, når den pågældende manøvre er afsluttet.

Lygteføring

§ 33. Ved kørsel i lygtetændingstiden skal de påbudte lygter holdes tændt. På flere sammenkoblede køretøjer er det kun nødvendigt at holde baglygter tændt bagest på vogntoget og nummerpladebelysningen tændt ved vogntogets bageste nummerplade.

Stk. 2. Fjernlys (langt lys) skal anvendes, når førerens synsvidde under hensyn til køretøjets hastighed ellers er utilstrækkelig til sikker kørsel.

Stk. 3. Fjernlys (langt lys) må ikke anvendes:

- 1) på strækning, hvor vejen er tilstrækkeligt oplyst,
- 2) ved møde med andet køretøj i sådan afstand fra dette, at føreren kan blændes,
- 3) ved møde med tog, som fremføres langs med vejen, hvis der kan opstå risiko for blænding ved anvendelse af fjernlys, eller
- 4) ved kørsel bag efter et andet køretøj, såfremt den forankørende kan blændes af fjernlyset og anvendelse af nærlys under hensyn til køretøjets hastighed og lysforholdene i øvrigt giver føreren tilstrækkelig synsvidde til sikker kørsel.

Stk. 4. Såfremt fjernlys (langt lys) efter stk. 2 ikke findes påkrævet, kan nærlys (kort lys) anvendes. Hvis fjernlys (langt lys) i medfør af stk. 3 ikke må anvendes, skal nærlys (kort lys) anvendes.

Stk. 5. Tågelygter må kun anvendes i tåge og under kraftig nedbør og kan i så fald anvendes i stedet for de foreskrevne lygter. Hjælpelygter må ikke anvendes til andet formål end det, hvortil lygten er bestemt.

Stk. 6. Lygter må ikke anvendes således, at andre førere kan blændes.

Stk. 7. Anvendelse af andre lygter og andre refleksanordninger end påbudt eller tilladt i denne lov eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, er forbudt.

§ 33 a. Ved kørsel uden for lygtetændingstiden skal nærlys (kort lys) anvendes på motordrevne køretøjer. Ved kørsel med motorredskab gælder dette dog kun, såfremt motorredskabet er forsynet med nærlyslygter. I stedet for nærlys kan anvendes tågeforlygter eller særligt kørellys.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om fritagelse for pligten til at anvende nærlys m.v. ved lejlighedsvis kørsel med veterankøretøjer og ved kørsel med køretøjer under opbygning eller reparation.

Stk. 3. § 33, stk. 7, gælder også ved kørsel uden for lygtetændingstiden.

§ 34. Køretøjer, der ikke skal være udstyret med lygter, skal i lygtetændingstiden være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om afmærkning af ridende.

§ 35. Er køretøj i lygtetændingstiden standset eller parkeret på vej, skal køretøjets positionslys (parkeringslys), baglygter og nummerpladebelysning holdes tændt. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte bestemmelser om, at også andre lygter end dem, der er nævnt i 1. pkt., skal eller kan holdes tændt.

Stk. 2. Køretøj, der ikke skal være udstyret med lygter, skal, når det i lygtetændingstiden er standset eller parkeret på vej, være afmærket efter bestemmelser, der fastsættes af transportministeren.

Stk. 3. Andre lygter end dem, der er omfattet af stk. 1 og 2, må ikke holdes tændt.

Stk. 4. Er et motordrevet køretøj, hvis længde og bredde ikke overstiger henholdsvis 6 m og 2 m, parkeret langs vejens kant i tættere bebygget område, behøver kun positionslys (parkeringslys) og baglygte mod vejens midte at være tændt, medmindre køretøjet er tilkoblet andet køretøj. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte bestemmelser om, at der i stedet kan anvendes særlig side-lygte.

Stk. 5. Ved standsning eller parkering af sammenkoblede køretøjer gælder bestemmelsen i § 33, stk. 1, 2. pkt.

§ 36. § 35 gælder ikke, såfremt vejen er så godt oplyst, at køretøjet tydeligt kan iagttages på tilstrækkelig afstand, eller såfremt det er standset eller parkeret på parkeringsplads eller andet afmærket område for parkering.

Stk. 2. Belysningen behøver heller ikke at være tændt på tohjulet cykel, tohjulet knallert eller tohjulet motorcykel uden sidevogn, såfremt køretøjet henstilles langs vejens yderste kant.

Cykel- og motorløb

§ 37. Cykelløb må kun finde sted med politiets tilladelse. Politiet kan forbyde træningskørsel på visse veje og visse steder.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om gennemførelse af motionsløb for cyklist.

Stk. 3. Justitsministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, kan tillade, at:

- 1) internationalt motorløb passerer dansk område,
- 2) der afholdes orienteringsløb og præcisionsløb med motorkøretøjer og knallerter,
- 3) der afholdes hastighedskonkurrencer på mindre betydende og mindre befærdede veje, der på betryggende vis er afspærret fra al anden færdsel, og at
- 4) der afholdes motorløb på midlertidig, afspærret bane, som er etableret på vej, der ellers benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter.

Stk. 4. Al anden kap- og væddekørsel på vej må ikke finde sted.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om betaling for eventuel politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet under afviklingen af de i stk. 1-3 nævnte løb.

Stk. 6. Motorløb uden for vej, som benyttes til almindelig færdsel af en eller flere færdselsarter, må kun finde sted med politiets tilladelse og på en af politiet godkendt afspærret bane.

Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om afgørelser efter stk. 3 og 6 og om adgangen til at påklage disse afgørelser, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed. Justitsministeren kan endvidere efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere bestemmelser om politiets godkendelse af baner til motorløb omfattet af stk. 3, nr. 4, og stk. 6, og om sikkerhedsforanstaltninger til beskyttelse af publikum og løbsdeltagere ved disse motorløb.

Unødig støj m.v.

§ 38. Fører af motordrevet køretøj skal betjene køretøjet således, at det ikke afgiver unødig støj eller unødigt udvikler røg eller gasarter.

Stk. 2. I og ved bebyggelse må kørsel, der er unødvendig og forstyrrende, ikke finde sted. Hastighed og køremåde i øvrigt skal på sådanne steder afpasses således, at andre ikke unødigt forstyrres.

Forsvarets og redningsberedskabets køretøjer

§ 39. For forsvarets og redningsberedskabets køretøjer gælder færdselsreglerne i den udstrækning, de kan anvendes. Hvor reglerne fraviges, skal der træffes foranstaltninger til at undgå fare eller unødig ulempe for andre trafikanter.

Lokale trafiksaneringer

§ 40. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren og i samråd med miljøministeren, efter indstilling fra de kommunale myndigheder, fravige reglerne i

kapitlerne 2, 3 og 4 i det omfang, det er nødvendigt for i lokalområder at fremme en hensigtsmæssig trafiksanering.

Kapitel 5

Hastighed

Almindelige regler

§ 41. Et køretøjs hastighed skal til enhver tid være afpasset efter forholdene med særligt hensyn til andres sikkerhed. Den kørende skal herved tage vej-, vejr- og sigtforholdene, køretøjets tilstand og belæsning samt færdselsforholdene i øvrigt i betragtning. Hastigheden må aldrig blive større, end at føreren bevarer fuldt herredømme over køretøjet. Der skal kunne standses på den strækning af kørebanen foran køretøjet, som føreren har udsyn over, og foran enhver hindring, der kan påregnes. Ved nedblænding fra fjernlys (langt lys) til nærllys (kort lys) skal hastigheden før nedblændingen tilpasses de nye sigtforhold.

Stk. 2. Kørende skal holde en efter forholdene passende lav hastighed:

- 1) i tættere bebygget område,
- 2) når sigtbarheden er nedsat på grund af lys- eller vejrforholdene,
- 3) ved vejkyds og i vejsving,
- 4) foran fodgængerfelt,
- 5) foran bakketop eller på andre steder, hvor oversigten er begrænset,
- 6) ved risiko for blænding,
- 7) ved møde med andet køretøj på smal vej,
- 8) i vådt, glat eller fedtet føre,
- 9) hvor køretøjet nærmer sig bus, der holder for at optage eller afsætte passagerer,
- 10) hvor køretøjet nærmer sig børn på eller ved vejen,
- 11) hvor køretøjet nærmer sig heste eller kreaturer på vejen,
- 12) hvor der foretages arbejde på vejen, og
- 13) forbi uheldssted på vejen.

Stk. 3. Kørende må ikke hindre andre kørendes normale kørsel ved uden rimelig grund at køre med overdreven lav hastighed eller pludseligt at bremse.

Stk. 4. I dårligt føre skal den kørende afpasse hastigheden således, at andre så vidt muligt ikke tilstænkes.

Generelle hastighedsbegrænsninger

§ 42. På andre veje end motorveje og motortrafikveje må køretøjers hastighed ikke overstige følgende grænser:

- 1) i tættere bebygget område: 50 km i timen,
- 2) uden for tættere bebygget område: 80 km i timen.

Stk. 2. På motorveje må hastigheden ikke overstige 130 km i timen.

Stk. 3. På motortrafikveje må hastigheden ikke overstige 80 km i timen.

Stk. 4. For en vejstrækning kan der fastsættes en højere hastighedsgrænse end den generelle hastighedsgrænse, såfremt omstændighederne, herunder trafikafviklingen, tilsiger det, og afgørende færdselssikkerhedsmæssige hensyn ikke taler derimod. På motortrafikveje og motorveje må hastigheden dog ikke overstige henholdsvis 90 km i timen og 130 km i timen.

Stk. 5. For en vejstrækning, hvor det ikke vil være forsvarligt eller ønskeligt at tillade kørsel med hastigheder svarende til den generelle hastighedsgrænse, kan der fastsættes en lavere grænse. I tættere bebygget område kan der på tilsvarende måde fastsættes en lavere hastighedsgrænse for et nærmere afgrænset område.

Hastighed for særlige typer af køretøjer

§ 43. For busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 80 km i timen.

Stk. 2. For andre biler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg (lastbiler), og for vogntog bestående af en lastbil eller en bus, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg, og et registreringspligtigt påhængskøretøj må hastigheden på andre veje end motorveje uanset § 42 aldrig overstige 70 km i timen. I tættere bebygget område må hastigheden ikke overstige 50 km i timen, uanset om der er fastsat en højere lokal hastighedsgrænse.

Stk. 3. For biler med en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg må hastigheden på andre veje end motorveje uanset § 42 aldrig overstige 70 km i timen, hvis der er tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn. Tilsvarende gælder for motorcykel, hvis der er tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. For de i stk. 2 og 3 nævnte køretøjer må hastigheden på motorveje uanset § 42 aldrig overstige 80 km i timen.

Stk. 5. For biler og motorcykler, hvortil der er tilkoblet et ikke-registreringspligtigt påhængsredskab, og for traktorer og motorredskaber må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 30 km i timen.

Stk. 6. For motordrevet køretøj eller vogntog, på hvilket et eller flere hjulpar har massiv hjulbeklædning, må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 15 km i timen.

Stk. 7. Ved registrering eller godkendelse af et motordrevet køretøj kan der fastsættes en særlig, lavere hastighedsgrænse, såfremt køretøjets konstruktion nødvendiggør det.

Stk. 8. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren, hvor forholdene taler herfor, fastsætte en højere hastighedsgrænse end de i stk. 1-5 nævnte, gældende for særlige køretøjstyper, såfremt færdselssikkerhedsmæssige eller køretøjstekniske grunde ikke taler derimod.

Stk. 9. Uanset bestemmelserne i stk. 4 kan justitsministeren efter forhandling med transportministeren træffe bestemmelse om udførelse af forsøg med højere hastigheder på motorveje for de i stk. 2 og 3 nævnte køretøjer.

§ 43 a. For stor knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 45 km i timen. For lille knallert må hastigheden uanset § 42 aldrig overstige 30 km i timen.

Kapitel 6

Særlige regler for færdsel på motorvej og motortrafikvej

Motorvej

§ 44. Færdsel på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej må kun ske med motorkøretøjer, som på vandret vej kan og må fremføres med en hastighed af mindst 40 km i timen.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel med blok-vogn, hvis en transport ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde.

Stk. 3. Uanset stk. 1 kan politiet tillade kørsel som led i erhvervsudøvelse fra nærmeste tilkørsel til nærmeste frakørsel på motorveje over Storebælt og Øresund med andre motordrevne køretøjer end de i stk. 1 og 2 nævnte, hvis kørslen ikke med rimelighed kan gennemføres på anden måde. Der kan ikke gives tilladelse til kørsel med knallert på de nævnte vejstrækninger.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte regler om kørsel med motordrevne køretøjer på motorvej efter stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådan kørsel.

§ 45. Indkørsel på motorvej må kun ske ved dennes begyndelse eller ad særligt anlagt tilkørselsvej.

Stk. 2. Bortkørsel fra motorvej må kun ske ved dennes endepunkt eller ad særligt anlagt frakørselsvej.

§ 46. Kørsel over midterrabat eller gennem åbninger i denne er ikke tilladt.

Stk. 2. På motorvej og på tilkørsels- eller frakørselsvej til sådan vej er det ikke tilladt at foretage vending eller bakning. Der må ikke standses eller parkeres uden for de anviste parkerings- eller rastepladser. Standsning ved nødtelefon er dog tilladt med henblik på anvendelse af nødtelefonen. Justitsministeren kan fastsætte regler om lejlighedsvis standsning og parkering af arbejdskøretøjer, der ikke udfører vejarbejde.

Stk. 3. Såfremt der i samme færdselsretning findes tre eller flere vognbaner, må biler med en tilladt totalvægt på over 3,5 t og vogntog, hvis længde overstiger 7 m, kun benytte en af de to vognbaner længst til højre, medmindre andet følger af § 16, stk. 1.

Stk. 4. Vejarbejde på motorvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til sådan vej skal foretages under udvisning af særlig forsigtighed. Køretøjer, der anvendes ved vejarbejde, skal anvende en eller flere lygter, der tydeligt synligt fra alle retninger viser gult blinkende lys. Hvis de ikke omfattes af § 44, stk. 1, skal de køre til og fra arbejdsstedet ad nærmeste tilkørsels- og frakørselsvej.

§ 47. Tvinges et køretøj til standsning på grund af færdselsuheld, motorfejl eller af anden årsag, skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen og derefter snarest fjernes fra motorvejen, medmindre andet følger af bestemmelserne i § 9. Såfremt køretøjet ikke straks fjernes fra kørebanen, skal føreren træffe foranstaltninger for at advare andre trafikanter, jf. § 31, stk. 2, 3.-5. pkt. Under brug af nødtelefon skal køretøjet så vidt muligt placeres uden for kørebanen.

Motortrafikvej

§ 48. §§ 44-47 finder tilsvarende anvendelse på motortrafikvej samt på tilkørsels- og frakørselsvej til en sådan vej.

Kapitel 7

Særlige regler for cykler

§ 49. Cykel må ikke føres ved siden af andet køretøj. Hvor der er tilstrækkelig plads hertil, må to cyklister dog køre ved siden af hinanden, hvis dette kan ske uden fare eller unødigt ulempe. Giver der signal til overhaling, må cyklister ikke køre ved siden af hinanden, medmindre færdselsforholdene tillader eller nødvendiggør dette. Cykel med tre eller flere hjul må dog aldrig føres ved siden af anden cykel.

Stk. 2. Cyklist skal altid holde til højre på den vognbane, der er beliggende yderst til højre i færdselsretningen. Vognbanen ved siden af kan dog om nødvendigt anvendes under overhaling, såfremt denne ikke kan ske til højre.

Stk. 3. Før vejkryds skal cyklist, der skal lige ud eller svinge til venstre, uanset § 16, stk. 1 og 3, fortsat holde til højre på vejen. Såfremt en eller flere vognbaner ved afmærkning er forbeholdt de kørende, der skal svinge til højre, er det dog tilladt cyklisten at placere sig ved linjen mellem den nærmeste vognbane, som ikke er forbeholdt de højresvingende, og højresvingsbanen. Cyklist, der ønsker at svinge til venstre, skal fortsætte gennem krydset til dets modsatte side og må først foretage svingningen, når det kan ske uden ulempe for den øvrige færdsel. Dette gælder uanset afmærkning, medmindre det fremgår af denne, at den gælder for cyklister. 1.- 4. pkt. gælder også ved kørsel over eller bort fra kørebanen uden for vejkryds.

Stk. 4. Cyklist skal under kørslen have begge fødder på pedalerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Det er forbudt at cykle på fortov eller gangsti, medmindre andet følger af de regler, der fastsættes af justitsministeren efter § 14, stk. 4. Cyklist kan dog køre over fortov og gangsti.

Stk. 6. Cyklist må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj.

Stk. 7. Cykel, der henstilles, skal holdes aflåst, medmindre henstillingen er ganske kortvarig.

§ 50. Barn under 6 år må ikke cykle uden at være under ledsagelse og kontrol af en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. På en cykel må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Transportministeren kan efter forhandling med justitsministeren fastsætte regler om transport af børn på cykel og personer i påhængsvogn (cykelanhænger) eller sidevogn, herunder regler om indretning af passagerers siddeplads og om cyklistens alder.

Stk. 3. På cykel må ikke medføres genstande, der er mere end 3 m lange eller 1 m brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre cyklisten i at have fuldt herredømme over cyklen eller i behørig tegngivning. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på cykler, der er særligt indrettet til varetransport, samt på påhængskøretøj og sidevogn til cykel.

Kapitel 8

Særlige regler for knallerter

§ 51. Knallert må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. § 49, stk. 2 og 3, om placering på vej og kørsel i vejkryds gælder også for lille knallert.

Stk. 3. Tohjulet knallert skal trækkes over fortov eller gangsti. Knallert kan dog køres over fortov eller gangsti, når overkørslen sker fra en sidevej.

Stk. 4. Fører af tohjulet knallert skal under kørslen have begge fødder på pedalerne eller fodhvilerne og mindst den ene hånd på styret.

Stk. 5. Knallertkører må ikke under kørslen holde fast i andet køretøj eller i fører af eller passager på andet køretøj.

Stk. 6. På tohjulet knallert må ikke befordres andre personer end føreren. På trehjulet knallert må ikke befordres flere personer, end knallerten er konstrueret til.

Stk. 7. Passagerer under 5 år må ikke befordres på trehjulet knallert, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 8. På knallert må ikke medføres genstande, der er mere end 2 m lange eller 70 cm brede. Genstande, der medføres, må ikke hindre knallertkøreren i at have fuldt herredømme over knallerten eller i behørig tegngivning. Knallertkørere må heller ikke medføre genstande, der i øvrigt er til ulempe for den øvrige færdsel. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om største længde, bredde, højde og vægt for genstande, som befordres på knallerter, der er særligt indrettet til varetransport eller som invalidekøretøj.

Kapitel 9

Særlige regler for motorcykler

§ 52. Motorcykel må ikke føres ved siden af andet køretøj.

Stk. 2. Motorcyklist må kun anvende fortov eller gangsti i de tilfælde, der er nævnt i § 27, stk. 2.

Stk. 3. En passager på en motorcykels bagsæde skal sidde med et ben på hver side af motorcyklen.

Stk. 4. På motorcykel og i sidevogn hertil må ikke befordres flere personer, end den er beregnet til. Dog må der derudover i sidevogn medbringes et barn under 10 år.

Stk. 5. Børn med en legemshøjde på under 135 cm må ikke befordres på tohjulet motorcykel, medmindre barnet er fyldt 5 år og anvender et barnesæde eller andet sikkerhedsudstyr, der opfylder de krav, som fastsættes i medfør af § 68. Endvidere må børn under 5 år ikke befordres på trehjulet motorcykel eller i sidevogn til motorcykel, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 6. Med henblik på kontrol af, at bestemmelsen i stk. 5, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres på en tohjulet motorcykel, måles. Målingen foretages af politiet.

Kapitel 10

Førere af køretøjer m.v.

Spirituskørsel

§ 53. For spirituskørsel straffes den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen overstiger 0,50 promille, eller at alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen overstiger 0,25 mg pr. liter luft.

Stk. 2. For spirituskørsel straffes endvidere den, som fører eller forsøger at føre et motordrevet køretøj efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at den pågældende ikke kan føre køretøjet på betryggende måde.

Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.

§ 54. Et motordrevet køretøj må ikke føres eller forsøges ført af nogen, hvis blod under eller efter kørslen indeholder bevidsthedspåvirkende stoffer, som efter regler fastsat af justitsministeren er klassificeret som farlige for færdselssikkerheden. Denne bestemmelse finder dog ikke anvendelse for stoffer, som den pågældende har indtaget i henhold til og i overensstemmelse med en lovlig recept.

Stk. 2. Et motordrevet køretøj må endvidere ikke føres eller forsøges ført af nogen, som på grund af sygdom, svækkelse, overanstrengelse, mangel på søvn, påvirkning af opstemmende eller bedøvende midler eller af lignende årsager befinder sig i en sådan tilstand, at han eller hun er ude af stand til at føre køretøjet på fuldt betryggende måde.

Stk. 3. Cykel, hestekøretøj eller hest må ikke føres eller forsøges ført af nogen, der af de grunde, der er nævnt i stk. 2, eller som følge af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 4. Det er forbudt at overlade føringen af et køretøj eller en hest til en person, der af de i stk. 2 nævnte grunde eller på grund af påvirkning af spiritus befinder sig i en sådan tilstand, at han er ude af stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde.

Stk. 5. Har en person på en restauration eller andet serveringssted, hvortil der er offentlig adgang, indtaget spiritus, og værten eller dennes medhjælper ved eller har grund til at antage, at den pågældende er fører af køretøj eller hest og på grund af spiritusindtagelse ikke er i stand til at føre køretøjet eller hesten på betryggende måde, skal værten eller medhjælperen, eventuelt ved tilkaldelse af politiet, søge at hindre den pågældende i at føre køretøjet eller hesten.

Kontrol m.v.

§ 55. Politiet kan til enhver tid kræve, at føreren af et køretøj eller en rytter afgiver udåndings-, spyt- eller svedprøve eller lader sine øjne besigtige. Politiet kan forlange, at en person afgiver udåndingsprøve på et andet sted, end hvor den pågældende er antruffet, hvis der er grund til at antage, at den pågældende har overtrådt § 53.

Stk. 2. Politiet kan fremstille en person til udtagelse af blod- og urinprøve, hvis der er grund til at antage, at han har overtrådt § 53 eller § 54, stk. 1, 2 eller 3, eller han nægter eller ikke er i stand til at medvirke til en udåndingsprøve, spytprøve, svedprøve eller øjenbesigtigelse. Angår mistanken andre forhold end spirituspåvirkning, kan politiet tillige fremstille den pågældende til undersøgelse af en læge. Det samme gælder ved mistanke om spirituspåvirkning, når særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om de i stk. 1 og 2 nævnte prøver og undersøgelser.

Brug af mobiltelefon og andet teleudstyr

§ 55 a. Førere af køretøjer må under kørsel ikke benytte sig af håndholdte mobiltelefoner.

Stk. 2. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte nærmere regler om brug af andet teleudstyr og lignende under kørsel.

Kørekort til motorkøretøj

§ 56. Motorkøretøj må kun føres af en person, der har erhvervet kørekort. Føreren skal under kørslen have kørekortet hos sig og skal på forlangende vise det til politiet.

Stk. 2. Kørekort kan udstedes til en person, der:

- 1) er fyldt 18 år, jf. dog § 57,
- 2) er i besiddelse af tilstrækkelig syns- og høreevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førlighed, og
- 3) ved en prøve godtgør at have tilstrækkelig kørefærdighed og fornødent kendskab til køretøjet og dets behandling samt til færdselsreglerne.

Stk. 3. Kørekort kan nægtes den, der er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig. Spørgsmålet herom kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 4. Såfremt en ansøger ikke tidligere har haft kørekort til et motorkøretøj af samme art, skal den pågældende have modtaget undervisning i kørefærdighed hos en godkendt kørelærer. Den indledende praktiske undervisning skal foregå på lukkede øvelsespladser. Undervisningen skal endvidere omfatte udvidet øvelseskørsel på særlige køretekniske anlæg.

Stk. 5. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om køreuddannelsen, herunder om køretøjer, der anvendes til køreprøver, og om undervisning på særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Justitsministeren fastsætter endvidere bestemmelser om betingelserne for at få udstedt kørekort, herunder om køreprøven, samt om kørekortets udseende og indhold.

§ 56 a. Justitsministeren kan henlægge opgaver i forbindelse med ansøgning om kørekort til kommunalbestyrelserne.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere bestemmelser om omfanget af de opgaver, som i medfør af stk. 1 kan henlægges til kommunalbestyrelserne.

§ 57. Justitsministeren kan tillade, at kørekort til langsomt-kørende invalidekøretøj udstedes til en person, der er fyldt 15 år.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte yderligere betingelser for erhvervelse af kørekort til motorkøretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, og til visse motorcykler. Justitsministeren kan endvidere fastsætte særlige bestemmelser om erhvervelse af kørekort til motorkøretøj, der benyttes til buskørsel, godstransport, transport af farligt gods eller til kørsel med personer eller gods i international trafik.

§ 58. Kørekort til motorkøretøj, der benyttes erhvervsmæssigt til befordring af personer, kan nægtes under den i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte betingelse.

§ 59. Kørekortet gælder, indtil den pågældende er fyldt 70 år. For kørekort til de motorkøretøjer, der er nævnt i § 57, stk. 2, kan justitsministeren fastsætte en kortere gyldighedstid.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om gyldighedstiden for kørekort, der udstedes til personer, der er fyldt 70 år. Justitsministeren kan endvidere bestemme, at et kørekort, når forholdene taler derfor, skal gælde i kortere tidsrum end fastsat i stk. 1.

Stk. 3. Efter udløbet af gyldighedstiden kan kørekortet fornys, såfremt den pågældende stadig opfylder betingelserne. Politiet bestemmer, om der skal aflægges ny prøve. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om aflæggelse af ny prøve.

§ 59 a. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at allerede udstedte kørekort skal ombyttes.

Stk. 2. For ombytningen betales 100 kr.

Inddragelse og generhvervelse af førerretten

§ 60. Politiet kan inddrage førerretten, hvis den pågældende ikke længere opfylder betingelserne for at få kørekort. Såfremt en person nægter at medvirke til de undersøgelser eller prøver, der er nødvendige til afgørelse heraf, kan politiet straks inddrage førerretten. Spørgsmålet, om den pågældende er afhængig af brug af euforiserende eller andre bevidsthedspåvirkende stoffer eller ikke er ædruelig, kan forlanges indbragt for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3.

Stk. 2. Har førerretten været frakendt ubetinget, kan retten efter frakendelsestidens udløb kun generhverves, såfremt en kontrollerende køreprøve består. Har førerretten været frakendt ubetinget som følge af spirituskørsel, kan retten kun generhverves, såfremt ansøgeren forinden har gennemført kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus) og har bestået en kontrollerende køreprøve. Køreprøven kan aflægges før frakendelsestidens udløb. Den praktiske prøve kan dog tidligst aflægges 1 måned før frakendelsestidens udløb. Har domfældte bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til tiltalen, skal kontrollerende prøve ikke aflægges, såfremt prøven er bestået inden for det sidste år før frakendelsestidens udløb og inden for det sidste år før ansøgningen om generhvervelse af kørekort. Beståelse af en køreprøve fritager ikke for gennemførelse af A/T-kursus.

Stk. 3. Er førerretten blevet frakendt betinget, skal føreren inden for en frist, der fastsættes af politiet, aflægge en kontrollerende køreprøve. Er førerretten frakendt betinget som følge af spirituskørsel, skal føreren forinden have gennemført et kursus i alkohol og trafik (A/T-kursus). Førerretten inddrages, hvis den kontrollerende køreprøve ikke består eller vedkommende undlader at medvirke til den. Kontrollerende køreprøve skal dog ikke aflægges, hvis domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til frakendelsen. Beståelse af en køreprøve fritager ikke for gennemførelse af A/T-kursus.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om indholdet og gennemførelsen af A/T-kurserne samt om kontrollerende køreprøve og om inddragelse af førerretten i medfør af stk. 3.

Stk. 5. Den, der midlertidigt eller endeligt har mistet førerretten, skal aflevere sit kørekort til politiet.

§ 60 a. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, 9 eller 10, eller stk. 3, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført fornyet, særlig køreundervisning og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 2. Er kørselsforbud pålagt i medfør af § 127 for forhold omfattet af § 125, stk. 1, nr. 8, eller § 126, stk. 2, kan førerretten kun gengives, hvis føreren forinden har gennemført et A/T-kursus og har bestået en kontrollerende køreprøve.

Stk. 3. For at generhverve førerretten skal fornyet, særlig køreundervisning være gennemført og kontrollerende køreprøve bestået, hvis føreren inden for de første tre år efter førstegangserhvervelse af førerretten har begået en forseelse, for hvilken førerretten er frakendt ubetinget

- 1) i medfør af § 126, stk. 1, nr. 5,
- 2) som følge af, at føreren har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1-3, og et af forholdene er omfattet af stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3 og dette forhold er begået inden for de første tre år efter førstegangserhvervelse af førerretten, eller
- 3) som følge af, at føreren har gjort sig skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 3, der medfører en ubetinget frakendelse af førerretten i medfør af § 126, stk. 1, nr. 8 eller 10.

Stk. 4. Særlig køreundervisning eller A/T-kursus skal gennemføres, og kontrollerende køreprøve skal aflægges, uanset om domfældte har bestået en køreprøve efter det forhold, der gav anledning til kørselsforbudet eller den ubetingede frakendelse.

Stk. 5. Den, der har fået inddraget førerretten ved et kørselsforbud, skal aflevere sit kørekort til politiet.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om indholdet og gennemførelsen af den særlige køreundervisning og kontrollerende køreprøve i forbindelse med gengivelse af førerretten efter stk. 1 og 2.

Udenlandske førere

§ 61. Personer, der ikke har bopæl her i landet, kan, uden at være i besiddelse af dansk kørekort, under ophold her i landet føre motorkøretøj efter bestemmelser, der fastsættes af justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der har ret til at føre motorkøretøj i udlandet, kan få dansk kørekort.

Stk. 3. Kørekort, der er udstedt i Island, Liechtenstein, Norge eller i en stat, der er medlem af Den Europæiske Union, er efter justitsministerens nærmere bestemmelse gyldige her i landet, også efter at indehaveren har taget bopæl her.

Kørekort til traktor og motorredskab

§ 62. Traktor og motorredskab må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller særligt kørekort til traktor (motorredskab).

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for kørsel på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller for kørsel med motorredskab, der er bestemt til at

føres af en gående. Sådan kørsel kan foretages af personer, der er fyldt 16 år.

Stk. 3. §§ 56-60, bortset fra § 56, stk. 2, nr. 1, og stk. 4, og § 57, stk. 1, gælder også med hensyn til kørekort til traktor (motorredskab). Kørekortet kan udstedes til personer, der er fyldt 16 år.

Knallertkørere

§ 63. Lille knallert må kun føres af personer, som er fyldt 16 år.

Stk. 2. Personer under 18 år skal endvidere have erhvervet bevis for med et tilfredsstillende resultat at have modtaget undervisning i færdselsreglerne og kørsel med lille knallert. Dette gælder dog ikke for personer, der har erhvervet kørekort til traktor.

Stk. 3. Det påhviler kommunen at sørge for undervisningen i færdselsreglerne og kørsel med lille knallert.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om undervisningen og om beviset for modtagelsen heraf. Justitsministeren kan fravige reglerne i stk. 1 og 2 for øvelseskørsel på vej.

Stk. 5. Til personer under 18 år, der efter at have erhvervet kørekort til traktor ikke længere er i besiddelse af dette, kan politiet efter regler fastsat af justitsministeren udstede en erklæring om, at vedkommende opfylder betingelserne for at føre lille knallert.

Stk. 6. Føreren af en ikke registreringspligtig lille knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 105. Førere under 18 år skal endvidere under kørsel med lille knallert medbringe det i stk. 2 nævnte bevis eller kørekort eller den i stk. 5 nævnte erklæring. Præmiekvittering samt bevis, kørekort eller erklæring skal på forlangende forevises politiet.

Stk. 7. Stk. 2 gælder kun for personer, der har bopæl her i landet.

§ 63 a. Stor knallert må kun føres af personer, der har erhvervet kørekort til bil eller motorcykel.

Stk. 2. Føreren skal under kørsel have kørekortet hos sig og på forlangende vise det til politiet.

Øvelseskørsel

§ 64. Øvelseskørsel for personer, der uddanner sig til kørsel med bil, må kun finde sted, når der i køretøjet ved siden af eleven findes en godkendt kørelærer eller en kørelæreraspirant, der er under opsyn og vejledning af en hertil særligt godkendt kørelærer, som er til stede i bilen. Kørelæreren eller kørelæreraspiranten anses da for at være fører af bilen. Under køreprøven anses eleven dog for at være fører. Såfremt en person, der allerede har kørekort, foretager øvelseskørsel i et dertil godkendt køretøj med en godkendt kørelærer eller kørelæreraspirant ved siden af sig, anses kørelæreren eller kørelæreraspiranten for at være fører af køretøjet. I de tilfælde, hvor kørelæreren eller kørelæreraspiranten må anses som fører, gælder bestemmelserne i §§ 53-55 også for eleven.

Stk. 2. Øvelseskørsel med motorcykel må kun finde sted under vejledning og overvågning af en godkendt kørelærer eller af en kørelæreraspirant, der er under vejledning og tilsyn af en hertil særligt godkendt kørelærer. I begge tilfælde har

den godkendte kørelærer ansvaret for, at øvelseskørslen foregår på sådanne steder og på en sådan måde, at det efter elevens uddannelsestrin må antages at kunne ske uden fare for den øvrige færdsel. Tilsvarende gælder øvelseskørsel med traktor.

Stk. 3. Øvelseskørsel på motorvej må kun foretages med elever, der gennem forudgående uddannelse i såvel bykørsel som landevejskørsel uden for motorveje har opnået en sådan kørefærdighed, at øvelseskørslen på motorvej kan ske uden fare for færdselssikkerheden og uden unødigt at sinke færdselens afvikling.

Stk. 4. Øvelseskørsel må ikke finde sted tidligere end 3 måneder før det tidspunkt, hvor eleven efter sin alder kan få udstedt kørekort, og for personer, hvem førerretten er frakendt ubetinget, ikke tidligere end 3 måneder før frakendelsestidens udløb.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om øvelseskørsel, herunder om køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel, kontrol med disse køretøjer og om indretning af særlige lukkede øvelsespladser og anlæg. Justitsministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om sikkerhedsudstyr og forsikring for køretøjer, der anvendes til øvelseskørsel på særlige lukkede pladser og anlæg.

Oplysningspligt m.v.

§ 65. Ejeren (brugeren) af et køretøj skal efter anmodning fra politiet oplyse, hvilke personer der som førere har benyttet køretøjet.

Stk. 2. Ejeren (brugeren), føreren og den, der i øvrigt har rådighed over et motordrevet køretøj, må ikke overlade foringen til en person, der ikke lovligt kan føre køretøjet.

Kørelærere

§ 66. Ret til at opnå godkendelse som kørelærer har enhver, der:

- 1) er fyldt 21 år,
- 2) i de sidste 3 år jævnligt har ført bil, henholdsvis motorcykel,
- 3) har gennemgået en godkendt kørelæreruddannelse,
- 4) har bestået en prøve for kørelærere og
- 5) ikke har udvist et forhold, der omfattes af straffelovens § 78, stk. 2.

Stk. 2. Godkendelsen gælder i 5 år, dog højst så længe den pågældende har kørekort. Godkendelsen kan fornyes, såfremt indehaveren stadig opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2 og 5, og godtgør i den forløbne periode

- 1) jævnligt at have drevet teoretisk og praktisk undervisning som kørelærer og indstillet elever til prøve eller
- 2) jævnligt at have drevet teoretisk og praktisk undervisning af kørelæreraspiranter og indstillet aspiranter til prøve eller
- 3) jævnligt at have virket som ledende køredommer i forsvaret.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om supplerende efteruddannelse som betingelse for fornyelse af godkendelsen som kørelærer.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om kørelæreruddannelsen, om prøven, om meddelelse af godkendelsen og om kørelærernes virksomhed.

Kapitel 11

Køretøjer m.v.

Køretøjers indretning og udstyr m.v.

§ 67. Et køretøj skal være således indrettet og holdes i en sådan stand, at det kan benyttes uden fare og ulempe for andre samt uden skade for vejene.

Stk. 2. Ejeren eller den person (brugeren), som har varig rådighed over køretøjet, er ansvarlig for, at køretøjet er i lovlig stand.

Stk. 3. Føreren af et køretøj skal til enhver tid være opmærksom på, at køretøjet og eventuelt påhængskøretøj er i forsvarlig stand, særlig at styre-, bremse-, signal- og tegngivningsapparater samt lygter virker forskriftsmæssigt og sikkert, og at tilkoblingen til eventuelt påhængskøretøj er forsvarlig.

§ 68. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om køretøjers indretning, udstyr og tilbehør og om personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer samt fastsætte, hvilke påskrifter og mærker køretøjer af kontrolmæssige grunde skal være forsynet med. For forsvarets og redningsberedskabets køretøjer kan transportministeren fastsætte fornødne lempelser.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod salg og markedsføring af køretøjer samt udstyrsdele og tilbehør til køretøjer og af personligt sikkerhedsudstyr til førere og passagerer, hvis køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ikke opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, eller køretøjet, udstyrsdelen, tilbehøret eller sikkerhedsudstyret ved anvendelse vil medføre, at føreren eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Stk. 3. Transportministeren kan, såfremt færdselssikkerhedsmæssige hensyn gør det påkrævet, forbyde brugen af et køretøj, selv om det opfylder de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1.

§ 68 a. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om private adgang til at blive autoriserede til at installere, justere, plombere og kontrollere hastighedsbegrænsere i biler og kan herunder fastsætte regler om, at det tilkommer private at afgive indstilling om, hvem der bør autoriseres.

Ændring af køretøjers klassificering

§ 69. Transportministeren afgør i tvivlstilfælde, til hvilken køretøjskategori et køretøj skal henføres.

Stk. 2. Transportministeren kan, hvis særlige grunde taler derfor, bestemme, at et køretøj eller køretøjer af en bestemt type skal henføres under en anden køretøjskategori end den, der følger af definitionerne i § 2.

Tilkobling og slæbning

§ 70. Til bil, bortset fra ledbus, må kobles ét påhængskøretøj. Til motorcykel, herunder motorcykel med sidevogn, jf. stk. 2, må kobles én påhængsvogn eller ét påhængsredskab. Til traktor og motorredskab må kobles to påhængsvogne eller én påhængsvogn og ét påhængsredskab. Til cykel må kobles én påhængsvogn. Til knallert må ikke kobles påhængskøretøj.

Stk. 2. Til motorcykel og cykel må kobles sidevogn, der skal være anbragt til højre for motorcyklen eller cyklen. Til knallert må ikke kobles sidevogn.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om tilkobling af påhængskøretøj og sidevogn, herunder fastsætte bestemmelser om de køretøjer, der kan sammenkobles. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, hvad der må medføres på sådanne køretøjer. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af bestemmelsen i stk. 1, 3. pkt., for kørsel inden for særlige områder.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om slæbning af køretøjer.

Modulvogntog

§ 70 a. Transportministeren kan uanset forbuddet i § 70, stk. 1, 1. pkt., fastsætte bestemmelser om, at det på nærmere angivne strækninger, hvor forholdene taler herfor, tillades at køre med lange vogntog bestående af bil og et eller to påhængskøretøjer (modulvogntog).

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser for modulvogntog og de køretøjer, der indgår heri, herunder for køretøjernes indretning og udstyr, belæsning, vægt og dimensioner m.v.

§ 71. (Ophævet).

Registrering

§ 72. ¹⁾ Motorkøretøj, traktor og knallert skal, inden køretøjet tages i brug, registreres her i landet og forsynes med nummerplader, jf. dog §§ 74-76. Det samme gælder påhængs- eller sættevogn til et registreringspligtigt køretøj samt campingvogn. Skatteministeren kan fastsætte bestemmelser om registreringspligt for andet påhængsredskab end campingvogn og for motorredskab. Skatteministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om, at visse typer af lille knallert ikke skal registreres.

Stk. 2. Skatteministeren kan bestemme, at køretøj, som ganske overvejende anvendes uden for offentlige veje, ikke skal registreres. Ved registreringsfritagelsen fastsættes det område, på hvilket køretøjet må anvendes, og der kan fastsættes yderligere vilkår om dets indretning, udstyr og benyttelse.

Stk. 3. Skatteministeren kan fritage et køretøj fra registrering, i det omfang køretøjet bruges her i landet i forbindelse med et officielt arrangement og køretøjets brug i forbindelse med arrangementet administreres af staten.

§ 73. ¹⁾ Skatteministeren fastsætter bestemmelser om:

- 1) registrering,
- 2) nummerplader,
- 3) medbringelse af registreringspapirer under kørslen og
- 4) midlertidig eller lejlighedsvis kørsel med registreringspligtigt køretøj, der ikke er registreret.

Stk. 2. Forsvarsministeren og indenrigs- og socialministeren fastsætter bestemmelser om registrering af henholdsvis forsvarets og redningsberedskabets køretøjer.

§ 73 a. ¹⁾ Skatteministeren kan fastsætte regler om køretøjsejeres adgang til at vælge en bestemt kombination af tal

og bogstaver på køretøjets nummerplader (ønskenummerplader).

Stk. 2. Skatteministerens kan afholde offentlig auktion over retten til bestemte ønskenummerplader, uanset om der foreligger anmodninger om disse. De nærmere regler om tilrettelæggelsen af auktionen og fremgangsmåden ved gennemførelsen af denne fastsættes af skatteministerens.

§ 73 b. ¹⁾ Skatteministerens kan fastsætte regler om køretøjsejeres adgang til at anvende historisk korrekte emaljenummerplader.

Traktorer, der er fritaget for registrering

§ 74. ¹⁾ Traktorer, der ganske overvejende anvendes uden for vejene som træk- eller drivkraft for arbejdsredskaber, skal ikke registreres, hvis de alene benyttes på vejene:

- 1) til egentransport til og fra arbejdssted og reparatør,
- 2) som trækraft til og fra arbejdssted og reparatør for arbejdsredskaber,
- 3) som trækraft til og fra arbejdssted og reparatør for påhængsvogne, der er tomme, eller som medfører arbejdsredskaber, som er knyttet til traktorens funktion, og
- 4) til prøvekørsel eller lignende tidsbegrænset kørsel efter tilladelse fra politiet.

Stk. 2. Traktorer, der på vejene ud over kørsel som nævnt i stk. 1 alene benyttes til vejarbejde på vejområder, der er begrænset på betryggende måde ved afspærring eller afmærkning, eller anvendes til renholdelse, snerydning og lignende, skal ikke registreres.

Godkendte traktorer

§ 75. ¹⁾ En traktor, der tilhører ejeren eller brugeren af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, kan endvidere uden registrering anvendes til følgende transporter, når den er godkendt dertil:

- 1) transport af arbejdsredskaber mellem dele af en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsejendom, selv om traktoren ikke ved arbejdsredskabernes anvendelse benyttes som træk- eller drivkraft, og
- 2) transport af produkter, der hidrører fra eller skal benyttes i en landbrugs-, gartneri- eller skovbrugsvirksomhed, til og fra en sådan ejendom og mellem dele af den. Traktoren må dog ikke anvendes til samtidig transport af produkter fra flere virksomheder, medmindre disses ejere eller brugere alle er medejere af traktoren. Benzindrevne traktorer må ikke anvendes ud over en afstand af 10 km fra den pågældende ejendom til transport til industriel brug af produkter, der hidrører fra virksomheden. Sådan transport kan dog altid ske til nærmeste jernbanestation.

Stk. 2. For traktorer i sameje mellem ejere eller brugere af flere ejendomme kan godkendelse efter stk. 1 ikke meddeles, hvis samejet omfatter mere end 2 traktorer, eller hvis en af ejerne eller brugerne foruden de traktorer, der er i sameje, ejer en eller flere andre traktorer.

Stk. 3. Skatteministerens fastsætter bestemmelser om godkendelse efter stk. 1.

Udenlandske køretøjer

§ 76. ¹⁾ Skatteministerens kan fastsætte bestemmelser om benyttelse af udenlandske køretøjer her i landet, herunder om, hvornår der indtræder dansk registreringspligt.

Kontrol og inddragelse af nummerplader

§ 76 a. ¹⁾ Politiet kan standse et køretøj for at kontrollere, om køretøjet er registreret i overensstemmelse med denne lov eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lov.

Stk. 2. Efter anmodning fra politiet skal føreren af et køretøj legitimere sig og oplyse, hvem der ejer køretøjet. Undlader føreren at efterkomme anmodningen, kan politiet inddrage køretøjets nummerplader.

Stk. 3. Politiet kan inddrage nummerpladerne på et køretøj, hvis politiet vurderer, at køretøjet bruges i strid med denne lov eller forskrifter, der er udstedt i medfør af denne lov, og politiet vurderer, at der er en nærliggende risiko for, at køretøjet fortsat vil blive brugt i strid hermed.

Kontrol af køretøjer

§ 77. Politiet kan standse et køretøj og lade det undersøge for fejl og mangler samt kontrollere, at føreren opfylder betingelserne for lovligt at kunne føre køretøjet. Opfylder køretøjet ikke bestemmelserne i loven eller de bestemmelser, der er udfærdiget i medfør af loven, kan det indkaldes til senere kontrol. Såfremt køretøjet er til fare for færdselssikkerheden, kan dets nummerplader inddrages.

Stk. 2. Ved broer og andre særlige vejstrækninger, f. eks. dæmnings-, kan der iværksættes fast kontrol med køretøjers vægt og størrelse.

§ 78. (Ophævet).

Udlejning

§ 79. Justitsministerens fastsætter bestemmelser om udlejning af motorkøretøjer uden fører.

Kapitel 12

Sikkerhedsudstyr

Sikkerhedsseler

§ 80. Hvis en siddeplads i bil, på motorcykel eller knallert er forsynet med sikkerhedssele, skal denne under kørslen anvendes af den person, der benytter siddepladsen, jf. dog stk. 2 og 3 og § 80 a. Der kan i kombination med sikkerhedssele anvendes selepude.

Stk. 2. Pligten til at anvende sikkerhedssele gælder ikke ved bakning eller under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 3. Justitsministerens kan fastsætte regler om, at visse personer fritages for pligten til at anvende sikkerhedssele, jf. stk. 1, herunder ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler føreren at påse, at passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, anvender sikkerhedsseler i overensstemmelse med stk. 1 samt regler herom fastsat i medfør af stk. 3. Justitsministerens kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Sikkerhedsudstyr til børn

§ 80 a. Ved befordring i andre biler end busser og på motorcykel eller knallert, der har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, skal børn med en legemshøjde på under 135 cm under kørslen anvende godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. I andre biler end busser, der ikke har passagersiddepladser forsynet med sikkerhedsseler, hvortil der kan monteres godkendt sikkerhedsudstyr tilpasset barnets højde og vægt, må børn under 3 år ikke befordres, mens børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm alene må befordres på et andet sæde end forsædet, jf. dog stk. 5.

Stk. 3. Børn må ikke befordres i bil i en bagudvendende barnestol på en passagersiddeplads med frontairbag, medmindre airbaggen er deaktiveret.

Stk. 4. Ved befordring i bus skal børn på 3 år og derover med en legemshøjde på under 135 cm anvende sikkerhedssele eller andet godkendt sikkerhedsudstyr, i det omfang siddepladsen er forsynet hermed, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af sikkerhedsudstyr ved befordring af børn med en legemshøjde på under 135 cm, herunder om, at stk. 1, 2 og 4 helt eller delvis ikke skal finde anvendelse.

Stk. 6. Det påhviler føreren at påse, at bestemmelserne i stk. 1-4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5 overholdes. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at føreren af en bus helt eller delvis fritages for den i 1. pkt. nævnte pligt, samt om, hvilke foranstaltninger føreren i stedet skal træffe.

Stk. 7. Med henblik på kontrol af, at bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4 samt regler fastsat i medfør af stk. 5, jf. stk. 6, 1. pkt., er overholdt, kan politiet til enhver tid kræve, at et barn, der befordres i bil, på motorcykel eller på knallert, måles og vejes. Målingen og vejningen foretages af politiet.

Antallet af passagerer, der lovligt kan befordres

§ 80 b. Antallet af passagerer, der befordres på forsædet i en bil, må ikke overstige antallet af passagersiddepladser, som er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, for så vidt angår befordring af passagerer på bagsædet eller bagsæderne i en bil.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring i biler, hvor passagersiddepladserne på forsædet ikke er forsynet med sikkerhedsseler. Bestemmelsen i stk. 1, 2. pkt., finder ikke anvendelse ved befordring af passagerer i biler, hvor siddepladserne på bagsædet eller bagsæderne ikke er forsynet med sikkerhedsseler.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at stk. 1 ikke skal finde anvendelse i særlige situationer, herunder ved befordring af passagerer, som i medfør af regler fastsat efter § 80, stk. 3, og § 80 a, stk. 5, er fritaget for pligten til at anvende sikkerhedsudstyr, og under befordring ved særlige former for kørsel.

Stk. 4. Det påhviler passageren, der lader sig befordre, at påse, at bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3 overholdes. For så vidt angår passagerer, der endnu ikke er fyldt 15 år, påhviler det dog føreren at påse overholdelsen af bestemmelsen i stk. 1 samt regler fastsat i medfør af stk. 3.

Styrthjelme

§ 81. Føreren af motorcykel og knallert og enhver passager, som er fyldt 15 år, skal under kørsel anvende fastspændt styrthjelm.

Stk. 2. Der skal dog ikke anvendes styrthjelm, hvor der er pligt til at anvende sikkerhedssele.

Stk. 3. Føreren skal påse, at passagerer, der er fyldt 5 år, men endnu ikke 15 år, anvender fastspændt styrthjelm, medmindre passagersiddepladsen er forsynet med sikkerhedssele.

Stk. 4. Pligten til at bære styrthjelm gælder ikke under kørsel på parkeringsplads, servicestation, værkstedsområde eller under lignende forhold.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om fritagelse for pligten til at anvende styrthjelm.

Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer

§ 81 a. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om

- 1) krav til personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end førere og passagerer,
- 2) anvendelse af sådant sikkerhedsudstyr, og
- 3) forbud mod salg og markedsføring af personligt sikkerhedsudstyr, hvis det ikke opfylder de krav, der er fastsat i medfør af nr. 1, eller ved anvendelse vil medføre, at brugeren af sikkerhedsudstyret eller andre trafikanter udsættes for fare eller væsentlig ulempe.

Kapitel 13

Befordring, belæsning, vægt, dimensioner m.v.

Køretøjers belæsning

§ 82. Personer eller gods må ikke være anbragt på en sådan måde, at føreren ikke har frit udsyn og tilstrækkelig mulighed for at manøvrere køretøjet. Gods skal anbringes således, at den tegngivning, der nævnes i § 32, stk. 2 og 4, eller påbudt lygte eller nummerplade ikke skjules.

Stk. 2. Passagerer må ikke medtages i et sådant antal eller være anbragt på en sådan måde, at der kan opstå fare for dem selv eller andre.

Stk. 3. Gods skal være anbragt således, at det ikke kan frembyde fare for personer eller medføre skade på ejendom. Det må endvidere ikke kunne slæbe eller falde af på vejbanen, forårsage forstyrrende støvdannelse eller lignende ulempe, vanskeliggøre færdslen eller volde unødigt støj.

Stk. 4. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af last og om fastgørelse af denne samt om afmærkning af langt eller bredt gods.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om transport af farligt gods, herunder om tvungen ansvarsforsikring til dækning af erstatningsansvar, der opstår i forbindelse med transport af sådant gods.

Stk. 6. Justitsministeren kan henlægge sine beføjelser efter stk. 5 til anden statslig myndighed. Justitsministeren kan endvidere henlægge administrationen af de efter stk. 5 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el. lign. og i forbindelse hermed fastsætte regler om

godkendelse af sådanne myndigheder og organisationer m.v. og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Stk. 7. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 6, 2. pkt., herunder om, at afgørelser, der er truffet af offentlige myndigheder, ikke kan påklages til anden administrativ myndighed.

Befordring af personer

§ 83. Justitsministeren kan efter forhandling med transportministeren fastsætte sikkerhedsbestemmelser vedrørende befordring af personer.

§ 83 a. Campingvogn må ikke benyttes til befordring af personer.

Køretøjers bredde, længde og højde

§ 84. Transportministeren fastsætter bestemmelser om køretøjers og vogntogs største bredde, længde og højde i såvel belæst som ubelæst stand, herunder om kørsel med særlig brede, lange eller høje køretøjer eller vogntog.

Stk. 2. Uanset de bestemmelser om største tilladte højde, som fastsættes i medfør af stk. 1, har føreren pligt til ved kørsel under viadukter, ledninger og lignende at sikre sig, at passagen kan foretages uden fare eller ulempe.

Stk. 3. Justitsministeren kan for transporter, der efter de bestemmelser, der fastsættes i medfør af stk. 1, kun kan gennemføres efter forud indhentet tilladelse fra politiet, fastsætte bestemmelser om betaling af gebyr for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved sådanne transporters gennemførelse.

Vægt og akseltryk

§ 85. Transportministeren fastsætter bestemmelser om største tilladte akseltryk og totalvægt for køretøjer i såvel belæst som ubelæst stand.

Stk. 2. Politiet kan efter forhandling med vedkommende vej- eller brobestyrelse tillade fravigelse af bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 om største tilladte totalvægt eller akseltryk, såfremt den pågældende transport ikke med rimelighed vil kunne kræves gennemført på anden måde. Politiets tilladelse skal medbringes under kørslen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af transporter, der kræver tilladelse efter stk. 2.

Kørsel med blokvogne

§ 86. Kørsel med blokvogn i belæst stand må kun ske med politiets tilladelse, der meddeles efter forhandling med vedkommende vejbestyrelse. Tilsvarende gælder for kørsel med blokvogn i ubelæst stand, hvis blokvognen overskrider de i medfør af §§ 84 og 85 fastsatte bestemmelser om køretøjers bredde, længde og højde samt om køretøjers største tilladte totalvægt og akseltryk. Tilladelse gives til en enkelt kørsel eller til kørsel på en bestemt strækning eller inden for et be-

stemt område. Blokvogn må kun anvendes til transport, som ikke med rimelighed vil kunne gennemføres på anden måde.

Stk. 2. Transportministeren fastsætter bestemmelser om blokvognskørsel. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om betaling for politimæssig assistance, der efter politiets skøn er påkrævet ved gennemførelse af sådanne transporter.

Kapitel 13 a

Køre- og hviletid

§ 86 a. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om gennemførelsen, anvendelsen og kontrol med overholdelsen af Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver samt internationale aftaler, overenskomster eller lignende om køre- og hviletid inden for vejtransport.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om fravigelse af regler i de i stk. 1 nævnte retsakter, i det omfang disse indeholder adgang hertil.

Stk. 3. Justitsministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser til anden offentlig myndighed, privat organisation el.lign. og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om særlig godkendelse af sådanne myndigheder eller organisationer og i øvrigt fastsætte regler for myndighedens eller organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Justitsministeren kan i forbindelse med fastsættelsen af nærmere regler om værksteders og installatørers adgang til at blive autoriseret til at installere og reparere kontrolapparatet, der er omfattet af de forordninger eller direktiver, der er nævnt i stk. 1, eller af forskrifter, der er udstedt i medfør af stk. 1, fastsætte vilkår om, at værkstedet eller installatøren underkaster sig tilsyn af en godkendt myndighed, privat organisation el.lign., jf. stk. 3.

Stk. 5. Politiet har til enhver tid uden retskendelse mod behørig legitimation adgang til en virksomheds forretningslokaler, forretningsbøger og papirer m.v., herunder materiale, der opbevares i elektronisk form, med henblik på at føre kontrol med bestemmelser fastsat i det Europæiske Fællesskabs forordninger om køre- og hviletid inden for vejtransport og bestemmelser fastsat i medfør af stk. 1 og 2.

Kapitel 14

Hindringer på vej

Forurening af vej m.v.

§ 87. Der må ikke på vej henkastes eller efterlades noget, der kan være til fare eller ulempe for færdslen.

Stk. 2. Såfremt der fra køretøj tabes eller spildes noget på vej, der kan være til fare eller ulempe for færdslen, skal dette straks fjernes. Kan dette ikke ske, skal andre, indtil faren eller ulempen er fjernet, ved afmærkning eller på anden lignende måde gøres opmærksom på forholdet.

Stk. 3. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om anbringelse af beholdere og lignende genstande på vej. Transportministeren kan endvidere fastsætte bestemmelser om afmærkning af vejmaterialer på vej.

Stk. 4. Politiet kan forlange privat luftledning, der føres over vej, fjernet, såfremt den er til fare eller ulempe for færdslen.

Dyr på vej

§ 88. Ingen må lade heste, kreaturer m.v. færdes på vej, uden at de er forsvarligt bevogtet. De må ikke tøjres således, at de kan nå ind på vejen. Såfremt de ikke er tøjret, skal de være adskilt fra vej ved forsvarlig indhegning.

Stk. 2. Hunde må under færdsel på vej ikke føres i bånd fra motordrevet køretøj, hestekøretøj eller af ridende.

Kapitel 14 a

Særlige forhold for personer med handicap

§ 88 a. Justitsministeren og transportministeren kan for at imødekomme særlige behov for personer med handicap dispensere fra reglerne i denne lovs kapitel 1-14, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler, der helt eller delvis fritager personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning fastsat i medfør af § 92, stk. 1, nr. 1, og fritager visse personer med handicap for betaling for køreprøver i medfør af kapitel 17 a. Skatteministeren kan fastsætte regler, der fritager visse personer med handicap for betaling for nummerplader i medfør af §§ 124 j-124 p.¹⁾

Stk. 2. Justitsministeren kan henlægge administrationen af de efter stk. 1 fastsatte regler om fritagelse af visse personer med handicap for at efterkomme bestemmelser om parkering og standsning til en privat organisation og i forbindelse hermed fastsætte nærmere regler om klageadgang og betaling for organisationens udstedelse af tilladelser samt i øvrigt fastsætte regler for organisationens virksomhed i forbindelse med administrationen af opgaverne.

Kapitel 15

Færdselsregulering og afmærkning m.v.

Færdselsregulering

§ 89. Politiet kan regulere færdslen på steder, hvor det skønnes nødvendigt.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om andre personers adgang til at regulere færdslen.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om tegngivning til regulering af færdslen.

§ 90. Ved vej- og broarbejde samt i tilfælde, hvor der pludselig opstår skade på vej eller bro til fare for færdslen, kan den vejbestyrelse eller den kommunale myndighed, som forestår arbejdet eller fører tilsyn med vejen, eller brobestyrelsen foretage den fornødne regulering af færdslen, herunder anvisning af omkørsel.

Stk. 2. Transportministeren kan fastsætte bestemmelser om regulering af færdslen efter stk. 1.

Udlægning af hovedveje og motortrafikveje

§ 91. Politiet træffer med samtykke fra vedkommende vejbestyrelse bestemmelse om udlægning af hovedveje. Tilsvarende gælder med hensyn til motortrafikveje.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politi og vejbestyrelse, afgøres sagen af transportministeren. Afgørelser efter stk. 1 kan påklages til transportministeren.

Færdselsindskrænkninger

§ 92. Vejbestyrelsen for en offentlig vej kan med samtykke fra politiet træffe færdselsmæssige bestemmelser, som indvirker på vejens udnyttelse eller indretning. Vejmyndigheden for en privat fællesvej omfattet af afsnit I, III og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, kan med samtykke fra politiet træffe tilsvarende bestemmelser. Der kan bl.a. træffes bestemmelse om

- 1) parkering og standsning,
- 2) etablering af fodgængerfelter og
- 3) forbud mod visse færdselsarter, herunder med henblik på etablering af gågader.

Stk. 2. Vejbestyrelsen kan endvidere efter stk. 1 træffe bestemmelse om hel eller delvis afspærring af offentlig vej, såfremt afspærringen gennemføres ved afmærkning, ved op-sætning af bomme eller på anden tilsvarende måde.

Stk. 3. Når særlig tungtvejende hensyn taler herfor, kan vejbestyrelsen og vejmyndigheden efter stk. 1 træffe bestemmelse om, at en parkeringsplads skal reserveres til et eller flere bestemte køretøjer, som anvendes af en person med handicap.

§ 92 a. Politiet kan med samtykke fra vejbestyrelsen, for så vidt angår offentlig vej, og fra vejmyndigheden, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af afsnit I, III og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, træffe bestemmelse om

- 1) indførelse af ubetinget vigepligt og
- 2) påbud om ensrettet færdsel.

Stk. 2. Politiet træffer afgørelser efter § 42, stk. 4 og 5, om lokale hastighedsbegrænsninger, for så vidt angår offentlig vej efter forhandling med vejbestyrelsen, og, for så vidt angår privat fællesvej omfattet af afsnit I, III og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, efter forhandling med vejmyndigheden.

Stk. 3. I forbindelse med trafiksaneringer og lokale handlingsplaner for trafikken i tættere bebygget område kan vejbestyrelsen eller vejmyndigheden over for politiet tage initiativ til, at der træffes afgørelser efter stk. 1, nr. 2, og stk. 2.

§ 92 b. Afgørelser efter § 92 og § 92 a, stk. 1, som vedrører stationspladser eller adgangsveje til stationspladser og færgelejer, træffes efter forhandling med vedkommende jernbane- eller færgeselskab.

§ 92 c. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der nævnes i §§ 92 og 92 a, afgøres sagen af rigspolitichefen, hvis afgørelse ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afgørelser i henhold til §§ 92 og 92 a kan påklages til rigspolitichefen, for så vidt angår retlige spørgsmål. Klagefristen er 4 uger fra den dag, hvor afgørelsen er meddelt den pågældende, eller hvor foranstaltningen er etableret. Rigspolitichefens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om udøvelsen af de i §§ 92 og 92 a nævnte beføjelser.

Stk. 4. Foranstaltninger af den art, der nævnes i §§ 92 og 92 a, skal tilkendegives ved afmærkning i overensstemmelse med de bestemmelser, der fastsættes i medfør af § 95, stk. 1 og 3,

medmindre bestemmelserne håndhæves af politiet på stedet. Såfremt en foranstaltning efter § 92, stk. 1, nr. 1 eller 3, ikke er begrænset til en bestemt vejstrækning, kan den dog i stedet offentliggøres i en lokal bekendtgørelse.

§ 92 d. Justitsministeren kan, når det findes færdselssikkerhedsmæssigt forsvarligt, efter høring af politiet tillade kommunalbestyrelser i disses egenskab af vejbestyrelse eller vejmyndighed at udføre tidsmæssigt og geografisk begrænset forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, der ikke kan udføres i medfør af færdselslovens bestemmelser, herunder forsøg, der alene er begrundet i miljømæssige hensyn. Justitsministeren kan i forbindelse med sådanne forsøg fravige bestemmelserne i § 2, nr. 2, 6, 8 og 11-13, § 5, stk. 2, §§ 6, 10, 11 og 13. Ministeren kan udstede forskrifter i forbindelse med en konkret tilladelse.

Stk. 2. Anmodning om tilladelse til forsøg indsendes af kommunalbestyrelsen til Justitsministeriet ledsaget af en nærmere beskrivelse af forsøget.

Stk. 3. Kommuner kan opkræve betaling for certifikater, parkeringstilladelser eller lignende, der udstedes i forbindelse med gennemførelse af forsøg som omhandlet i stk. 1.

Parkeringsskiver

§ 93. Justitsministeren kan bestemme, at parkering af motorkøretøjer, hvor adgangen til parkering er tidsmæssigt begrænset, kun må ske under benyttelse af parkeringsskive. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om parkeringsskiver og deres benyttelse.

Tøbrudsrestriktioner

§ 94. Transportministeren kan i tøbrudsperioder eller under lignende særlige forhold, hvor vejene skønnes særlig udsat for beskadigelser, midlertidigt forbyde færdsel med køretøjer, hvis faktiske totalvægt eller akseltryk overstiger en vis grænse, eller begrænse den tilladte kørehastighed for sådanne køretøjer.

Almindelige bestemmelser om afmærkning

§ 95. Transportministeren fastsætter bestemmelser om udformningen og betydningen af:

- 1) færdselstavler,
- 2) afmærkning på kørebanen,
- 3) signalanlæg og
- 4) anden afmærkning eller indretning på eller ved vej til regulering af eller til vejledning for færdslen.

Stk. 2. Færdselsreglerne kan fraviges ved afmærkning efter stk. 1.

Stk. 3. Transportministeren fastsætter endvidere bestemmelser om anvendelsen af afmærkningen i stk. 1, herunder om indhentelse af samtykke fra politiet.

Stk. 4. Transportministeren kan bestemme, at tekniske regler og normer vedrørende afmærkning udarbejdes i forbindelse med de af transportministeren fastsatte vejregler.

§ 96. Afmærkningen i § 95 tilvejebringes og bekostes for offentlige vejes vedkommende af vejbestyrelsen, medmindre andet følger af vejlovgivningen.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem politiet og vejbestyrelsen om afmærkningen, afgøres sagen af transportministeren.

Adgang til anvendelse af afmærkning på private veje

§ 97. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på eller ved en privat fællesvej omfattet af afsnit I, III og IV i lov om private fællesveje, jf. lovens § 13, stk. 1 og 2, kræver godkendelse. Såfremt der ved afmærkningen indføres færdselsmæssige bestemmelser omfattet af §§ 92 og 92 a, meddeles godkendelsen efter reglerne i de nævnte bestemmelser. Anden afmærkning godkendes af vejmyndigheden.

Stk. 2. Anvendelse af den afmærkning, der er nævnt i § 95, på andre private fællesveje end de i stk. 1 nævnte og på private veje og broer, kræver politiets samtykke. Politiet kan, hvor det skønnes fornødent, forlange, at sådan afmærkning tilvejebringes og bekostes af vej- eller broejer. Politiet kan, hvor færdselsmæssige grunde taler herfor, kræve, at afmærkning på disse veje og broer, der ikke er i overensstemmelse med de forskrifter, der udfærdiges i medfør af § 95, stk. 1, fjernes.

Stk. 3. Såfremt en vej- eller broejer, der er berettiget til uden tilladelse efter § 44, stk. 3, i lov om private fællesveje at forbyde visse arter af færdsel, ønsker at gennemføre et sådant forbud ved opsætning af bomme eller på anden tilsvarende måde, skal politiets godkendelse forinden indhentes. Politiet kan påbyde særlig afmærkning eller belysning af afspærringen, hvis den kan være til fare for færdslen.

Afmærkning af vejarbejder

§ 98. Når der foretages vejarbejde, er den, som forestår arbejdet, ansvarlig for, at det til enhver tid er forsvarligt afmærket.

Vildledende afmærkning m.v.

§ 99. Færdselstavler, signalanlæg eller indretninger til regulering af eller til advarsel eller vejledning for færdslen må ikke anbringes ved offentlige veje uden for de tilfælde, der er angivet i denne lov eller de i medfør af denne fastsatte bestemmelser.

Stk. 2. Skilte, opslag, lysindretninger og lignende må ikke anbringes på eller i forbindelse med afmærkning efter § 95, stk. 1.

Stk. 3. Genstande af den i stk. 2 nævnte art, der kan ses fra vej, kan af politiet forlanges fjernet, hvis de har lighed med afmærkning efter § 95, stk. 1, eller de i øvrigt kan virke vildledende eller være til ulempe for færdslen.

Stk. 4. Reflekterende materiale på privat område må ikke anbringes således, at det kan tilbagekaste lyset fra køretøj på vejen.

Vejanlæg

§ 100. Afgørelse om udførelse af vejanlæg, der kan have væsentlig betydning for færdselens sikkerhed og afvikling, herunder om anlæg af parkeringspladser og holdepladser for busser, træffes af vejbestyrelsen med samtykke fra politiet.

Stk. 2. Såfremt der opstår uenighed mellem de myndigheder, der er nævnt i stk. 1, afgøres sagen af transportministeren.

Kapitel 16

*Erstatning og forsikring**Ansvarsgrundlaget m.v.*

§ 101. Den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, skal erstatte skader, som køretøjet volder ved færdselsuheld eller ved eksplosion eller brand, der hidrører fra brændstofanlæg i køretøjet.

Stk. 2. Erstatningen for personskade eller tab af forsørger kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde forsætligt har medvirket til skaden. Erstatningen kan endvidere nedsættes og i særlige tilfælde bortfalde, hvis skadelidte eller afdøde ved grov uagtsomhed har medvirket til skaden.

Stk. 3. Erstatningen for tingsskade kan nedsættes eller bortfalde, hvis skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 102. Hvis et motordrevet køretøj volder skade på anden måde end nævnt i § 101, stk. 1, skal den, der er ansvarlig for køretøjet, betale erstatning efter lovgivningens almindelige regler.

§ 103. Personskade eller tab af forsørger, der er en følge af sammenstød mellem motordrevne køretøjer, erstattes efter reglerne i § 101, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Sker der tingsskade ved sammenstød mellem motordrevne køretøjer, afgøres det under hensyn til de foreliggende omstændigheder, om og med hvor stort et beløb erstatning bør ydes.

§ 104. Erstatningsansvaret efter §§ 101-103 påhviler den ejer eller bruger, der benytter køretøjet eller lader det benytte.

Stk. 2. Føreren er erstatningsansvarlig efter lovgivningens almindelige regler.

Forsikringspligt

§ 105. Krav om erstatning for skader forvoldt af motordrevne køretøjer skal være dækket af en forsikring i et ansvarsforsikringsselskab, der har Finanstilsynets tilladelse (koncession) til at drive forsikringsvirksomhed. Et udenlandsk forsikringsselskab, der har koncession i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et andet land, der efter aftale med EF har gennemført Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EØF (tredje skadesforsikringsdirektiv), og som i Danmark er anmeldt til at tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer, kan ligeledes tegne ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark. Alle forsikringsselskaber, der tegner ansvarsforsikring for motordrevne køretøjer i Danmark, skal være medlem af Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM). Betingelser for betaling af løbende ydelser til DFIM fastsættes af justitsministeren. Alle forsikringsselskaber, der ønsker at tegne ansvarsforsikring for registreringspligtige motordrevne køretøjer i Danmark, skal herudover anmelde dette til Centralregisteret for Motorkøretøjer.

Stk. 2. Forsikringen skal dække personskade eller tab af forsørger på indtil 50 mio. kr. og tingsskade på indtil 10 mio. kr. for den ved en enkelt begivenhed forårsagede skade.

Stk. 3. De i § 105, stk. 2, nævnte beløb reguleres hvert år pr. 1. januar med 2 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. De herefter fremkomne beløb anvendes uafundet som grundlag for reguleringen af beløbene det følgende år. De årlige beløb afrundes til nærmeste med 1 million delelige kronebeløb. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) foretage yderligere regulering af de i § 105, stk. 2, nævnte beløb. Justitsministeren bekendtgør hvert år, hvilke reguleringer der skal finde sted.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, i hvilket omfang forsikringen skal dække skader forvoldt i udlandet.

§ 106. For motordrevne køretøjer, der skal registreres eller godkendes, påhviler forsikringspligten ejeren eller den person (brugeren), der har varig rådighed over køretøjet.

Stk. 2. For andre motordrevne køretøjer påhviler forsikringspligten den, der bruger køretøjet eller lader det bruge på vej.

§ 107. Justitsministeren fastsætter bestemmelser om forsikringspligtens gennemførelse, herunder om forsikringsselskabers pligt til at deltage i en gensidig hæftelsesordning i tilfælde af, at et ansvarsforsikringsselskab ikke opfylder sine forfaldne erstatningsforpligtelser i henhold til de tegnede lovpligtige ansvarsforsikringer, og om forsikringsselskabers pligt til at udstede attester om erstatningskrav for skader, som berører et forsikret køretøj, eller om, at der ikke foreligger sådanne krav.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om forsikringsselskabers og garantifondens betaling til det i §§ 115 a og 115 b omhandlede erstatningsorgan og informationskontor samt om garantifondens betaling til erstatningsorganer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union. § 115 a, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Præmier for forsikringen er tillagt udpantningsret. Er forsikring tegnet for et større beløb end efter § 105, stk. 2, gælder denne regel hele præmien.

Stk. 4. Ved registrering m.v. af forsikringsbevis for et motordrevet køretøj betales 7 kr. af vedkommende forsikringsselskab. 1

Forsikringsselskabets hæftelse og regres

§ 108. Forsikringsselskabet hæfter umiddelbart over for skadelidte for erstatning efter § 105, stk. 1.

Stk. 2. En aftale mellem forsikringsselskabet og forsikringstageren om, at selskabet skal have regres mod den, der efter § 104 er ansvarlig for skaden, når forsikringsbegivenheden er fremkaldt af den ansvarlige ved uagtsomhed, har kun retsvirkning, hvis forsikringsbegivenheden er fremkaldt ved en uagtsomhed, der kan betegnes som grov hensynsløshed.

Selvforsikrede køretøjer

§ 109. Motordrevne køretøjer, der tilhører staten eller en kommune, er undtaget fra forsikringspligt efter § 105.

Stk. 2. Justitsministeren kan træffe tilsvarende bestemmelse med hensyn til motordrevne køretøjer, der tilhører fremmede stater eller internationale organisationer.

Stk. 3. Er et køretøj efter stk. 1 og 2 ikke forsikret, hæfter den danske stat eller den kommune, der ejer køretøjet, for erstatning i samme omfang som et forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring efter § 105.

Stk. 4. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om betaling af erstatning for skader, som forvoldes i udlandet af de køretøjer, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Sagernes behandling

§ 110. Anlægger skadelidte sag mod forsikringsselskabet, skal selskabet tilsige enhver, der er ansvarlig efter § 104, til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i borgerlige sager. Tilsigelsen skal indeholde oplysning om reglerne i stk. 2.

Stk. 2. Enhver, der tilsiges efter stk. 1, kan ved at fremsætte begæring herom til retsbogen indtræde som part i sagen. Indtræder han ikke, er afgørelsen af erstatningsspørgsmålet ved dom eller forlig bindende for ham.

§ 111. Hvis der rejses tiltale for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, skal der gives den eller de skadelidte lejlighed til at påstå erstatning. Hvis der ikke opnås forlig om erstatningen, skal erstatningspåstandene påkendes under sagen, selv om straf ikke pålægges tiltalte.

Stk. 2. I særlige tilfælde, hvor erstatningskravet angår materiel skade og er af indviklet beskaffenhed, kan retten dog, efter at forlig forgæves er prøvet, nægte kravets forfølgning under straffesagen.

§ 112. Påkendelse af erstatningsspørgsmålet kan ske før eller efter afgørelsen af spørgsmålet om straf.

Stk. 2. Det forsikringsselskab, i hvilket der er tegnet ansvarsforsikring for det køretøj, som tiltalte benyttede, eller den, der efter § 109, stk. 3, hæfter for den skete skade, anses for erstatningsspørgsmålets vedkommende som part i sagen og skal tilsiges til ethvert retsmøde med det varsel, som efter retsplejelovens § 175 gælder for vidner i straffesager.

Stk. 3. Påhviler der efter § 104 andre end tiltalte erstatningsansvar, skal tillige disse tilsiges til ethvert retsmøde med det i stk. 2 nævnte varsel. Bestemmelserne i § 110, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Når erstatningsspørgsmålet påkendes under sagen, kan retten i overensstemmelse med reglerne i retsplejelovens kapitel 30 pålægge sagsomkostninger.

§ 113. Ankes en straffesag, under hvilken erstatningsspørgsmålet er blevet påkendt, anses enhver, der for erstatningsspørgsmålets vedkommende har været part i den indankede sag, tillige som part under anken, hvis erstatningsspørgsmålet tages under påkendelse.

Stk. 2. Den i retsplejelovens § 996 nævnte adgang til at anke i den borgerlige retsplejes former står åben for enhver, der, for så vidt angår erstatningsspørgsmålet, har været part i sagen.

Stk. 3. Med hensyn til anke betragtes en særskilt påkendelse af straffe- eller erstatningspåstanden som en selvstændig dom.

Stk. 4. Retsplejelovens § 995, stk. 4, finder ikke anvendelse i de sager, der er nævnt i § 111.

§ 114. (Ophævet).

§ 115. Hvis spørgsmålet om straf for en skadeforvoldende lovovertrædelse, der kan medføre erstatningsansvar efter dette kapitel, er afgjort ved udenretligt bødeforelæg, skal politiet efter anmodning fra en skadelidt indbringe erstatningsspørgsmålet for den ret, for hvilken der ellers ville være blevet rejst tiltale. Erstatningsspørgsmålet behandles herefter, som om der var rejst tiltale i sagen. § 111, stk. 2, § 112, stk. 2-4, og § 113, stk. 2 og 4, finder tilsvarende anvendelse. Politiet skal underrette de skadelidte om deres adgang til at forlange erstatningsspørgsmålet indbragt for retten.

Erstatningsorgan m.v.

§ 115 a. Justitsministeren opretter eller anerkender et erstatningsorgan, der kan udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, hvis

- 1) skadelidte er bosat i Danmark,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller køretøjet er ukendt eller det ikke er muligt at identificere det forsikringsselskab, der har ansvarsforsikret køretøjet, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Erstatningsorganet skal endvidere kunne udbetale erstatning for skader forvoldt af et motordrevet køretøj, der er forsikret i Danmark, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er hjemmehørende i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, og
- 3) skaden er sket i en anden medlemsstat i Den Europæiske Union end den, hvor skadelidte er bosat, eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang ikkemedlemsstater i de i stk. 1, 2 og 4 samt § 115 b nævnte tilfælde sidestilles med stater, der er medlem af Den Europæiske Union.

Stk. 4. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om udbetaling af erstatning fra erstatningsorganet og om erstatningsorganets virksomhed. Justitsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanters behandling af erstat-

ningskrav med henblik på at gennemføre de i 1. pkt. nævnte direktiver.

Informationskontor

§ 115 b. Justitsministeren opretter eller anerkender et informationskontor, der efter en skade forvoldt af et motordrevet køretøj bistår med at skaffe de grundlæggende oplysninger, som er nødvendige for behandlingen af skadesager, hvis skadelidte er bosat i Danmark, køretøjet er forsikret eller hjemmehørende i Danmark eller skaden er sket i Danmark. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) skadelidte er bosat i en medlemsstat i Den Europæiske Union,
- 2) køretøjet er forsikret og hjemmehørende i en medlemsstat i Den Europæiske Union og
- 3) skaden er sket i en medlemsstat i Den Europæiske Union eller i en ikkemedlemsstat, der har tilsluttet sig ordningen med grønne kort.

Stk. 2. Justitsministeren kan med henblik på at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/26/EF af 16. maj 2000 (fjerde motorkøretøjsforsikringsdirektiv) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/14/EF af 11. maj 2005 (femte motorkøretøjsforsikringsdirektiv) fastsætte nærmere regler om informationskontorets virksomhed, herunder om, hvilke oplysninger der er omfattet af stk. 1, samt om forsikringsselskabers og skadebehandlingsrepræsentanternes pligt til at give oplysninger til det i stk. 1 nævnte informationskontor og til informationskontorer i andre medlemsstater i Den Europæiske Union.

Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport

§ 116. Reglerne i dette kapitel finder ikke anvendelse på en fragtførers ansvar, hvis dette er omfattet af lov om fragtaftaler ved international vejtransport.

Kapitel 17

Straf, afgifter m.v.

Straf

§ 117. Spirituskørsel med motorkøretøj, stor knallert, traktor eller motorredskab og overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis

- 1) alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen har oversteget 2,00 promille eller alkoholkoncentrationen i udåndingsluften under eller efter kørslen har oversteget 1,00 mg pr. liter luft,
- 2) føreren under særdeles skærpende omstændigheder har overtrådt § 54, stk. 2,
- 3) føreren findes skyldig i flere tilfælde af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2,
- 4) føreren tidligere er frakendt førerretten betinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at den tidligere afgørelse blev endelig,
- 5) føreren tidligere er pålagt kørselsforbud efter § 127 som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1

eller 2, og det nye forhold er begået inden 3 år efter, at afgørelsen om kørselsforbuddet blev endelig,

- 6) føreren tidligere er frakendt førerretten ubetinget som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 1 eller 2, og det nye forhold er begået inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden,
- 7) spirituskørslen eller overtrædelsen af § 54, stk. 1 eller 2, er foregået ved uberettiget brug af et motorkøretøj, en stor knallert, en traktor eller et motorredskab, jf. straffelovens § 293, stk. 1, og § 293 a, eller
- 8) føreren findes skyldig i forhold, der er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1 og 3-5, eller § 126, stk. 1, nr. 3.

§ 117 a. Den, som fører motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, til trods for at retten til at være eller blive fører af et sådant køretøj er frakendt den pågældende ubetinget, straffes med bøde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Straffen efter stk. 1 kan stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, hvis føreren

- 1) findes skyldig i flere tilfælde af kørsel i frakendelsestiden eller
- 2) tidligere er straffet for kørsel i frakendelsestiden.

§ 117 b. Bøder idømt efter § 117, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Ved udmåling af bøder for spirituskørsel skal der endvidere tages hensyn til alkoholkoncentrationen i blodet eller i udåndingsluften under eller efter kørslen.

Stk. 2. Bøder idømt efter § 117 a, stk. 1, udmåles under hensyntagen til den pågældendes indtægtsforhold på gerningstidspunktet. Det samme gælder bøder, der i medfør af straffelovens § 58 idømmes i forbindelse med betinget fængselsstraf fastsat efter § 117, stk. 2, eller § 117 a, stk. 2.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 kan fraviges, når særlige grunde taler derfor.

§ 117 c. Spirituskørsel med lille knallert straffes med bøde. Er den pågældende tidligere dømt for spirituskørsel, kan straffen dog stige til fængsel indtil 1 år.

§ 117 d. Overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, straffes med fængsel indtil 1 år, under formildende omstændigheder dog med bøde.

Stk. 2. Overtrædelse af § 56, stk. 1, § 62, stk. 1, og § 63 a straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 1 år. Ved udmåling af bøde for overtrædelse af § 56, stk. 1, og § 63 a tages særligt hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel. Er overtrædelsen af § 56, stk. 1, begået under kørsel med et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2, udmåles en skærpet bøde.

§ 118. ²⁾ Med bøde, jf. dog stk. 6, straffes den, der:

- 1) overtræder § 3, stk. 1 og 2, §§ 4-8, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 10, § 12, §§ 14-52, § 54, stk. 3-5, § 55 a, stk. 1, § 60, stk. 5, § 60 a, stk. 5, § 62, stk. 2 og 3, §§ 63-65, § 67, § 70, stk. 1 og 2, § 72, §§ 74-75, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, §§ 86-88, §§ 97-99 og § 105,
- 2) tilsidesætter vilkår for en tilladelse i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven eller

- 3) undlader at efterkomme forbud eller påbud, der er meddelt i henhold til loven eller i henhold til forskrifter udstedt i medfør af loven.

Stk. 2. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af § 4, stk. 1, § 5, § 9, stk. 1 og stk. 2, nr. 2-6, § 14, stk. 1 og 2, § 15, stk. 1-4, § 16, § 17, stk. 1, §§ 18-29, §§ 31-36, § 37, stk. 4, § 41, §§ 44-49, § 50, stk. 2 og 3, §§ 51 og 52, § 54, stk. 3-5, § 62, stk. 3, § 63, stk. 1 og 2, § 64, § 65, stk. 1, § 67, § 70, stk. 1 og 2, §§ 80-81, § 82, § 83 a, § 84, stk. 2, og §§ 87 og 88 udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved overtrædelse af § 65, stk. 2, når overtrædelsen vedrører et køretøj omfattet af § 43, stk. 1 eller 2.

Stk. 3. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43 skal der tages hensyn til den generelle risikoforøgelse, som den pågældende hastighedsovertrædelse medfører. Ved hastighedsovertrædelser på motorveje med en hastighedsgrænse på 100 km i timen eller derover udmåles en skærpet bøde. Der udmåles ligeledes en skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser begået ved kørsel med

- 1) biler med tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg med tilkoblet påhængsvogn, sættevogn eller registreringspligtigt påhængsredskab, herunder campingvogn,
- 2) lastbiler, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 3) busser, hvis tilladte totalvægt overstiger 3.500 kg,
- 4) vogntog bestående af de under nr. 2 og 3 nævnte køretøjer og registreringspligtige påhængskøretøjer,
- 5) ledbusser eller
- 6) motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller registreringspligtigt påhængsredskab.

Stk. 4. Ved fastsættelsen af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, skal det tillige indgå som en skærpende omstændighed, hvis hastigheden har udgjort 140 km i timen eller derover.

Stk. 5. Ved fastsættelse af bøder for overtrædelse af §§ 42 og 43, jf. stk. 3, udmåles en særlig skærpet bøde ved hastighedsovertrædelser på andre veje end motorveje, hvis hastighedsoverskridelsen er på 30 pct. eller derover.

Stk. 6. Straf efter stk. 1 kan under de i § 126, stk. 1, nr. 5, nævnte omstændigheder stige til fængsel indtil 1 år.

Stk. 7. Overtrædelse af de i § 121, stk. 1, nr. 1-8, nævnte bestemmelser og forbud straffes dog kun, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen.

Stk. 8. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der kan endvidere fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 68, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for overtrædelse af regler om hastighedsbegrænsere. I forskrifter, der udstedes i medfør af § 70 a, kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde for kørsel med modulvogntog på strækninger, hvor dette ikke er tilladt. Tilsvarende gælder for forskrifter, der udstedes i medfør af § 85 for overtrædelse af regler om køretøjers største tilladte totalvægt, når overtrædelsen er sket under kørsel med et køretøj

med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg. For overtrædelse af køre- og hviletidsregler, der er omfattet af 2. pkt., kan der fastsættes bestemmelser om udmåling af en skærpet bøde.

Stk. 9. For overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af § 85, stk. 1, kan der pålægges ejeren eller brugeren af køretøjet bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes ham som forsætlig eller uagtsom. Tilsvarende gælder for overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1. For bødeansvaret fastsættes ingen forvandlingsstraf.

Stk. 10. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 118 a. Bøder for overtrædelse af denne lov og for overtrædelse af forskrifter, der udstedes i medfør af loven, udmåles til beløb, der er delelige med 500 kr., jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Bøder til personer med særlig lav indtægt kan udmåles til beløb, der ikke er delelige med 500 kr. Sådanne bøder kan dog ikke fastsættes til beløb under 300 kr.

Stk. 3. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse. Har nogen ved én eller flere handlinger overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love, og medfører overtrædelserne idømmelse af bøde, sammenlægges bødestraffen for hver overtrædelse af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf og bødestraffen for overtrædelsen af den eller de andre love.

Stk. 4. Har nogen ved én eller flere handlinger begået flere overtrædelser af denne lov eller forskrifter fastsat i medfør heraf, og medfører én af overtrædelserne idømmelse af frihedsstraf, mens en anden medfører idømmelse af bøde, idømmer retten en bøde ved siden af frihedsstraffen. Det samme gælder, såfremt nogen ved én eller flere handlinger har overtrådt denne lov eller forskrifter udstedt i medfør af denne lov og én eller flere andre love og overtrædelsen af denne lov eller forskrifter udstedt i medfør heraf medfører bødestraf og overtrædelsen af den eller de andre love medfører frihedsstraf.

Stk. 5. Bestemmelserne i stk. 3 og 4 kan fraviges, når særlige grunde taler herfor.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse ved overtrædelse af bestemmelser i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, og for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1.

Sagernes behandling

§ 119. Sager om overtrædelse af denne lov behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 76-78 og 80, medmindre sagen kan afgøres med vedtagelse efter § 119 a. Retsplejelovens § 897, stk. 1, finder ikke anvendelse i sager om betinget frakendelse af førerretten.

Stk. 2. Domsmand medvirker, jf. dog stk. 3, i sager,

- 1) hvor der bliver spørgsmål om højere straf end bøde,
- 2) hvor der bliver spørgsmål om ubetinget frakendelse af førerretten efter § 126, stk. 1, nr. 5, eller
- 3) som i øvrigt skønnes at være af særlig indgribende betydning for tiltalte eller af særlig offentlig interesse.

Stk. 3. Domsmand medvirker uanset reglerne i stk. 2 ikke i sager, der

- 1) behandles efter reglerne i retsplejelovens § 831,
- 2) vedrører overtrædelse af § 53,
- 3) vedrører overtrædelse af § 54, stk. 1, eller
- 4) vedrører overtrædelse af § 117 a.

Stk. 4. Offentlig forsvarer beskikkes efter reglerne i retsplejelovens §§ 731 og 732. Hvis tiltalte fremsætter begæring herom, beskikkes i byretten tillige offentlig forsvarer

- 1) i sager, hvor der bliver spørgsmål om frakendelse af førerretten eller kørselsforbud og der ikke medvirker domsmænd, og
- 2) i sager om overtrædelse af § 53 eller § 54, stk. 1.

Stk. 5. Tiltalte skal vejledes om adgangen til forsvarerbeskikkelse.

§ 119 a. Hvis en sag efter § 125, stk. 1, nr. 3-9, § 125, stk. 2 eller 3, eller § 126, stk. 1, nr. 1-4, ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, kan anklagemyndigheden i stedet for at indlevere anklageskrift til retten tilkendegive sigtede, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, såfremt sigtede erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist, der efter begæring kan forlænges, at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde samt vedtager kørselsforbud, betinget eller ubetinget frakendelse af førerretten i et i tilkendegivelsen nærmere angivet tidsrum.

Stk. 2. Med hensyn til den i stk. 1 nævnte tilkendegivelse finder bestemmelsen i retsplejelovens § 834, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, om indholdet af anklageskrift tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Sager omfattet af stk. 1, hvori der ikke opstår spørgsmål om anvendelse af højere straf end bøde, kan, når retten ikke finder grund til at betvivle tiltaltes skyld, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud, frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum. Under samme betingelser kan sager om tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden, jf. § 125, stk. 1, nr. 1, afgøres ved, at den tiltalte i retten vedtager at erlægge en nærmere bestemt bøde og vedtager kørselsforbud, betinget frakendelse af førerretten i et nærmere angivet tidsrum.

Stk. 4. Vedtagelser efter stk. 1 og 3 har med hensyn til fuldbyrdelse og gentagelsesvirkning samme virkning som en dom.

§ 119 b. I forbindelse med tilkendegivelser efter § 119 a, stk. 1, skal politiet vejlede den sigtede om, at han, inden han tager stilling til spørgsmålet om vedtagelse, kan få bistand af en offentlig forsvarer, jf. § 733, stk. 1, i lov om rettens pleje. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med Advokatrådet takster for forsvareres vederlag i de pågældende sager.

Tilbageholdelse af køretøjer

§ 120. Er såvel føreren som det motordrevne køretøj, med hvilket overtrædelsen er begået, hjemmehørende i udlandet, kan køretøjet tilbageholdes af politiet, indtil forskyldte bøder, standsnings- og parkeringsafgifter, sagsomkostninger, erstatningsbeløb eller præmier for lovpligtig ansvarsforsikring er betalt, eller der er stillet sikkerhed for betalingen. Er beløbet

ikke betalt inden 2 måneder efter sagens endelige afgørelse, kan der søges fyldestgørelse i køretøjet.

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelsen kan kun ske, for så vidt den findes påkrævet for at sikre betaling af de nævnte beløb. Var føreren uberettiget i besiddelse af køretøjet, kan tilbageholdelse ikke ske.

Stk. 3. Reglen i stk. 1 finder bortset fra forskyldte standsnings- og parkeringsafgifter ikke anvendelse med hensyn til førere, der er hjemmehørende i Finland, Island, Norge eller Sverige.

§ 120 a. Politiet kan tilbageholde køretøjer i tilfælde af overtrædelse af

- 1) forskrifter udstedt i medfør af § 68 om hastighedsbegrænsers funktion,
- 2) forskrifter om køretøjers største tilladte totalvægt udstedt i medfør af § 85,
- 3) forskrifter om køre- og hviletid udstedt i medfør af § 86 a,
- 4) Det Europæiske Fællesskabs forordning om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport (køre- og hviletidsbestemmelser inden for vejtransport),
- 5) Det Europæiske Fællesskabs forordning om kontrolapparatet inden for vejtransport eller
- 6) den europæiske overenskomst om arbejde, der udføres af det kørende personale i international vejtransport (AETR-overenskomsten).

Stk. 2. Med hensyn til iværksættelse af tilbageholdelsen efter stk. 1 finder retsplejelovens bestemmelser om beslaglæggelse med henblik på konfiskation tilsvarende anvendelse. Tilbageholdelse kan ske, indtil køretøjet eller forholdene i øvrigt er bragt i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte bestemmelser.

Standsnings- og parkeringsafgifter

§ 121. Politiet kan pålægge en afgift for overtrædelse af:

- 1) § 28, stk. 2, 1. pkt.,
- 2) § 28, stk. 3, for så vidt angår standsning eller parkering på cykelsti, gangsti, midterrabat og helleanlæg samt standsning eller parkering med hele køretøjet på fortov,
- 3) § 29, stk. 1, nr. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 9 og 10, og stk. 2,
- 4) § 29, stk. 3, nr. 1, nr. 2 for så vidt angår parkering ud for ind- og udkørsel til og fra ejendom, nr. 3 og 4,
- 5) standsnings- eller parkeringsforbud, der angives ved afmærkning,
- 6) de bestemmelser om parkering i opholds- og legeområder, der udfærdiges i medfør af § 40,
- 7) standsnings- eller parkeringsforbud, der fastsættes efter §§ 92 og 92 d, selv om forbuddet ikke angives ved afmærkning,
- 8) andre bestemmelser om standsning eller parkering, der fastsættes i medfør af §§ 92, 92 d og 93, og
- 9) de bestemmelser om benyttelse af parkometre, parkeringsautomater eller lignende, der udfærdiges i medfør af § 107, stk. 2, i lov om offentlige veje.

Stk. 2. Afgørelse om pålæggelse af afgift kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed og er ikke omfattet af forvaltningslovens § 19. Afgiften tilfalder statskassen.

Stk. 3. Afgiften pålægges ved en skriftlig meddelelse, der anbringes på køretøjet eller overgives til føreren.

Stk. 4. Afgiften påhviler den, der har foretaget den uretmæssige standsning eller parkering. Betales afgiften ikke inden den fastsatte frist, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet.

Stk. 5. Afgiften udgør 510 kr.

Parkeringskontrollører

§ 122. Justitsministeren kan bestemme, at det inden for bestemte områder overdrages særlige parkeringskontrollører, der ansættes under politiet, helt eller delvis at varetage kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om parkeringskontrollørernes virksomhed.

§ 122 a. Justitsministeren kan bestemme, at kontrollen med overholdelse af de bestemmelser, der nævnes i § 121, stk. 1, helt eller delvis overlades til kommunalbestyrelsen.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan efter aftale bemyndige en anden kommunalbestyrelse til helt eller delvis at varetage den parkeringskontrol, som i medfør af stk. 1 overlades til kommunalbestyrelsen.

Stk. 3. Parkeringsafgift pålagt i henhold til bemyndigelse efter stk. 1 og 2 fordeles efter justitsministerens nærmere bestemmelser mellem staten og den kommune, på hvis område kontrollen udføres. Reglerne i § 121, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om den kommunale parkeringskontrols virksomhed.

Modregning m.v.

§ 122 b. Ubetalt parkeringsafgift kan med tillæg af omkostninger modregnes i overskydende skat, i krav på tilbagebetaling af vægtafgift, jf. § 6, stk. 5, i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., og i krav på tilbagebetaling af afgift af bilens brændstofforbrug, jf. § 4, stk. 5, i lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler.

§ 122 c. (Ophævet)

§ 122 d. (Ophævet)

Politiets fjernelse og salg af køretøjer

§ 123. Politiet kan foranledige de nedenfor under nr. 1-3 nævnte køretøjer fjernet, såfremt de henstår på et af færdselsloven omfattet område:

- 1) køretøj, der er henstillet i strid med gældende bestemmelser om standsning eller parkering,
- 2) havareret eller i øvrigt defekt køretøj og
- 3) registreringspligtigt køretøj, der henstår uden nummerplader.

Stk. 2. Køretøjet bringes til den af politiet anviste opbevaringsplads, medmindre føreren eller ejeren (brugeren) er til stede og straks fjerner køretøjet eller anviser anden opbevaringsplads. De af politiet afholdte udgifter til transport og

opbevaring påhviler føreren. Er føreren ukendt, eller betaler han ikke efter påkrav, hæfter tillige ejeren (brugeren) for betalingen, medmindre det godtgøres, at føreren uberettiget var i besiddelse af køretøjet. Beløbet kan inddrives ved udpantning.

Stk. 3. Det påhviler politiet at underrette ejeren af et køretøj, der er fjernet og anbragt efter politiets anvisning, om, hvornår køretøjet er fjernet, og hvor det opbevares. Underretningen skal tillige indeholde en tilkendegivelse om, at køretøjet, såfremt det ikke afhentes inden udløbet af en fastsat frist, vil blive bortsolgt i overensstemmelse med stk. 4. Kan underretning af ejeren ikke finde sted, fordi han er ukendt, kan bortsalg ske 14 dage efter, at køretøjet er blevet fjernet af politiet.

Stk. 4. Politiet er efter udløbet af den i henhold til stk. 3 fastsatte frist berettiget til at sælge køretøjet ved offentlig auktion eller, hvis dette skønnes at ville indbringe et større beløb, til ophugning. Et eventuelt overskud tilfalder statskassen, dog at ejeren i 1 år fra salgsdatoen har krav på udbetaling af dette med fradrag af de med transporten, opbevaringen og salget forbundne udgifter.

Stk. 5. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved indbringelse af køretøjer, forkyndelse af den i stk. 3 nævnte meddelelse til ejeren, betaling for opbevaring af køretøjer og om salg af disse.

§ 124. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, at køretøjer, der uden at være omfattet af § 123, stk. 1, er i politiets varetægt, kan sælges i overensstemmelse med bestemmelserne i § 123, stk. 3 og 4.

Kapitel 17 a

Betalingsbestemmelser

Køreprøver, kørekort m.v.

§ 124 a. For afholdelse af køreprøve betales 580 kr. Afholdes køreprøve til erhvervsmæssig personbefordring samtidig med køreprøve til bus, betales 580 kr. for hver af prøverne.

Stk. 2. For praktiske prøver til stor motorcykel og almindelig bil med stort påhængskøretøj betales 260 kr.

Stk. 3. For kontrollerende køreprøver betales 870 kr. For første kontrollerende køreprøve betales dog ikke, medmindre prøven aflægges i medfør af § 60, stk. 2 eller 3, eller § 60 a.

§ 124 b. Udebliver en ansøger fra en berammet teoretisk eller praktisk køreprøve uden at have meddelt forfald senest kl. 12.00 tre hverdage før prøven, eller består en del af prøven ikke, skal der, før ny prøve berammes, ske fornyet betaling, medmindre forfaldet skyldes ansøgerens eller kørelærers dokumenterede sygdom.

§ 124 c. Der betales:

- 1) 260 kr. for ombytning af udenlandsk kørekort til dansk kørekort,
- 2) 260 kr. for udstedelse af duplikatkørekort,
- 3) 220 kr. for fornyelse af kørekort til lastbil, lastbil med stort påhængskøretøj, bus og bus med stort påhængskøretøj for ansøgere, der er fyldt 50 år, men ikke 70 år,
- 4) 260 kr. for fornyelse af kørekort med kørelærergodkendelse og

5) 260 kr. for fornyelse af kørekort til erhvervsmæssig personbefordring, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. For udstedelse af midlertidigt erstatningskørekort til kørsel i udlandet betales 150 kr.

Stk. 3. For fornyelse af kørekort for ansøgere, der er fyldt 70 år, betales 30 kr.

Stk. 4. Fornyelse af kørekort, der er tidsbegrænset som følge af helbredsmæssige forhold, sker uden betaling for ansøgere, der ikke er fyldt 70 år.

Stk. 5. For fornyelse af kørekort til erhvervsmæssig personbefordring, der på grund af helbredsmæssige forhold er tidsbegrænset, betales 100 kr.

Stk. 6. For udstedelse af internationalt kørekort betales 25 kr.

§ 124 d. For udstedelse af knallertbevis betales 100 kr.

§ 124 e. For afholdelse af kørelærprøve betales 320 kr. for hver kategori. Såfremt der aflægges prøve til almindelig bil samtidig med prøve til motorcykel, betales dog 440 kr.

Stk. 2. Betalingen omfatter både den skriftlige og den mundtlige prøve. Udebliver en ansøger fra en berammet prøve uden at have meddelt forfald senest kl. 12.00 dagen før, eller består en del af prøven ikke, skal der, før ny prøve afholdes, ske fornyet betaling. Dette gælder, både når den skriftlige prøve ikke består, og når den er bestået, samt når ansøgeren udebliver fra en af disse prøver.

§ 124 f. For udstedelse af fartskriverkort til brug for den digitale fartskriver betales 525 kr.

§ 124 g. ³⁾ (Ophævet).

§ 124 h. (Ophævet).

§ 124 i. (Ophævet).

Nummerplader m.v.

§ 124 j. ¹⁾ For nummerplader, herunder historisk korrekte emaljenummerplader, blokvognsnummerplader, grænsenummerplader, ønskenummerplader samt prøveskilte, betales 1.180 kr. for et sæt og 590 kr. for en enkelt plade. For en tredje nummerplade, der kan anvendes ved transport af gods bag på registreringspligtige køretøjer, betales 110 kr. Nummerplader udleveres dog uden betaling til politiets køretøjer.

Stk. 2. For nummerplade til registreringspligtig lille knallert betales 90 kr.

Stk. 3. For nordiske grænsenummerplader betales 150 kr. for et sæt og 75 kr. for en enkelt plade.

Stk. 4. For CD-skilte betales 25 kr. pr. stk.

Stk. 5. For nummerplader, der udleveres til registrerede varebiler, der anmeldes til omregistrering efter § 9, stk. 1, 3. pkt., i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v., betales 160 kr.

§ 124 k. ¹⁾ For retten til ønskenummerplader betales ud over det i § 124 j anførte beløb 6.200 kr., jf. dog § 73 a, stk. 2.

Stk. 2. For registrering af overførsel af ønskenummerplader fra et køretøj til et andet i medfør af de i henhold til § 73 a fastsatte forskrifter betales 300 kr.

Stk. 3. For en historisk korrekt emaljenummerplade betales ud over det i § 124 j anførte beløb 650 kr. og for et sæt 1.300 kr.

§ 124 l. ¹⁾ For tilladelse til kørsel på danske grænsenummerplader betales ud over det i § 124 j anførte beløb 250 kr.

§ 124 m. ¹⁾ For registrering af anmeldelse om ejerskifte (brugerskifte), der finder sted uden afmelding af køretøjet, betales 380 kr. Registrering af anmeldelse om ejerskifte (brugerskifte) af registreringspligtig lille knallert sker uden betaling.

Stk. 2. Der skal ikke ske betaling i følgende tilfælde:

- 1) når der sker ejerskifte (brugerskifte) mellem ægtefæller,
- 2) når en ægtefælle efter den anden ægtefælles død eller i tilfælde af skilsmisse eller separation overtager et køretøj, der er registreret i den anden ægtefælles navn,
- 3) når en person overtager et køretøj, der er registreret i en samboendes navn, såfremt den fælles bopæl har bestået de sidste fem år,
- 4) når en person ved dødsfald overtager et køretøj, der er registreret i afdødes navn, såfremt vedkommende har haft fælles bopæl med afdøde de sidste to år før dødsfaldet,
- 5) når en person ved ophævelse af fælles bopæl overtager et køretøj, der er registreret i en samboendes navn, såfremt den fælles bopæl har bestået de sidste fem år før samlivsophævelsen, eller
- 6) når der sker ejerskifte som følge af overdragelse af et køretøj i medfør af kommunalreformen eller i medfør af en beslutning truffet af indenrigs- og sundhedsministeren om ændring af den kommunale eller regionale inddeling eller om opløsning eller udpegelse af et forpligtende kommunalt samarbejde og anmeldelse af ejerskifte er ledsaget af en erklæring herom.

Stk. 3. Skatteministeren eller den, ministeren bemyndiger hertil, kan fastsætte nærmere regler om anmeldelse af ejerskifte omfattet af stk. 2, nr. 6, herunder om udformningen af den omhandlede erklæring.

§ 124 n. ¹⁾ Der betales 50 kr. for

- 1) udstedelse af erstatning for registreringsattest eller supplerende attest, hvis den er bortkommen eller beskadiget,
- 2) ombytning af registreringsattest, der er udstedt før den 5. december 2005, med ny registreringsattest i to dele, eller
- 3) udstedelse af et yderligere eksemplar af del 1 af en registreringsattest i to dele.

§ 124 o. ¹⁾ For benyttelsen af prøveskilte betales 1.150 kr. årligt for et sæt prøveskilte til bil og 190 kr. årligt for et prøveskilt til motorcykel.

Stk. 2. Reglerne om fritagelse for og tilbagebetaling af vægtafgift af motorkøretøjer finder tilsvarende anvendelse på betaling for prøveskilte.

§ 124 p. ¹⁾ Der betales 100 kr. pr. døgn for et sæt prøvemærker til bil eller for et prøvemærke til motorcykel.

Oprævning m.v. af betaling

§ 124 q. Justitsministeren, skatteministeren⁴⁾ og transportministeren kan fastsætte bestemmelser om betalinger efter denne lov.

Kapitel 18

*Frakendelse af førerret**Betinget frakendelse*

§ 125. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis

- 1) føreren under tilsidesættelse af væsentlige hensyn til færdselssikkerheden har voldt skade på person eller ting eller fremkaldt fare herfor,
- 2) føreren har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 9, stk. 2, nr. 1, og der ikke foreligger formildende omstændigheder,
- 3) føreren har overskredet de tilladte hastigheder efter §§ 42 og 43 a eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. eller har kørt med en hastighed på 160 km i timen eller derover,
- 4) føreren under kørsel i et af de i § 43 nævnte køretøjer, under kørsel med blokvogn eller mobilkran, jf. § 86, stk. 1, eller ved slæbning af køretøjer, jf. § 70, stk. 4, har overskredet de for sådanne køretøjer tilladte hastigheder, jf. §§ 42 og 43, eller en anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning med mere end 60 pct. for hastighedsgrænser på højst 30 km i timen eller med mere end 40 pct. for hastighedsgrænser på over 30 km i timen,
- 5) føreren under kørsel med et køretøj med en tilladt totalvægt på over 3.500 kg har overtrådt de i medfør af § 85 fastsatte forskrifter om største tilladte totalvægt med mere end 30 pct.,
- 6) føreren har overtrådt bestemmelser om køretid eller hviletid fastsat i de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller i forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1, med mere end 30 pct.,
- 7) føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i seks forhold vedrørende kontrolapparatet, der er omfattet af de forordninger, der er nævnt i § 86 a, stk. 1, eller af forskrifter, der er udstedt i medfør af § 86 a, stk. 1,
- 8) føreren har gjort sig skyldig i spirituskørsel, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 1,
- 9) føreren har gjort sig skyldig i en overtrædelse af § 54, stk. 1, eller en overtrædelse af § 54, stk. 2, der ikke er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, eller
- 10) frakendelse findes begrundet ved beskaffenheden af den begåede forseelse, og hvad der i øvrigt foreligger oplyst om tiltaltes forhold som fører af motordrevet køretøj.

Stk. 2. Føreren skal endvidere betinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren inden for en periode af 3 år har gjort sig skyldig i tre forhold, der ikke i sig selv med-

fører frakendelse af førerretten efter stk. 1, men som er omfattet af

- 1) § 5, stk. 2, § 15, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, § 16, stk. 2, § 18, stk. 1 og 2, § 21, stk. 1-3, § 22, stk. 1, § 24, stk. 1, § 25, § 37, stk. 4, § 51, stk. 7, § 52, stk. 5, § 80, stk. 4, 1. pkt., § 80 a, stk. 1 og 2, jf. stk. 6, 1. pkt., § 80 b, stk. 4, 2. pkt., og § 81, stk. 3,
- 2) § 4, stk. 1 og 2, hvis overtrædelsen udgør fremkørsel mod rødt lyssignal, kørsel mod kørselsretningen, overskridelse af spærrelinjer eller overskridelse af ubrudt kantlinje i forbindelse med ulovlig kørsel i nødsfor,
- 3) § 23 eller forbud mod overhaling fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning,
- 4) § 26, stk. 2-4 og 6, eller vigepligt fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, eller
- 5) §§ 42-43 a eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning, hvis hastighedsoverskridelsen er på mere end 30 pct.

Stk. 3. Under samme betingelser som nævnt i stk. 2 skal føreren betinget frakendes retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis føreren har gjort sig skyldig i to forhold omfattet af stk. 2 og forholdene er begået inden for de første 3 år efter førstegangserhvervelse af førerret.

Stk. 4. Under særlig formildende omstændigheder kan betinget frakendelse efter stk. 1, nr. 7, undlades.

Stk. 5. Betinget frakendelse sker på vilkår, at den pågældende i en prøvetid på 3 år fra endelig dom ikke fører motordrevet køretøj under sådanne omstændigheder, at førerretten skal frakendes. Ved betinget frakendelse udsættes fastsættelsen af frakendelsestiden.

Stk. 6. Begår den dømte i prøvetiden et nyt forhold, der medfører frakendelse af førerretten, fastsætter retten en fælles frakendelse for dette forhold og den tidligere pådømte lovovertrædelse.

Ubetinget frakendelse

§ 126. Føreren af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, skal ubetinget frakendes retten til at føre et sådant køretøj, hvis føreren

- 1) har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en alkoholkoncentration i blodet under eller efter kørslen over 1,20 promille eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften under eller efter kørslen over 0,60 mg pr. liter luft,
- 2) under skærpende omstændigheder har gjort sig skyldig i overtrædelse af § 54, stk. 2,
- 3) ulovligt har ført køretøjet uden hastighedsbegrænser eller føreren har foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets hastighedsbegrænser eller dens forbindelser eller føreren vidste eller burde have vidst, at der er foretaget et sådant indgreb, eller hvis føreren har betjent køretøjet på en sådan måde, at hastighedsbegrænseren gøres uvirksom,
- 4) har ført køretøjet, selv om denne vidste eller burde vide, at der var foretaget et uautoriseret, konstruktivt indgreb i køretøjets kontrolapparat eller dets forbindelser,
- 5) forsætligt har voldt skade på andres person eller ting, forsætligt har fremkaldt nærliggende fare herfor eller i

øvrigt har ført motordrevet køretøj på særlig hensynsløs måde,

- 6) har gjort sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 253, stk. 1, jf. stk. 2,
- 7) har gjort sig skyldig i flere forhold, der hver for sig er omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-9, eller stk. 2 eller 3, dog således at frakendelse for flere forhold alene omfattet af § 125, stk. 1, nr. 6, kun sker ubetinget, hvis forholdene er begået i forbindelse med mere end ét kørselsforløb,
- 8) tidligere er frakendt førerretten betinget og har begået et nyt forhold i prøvetiden,
- 9) tidligere er pålagt kørselsforbud og har begået et nyt forhold inden 3 år efter, at kørselsforbuddet blev pålagt, eller
- 10) tidligere er frakendt førerretten ubetinget og har begået et nyt forhold inden 5 år efter udløbet af frakendelsestiden.

Stk. 2. Under særlig formildende omstændigheder kan der ske betinget frakendelse i tilfælde, hvor frakendelse efter stk. 1 ellers skulle ske ubetinget.

Kørselsforbud

§ 127. Hvis en forseelse omfattet af § 125, stk. 1, nr. 1-4, 8, 9 eller 10, § 125, stk. 3, eller § 126, stk. 2, jf. § 126, stk. 1, nr. 1 eller 2, bliver begået inden for de første 3 år efter første-gangserhvervelse af førerret, træder et kørselsforbud i stedet for en betinget frakendelse. Ved et kørselsforbud inddrages førerens ret til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, indtil særlig køreundervisning eller A/T-kursus, jf. § 60 a, stk. 1 og 2, er gennemført og kontrollerende køreprøve er bestået.⁵⁾

Frakendelsestiden

§ 128. Ubetinget frakendelse sker for et tidsrum af mellem 6 måneder og 10 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ubetinget frakendelse som følge af spirituskørsel eller overtrædelse af § 54, stk. 2, der er omfattet af § 126, stk. 1, nr. 2, sker for et tidsrum af mindst 3 år.

Stk. 3. Førerretten kan frakendes for bestandig, hvis føreren under kørslen har begået grove kørselsfejl, kørslen har resulteret i alvorlig personskade og der foreligger sådanne oplysninger om førerens tidligere færdselslovsovertrædelser, at en frakendelse af førerretten for bestandig skønnes påkrævet af hensyn til færdselssikkerheden og retshåndhævelsen.

§ 129. (Ophævet).

Inddragelse af førerretten under sagen

§ 130. Skønner politiet, at betingelserne for ubetinget frakendelse af førerretten foreligger, kan det midlertidigt indtage førerretten. Politiet skal i forbindelse hermed vejlede føreren om prøvelsesretten, jf. stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om politiets inddragelse af førerretten, herunder om foreløbig inddragelse af kørekort mod udstedelse af midlertidigt kørekort.

Stk. 2. Den, hvis førerret er midlertidigt inddraget, kan forlange inddragelsen prøvet af retten. Retten træffer ved kendelse afgørelse om inddragelsen.

Stk. 3. Det tidsrum, hvori førerretten har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Virkningen af anke m.v.

§ 131. Anke af en dom, hvorved der er sket ubetinget frakendelse, efter at førerretten har været inddraget i medfør af § 130, har ikke opsættende virkning for dommens bestemmelse om frakendelse, medmindre andet bestemmes af byretten ved kendelse. Det samme gælder anke af en dom, hvorved en person over 18 år, der ikke har førerret, ubetinget er frakendt retten til at erhverve denne ret. I andre tilfælde kan byretten på begæring af anklagemyndigheden ved kendelse bestemme, at anke ikke skal have opsættende virkning.

Stk. 2. Afsiges der i en sag, hvori førerretten er inddraget efter § 130, frifindende dom med hensyn til spørgsmålet om frakendelse, eller sker frakendelsen betinget, skal kørekortet udleveres, selv om dommen ankes.

Generhvervelse af førerret inden frakendelsestidens udløb

§ 132. ⁶⁾ Er retten til at føre motordrevet køretøj i henhold til denne eller nogen tidligere lov frakendt nogen for længere tid end 3 år, kan spørgsmålet om generhvervelse af retten inden frakendelsestidens udløb indbringes for domstolene. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3, og kan tidligst finde sted, når der er forløbet 3 år af frakendelsestiden. Retten kan kun gengives, når ganske særlige omstændigheder foreligger. Har retten til at være fører tidligere været frakendt vedkommende ubetinget, kan gengivelse af førerretten inden frakendelsestidens udløb kun ske rent undtagelsesvis, og indbringelsen kan tidligst finde sted, når der er forløbet 6 år af frakendelsestiden.

Stk. 2. Såfremt der inden udløbet af frakendelsestiden er sket fornyet frakendelse af førerretten, regnes de i stk. 1 nævnte frister for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for domstolene fra datoen for den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende.

Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret

§ 133. Reglerne i kapitel 93 a i lov om rettens pleje finder anvendelse på krav om erstatning for frakendelse eller inddragelse af førerretten i anledning af strafforfølgning.

Kapitel 18 a

Konfiskation

§ 133 a. Ved grove eller gentagne overtrædelser af færdselsloven kan der ske konfiskation af det ved overtrædelsern anvendte motordrevne køretøj, hvortil der kræves kørekort, hvis det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere overtrædelser af færdselsloven. Under tilsvarende betingelser kan der ske konfiskation af et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, der ejes af den person, der har foretaget overtrædelser, selv om køretøjet ikke er anvendt ved overtrædelser.

Stk. 2. Konfiskation skal ske, hvis

- 1) ejeren af køretøjet har gjort sig skyldig i spirituskørsel med en promille over 1,20 eller en alkoholkoncentration i udåndingsluften over 0,60 mg pr. liter luft, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, eller overtrædelse

- under skærpende omstændigheder af § 54, stk. 2, der medfører ubetinget frakendelse af førerretten, og
- 2) den pågældende to gange tidligere inden for de seneste 3 år før, det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i forhold som nævnt i nr. 1, der har medført ubetinget frakendelse af førerretten.

Stk. 3. Konfiskation efter stk. 2 skal ske, selv om køretøjet ikke er anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Stk. 4. Bestemmelsen i stk. 2 kan fraviges, når særlige grunde undtagelsesvis taler herfor.

Stk. 5. En knallert, som er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den, for så vidt angår lille knallert, kan køre 43 km i timen eller derover og, for så vidt angår stor knallert, kan køre 64 km i timen eller derover, skal konfiskeres, hvis ejeren (bruger) af knallerten en gang tidligere, inden for de seneste 3 år før det nye forhold er begået, har gjort sig skyldig i en tilsvarende overtrædelse af § 67, stk. 2. Konfiskation kan dog undlades, hvis særlige grunde taler derfor.

Stk. 6. I øvrigt gælder straffelovens regler om konfiskation.

Kapitel 18 b

Straf m.v. ved ændret regulering

§ 133 b. Spørgsmålet om straf og frakendelse af førerret samt pålæggelse af kørselsforbud i anledning af hastigheds-overtrædelser, jf. §§ 42-43 a, eller anden hastighedsgrænse fastsat ved færdselstavler eller anden afmærkning afgøres efter de på gerningstidspunktet gældende regler.

Kapitel 19

Handlinger foretaget i udlandet

§ 134. ⁷⁾ Lovens bestemmelser om straf og frakendelse af førerretten finder med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b, også anvendelse på handlinger foretaget i udlandet.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse over for den, der uden at overtræde nogen dansk forskrift, i Finland, Island, Norge eller Sverige handler i strid med de der gældende regler vedrørende:

- 1) kørsel med motordrevet køretøj, uden at der som foreskrevet er tegnet ansvarsforsikring til dækning af erstatningskrav for skade forvoldt ved brug af køretøjet,
- 2) pligt for trafikanter til at efterkomme færdselsanvisninger givet af politiet,
- 3) køretøjers hastighed,
- 4) køretøjers plads på vejen, færdselsretning, møde med eller overhaling af andre køretøjer, svingning, vending samt kørsel over jernbaneoverkørsler,
- 5) vigepligt,
- 6) pligt til at give fri passage for udrykningskøretøjer,
- 7) pligt til at efterkomme anvisninger, der gives ved færdselstavler, signaler eller afmærkning på kørebane eller cykelsti,
- 8) køretøjers standsning og parkering,
- 9) forbud mod benyttelse af køretøjer eller kategorier af køretøjer på visse veje, f. eks. på grund af køretøjernes vægt og dimensioner,

- 10) sikkerhedsanordninger for køretøjer og last,
- 11) afmærkning af køretøjer og last,
- 12) køretøjers lysanordninger og brugen af lys,
- 13) køretøjers last og lasteevne,
- 14) køretøjers registrering og deres forsyning med nummerplade og nationalitetsmærke eller
- 15) kørsel uden kørekort.

Stk. 3. Justitsministeren kan bestemme, at stk. 2 skal finde anvendelse med hensyn til overtrædelser begået i andre stater end de nævnte.

Stk. 4. § 118, stk. 7, gælder ikke for de i stk. 1-3 nævnte sager.

Stk. 5. Handlinger omfattet af artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport m.v. (køre- og hviletidsforordningen) hører under dansk straffemyndighed, uanset om betingelserne i straffelovens §§ 6-9 er opfyldt. Det samme gælder overtrædelser af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 af 20. december 1985 om kontrolapparatet inden for vejtransport med senere ændringer (kontrolapparatforordningen) og Europæisk overenskomst om arbejdet for besætninger på køretøjer i international vejtransport (AETR) under de omstændigheder, der er nævnt i artikel 19, stk. 2, 1. pkt., i køre- og hviletidsforordningen.

Kapitel 19 a

Administrative bestemmelser

§ 134 a. Transportministeren kan bemyndige Færdselsstyrelsen eller en anden under Transportministeriet oprettet styrelse eller tilsvarende institution til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt transportministeren.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 134 b. Justitsministeren kan bemyndige Rigspolitichefen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 134 c. Justitsministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet af kommunalbestyrelsen i henhold til bemyndigelse efter § 56 a, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren.

§ 134 d. ¹⁾ Skatteministeren kan bemyndige told- og skatteforvaltningen til at udøve de beføjelser, der i denne lov er tillagt skatteministeren.

Stk. 2. Skatteministeren kan fastsætte regler om adgangen til at påklage afgørelser, der er truffet i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, herunder at afgørelserne ikke skal kunne indbringes for ministeren. Skatteministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse typer af afgørelser kan påklages

til Landsskatteretten, og om Landsskatterettens behandling af sådanne klagesager.

Stk. 3. Skatteforvaltningslovens § 48 finder tilsvarende anvendelse i forhold til afgørelser, der træffes i henhold til bemyndigelse efter stk. 1, og afgørelser af klagesager, der træffes efter regler fastsat i medfør af stk. 2. I tilfælde, hvor der i medfør af stk. 2 er fastsat regler om klageadgang til Landsskatteretten, finder skatteforvaltningslovens § 49 tilsvarende anvendelse i forhold til Landsskatterettens afgørelser af sådanne klagesager.

Stk. 4. Stk. 2 og 3 finder tilsvarende anvendelse på politiets afgørelser efter § 76 a.

Kapitel 20

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for lovens regler om spirituspåvirkning m.v. og om frakendelse af førerretten

Ikrafttræden

§ 135. §§ 53-55, § 60, stk. 2-5, § 64, stk. 1 og 4, § 117, stk. 1, 2 og 4, § 119, kapitel 18 og §§ 135-138 træder i kraft den 1. juli 1976.

Stk. 2. Det samme gælder følgende bestemmelser i det omfang, de kan anvendes i forbindelse med de i stk. 1 nævnte regler: § 1, § 2, nr. 2, 6, 12, 13, 14 og 24, § 117, stk. 3, § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 5, § 134, stk. 1-3, og § 143.

Stk. 3. Fra samme tidspunkt ophæves §§ 15, 16 og 18 a, § 20, stk. 1 og 3, § 54, stk. 2, § 69, stk. 2, 4 og 5, og §§ 70-70 h i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved lov nr. 270 af 26. juni 1975.

Regler, som også gælder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955

§ 136. § 64, stk. 1, § 119 og kapitel 18 i denne lov gælder også i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, som ændret senest ved § 135, stk. 3, og i forbindelse med overtrædelser af de i medfør af færdselsloven af 1955 givne bestemmelser.

Overgangsregler

§ 137. Spørgsmål om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået, men ikke endeligt påkendt den 1. juli 1976, afgøres alene efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Skal førerretten i anledning af et sådant forhold frakendes efter § 126, stk. 1, nr. 1 eller 3, gælder § 126, stk. 2, nr. 4, dog ikke for så vidt angår tidligere frakendelser, der er sket i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1.

Stk. 3. Sager om frakendelse af førerretten i anledning af forhold, som er begået inden lovens ikrafttræden, behandles efter § 119, såfremt sagen ikke er domsforhandlet i første instans inden dette tidspunkt.

§ 138. Betingede og ubetingede frakendelser af førerretten efter de hidtil gældende regler bevarer deres gyldighed og har retsvirkninger efter denne lov, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. For personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, bort-

falder fuldbyrdelsen af dommens bestemmelse om frakendelse eller den resterende del af denne fuldbyrdelse ved lovens ikrafttræden. § 60, stk. 2, finder kun anvendelse, hvis den dømte ved lovens ikrafttræden har fuldbyrdet mindst 6 måneder af dommens bestemmelse om frakendelse.

Stk. 3. For alle personer, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen kun blev straffet med bøde, forkortes endvidere fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1976, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1976.

Stk. 4. Politidirektøren kan efter ansøgning bestemme, at en person, som efter de hidtil gældende regler om frakendelse i forbindelse med overtrædelse af færdselslovens § 16, stk. 1, er frakendt førerretten for et kortere tidsrum end 2 år, og som ved dommen blev idømt straf af hæfte eller fængsel også efter andre regler end § 69, stk. 1, i færdselsloven af 1955, skal være omfattet af stk. 2 og 3. Sådant bestemmelse kan dog kun træffes, hvis det forhold, der gav anledning til frakendelsen, må antages kun at ville have medført betinget frakendelse efter denne lov. Politidirektørens afgørelse kan af den dømte forlanges indbragt for den ret, der har påkendt sagen i første instans. Afgørelsen træffes ved kendelse.

Stk. 5. For alle personer, som er frakendt førerretten i mindre end 1 år efter de regler, der gjaldt før den 1. juli 1975, forkortes fristen i § 126, stk. 2, nr. 4, til 3 år. Hvis dommens bestemmelse om frakendelse ikke var fuldbyrdet den 1. juli 1975, regnes den nævnte frist fra den 1. juli 1975.

Kapitel 21

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v. for lovens øvrige regler

§ 139. De bestemmelser i loven, som ikke er sat i kraft ved § 135, stk. 1 og 2, træder i kraft den 1. maj 1977.

Stk. 2. Transportministeren kan dog bestemme, at lovens regler om vægt og akseltryk træder i kraft på et tidligere tidspunkt, og at de tilsvarende regler i færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, samtidig ophæves.

§ 140. Den 1. maj 1977 ophæves færdselsloven af 1955, jf. lovbekendtgørelse nr. 123 af 9. marts 1973, bortset fra §§ 73-73 e, som affattet ved lov nr. 363 af 13. juni 1973 og lov nr. 310 af 19. juni 1974, og § 69, stk. 1, sammenholdt med de nævnte bestemmelser.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter, hvilke bekendtgørelser udstedt i henhold til den tidligere lov der forbliver i kraft efter den 1. maj 1977. Overtrædelse af disse bestemmelser straffes med bøde. § 118, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 7, samt § 119 finder tilsvarende anvendelse.

§ 141. Justitsministeren kan fastsætte bestemmelser om, under hvilke betingelser personer, der regelmæssigt har kørt traktor, uden at aflægge køreprøve kan erhverve kørekort til traktor med adgang til at foretage den kørsel, der omhandles i § 74.

§ 142. § 105, stk. 2, har virkning for skader, der er forvoldt efter lovens ikrafttræden. Ansvarsforsikringer, der er tegnet

inden den 1. maj 1977, og som ikke opfylder kravene i § 105, stk. 2, ændres i overensstemmelse med denne bestemmelse. De ældre policer behøver ikke at forsynes med påtegning herom. Forsikringstagerne kan ikke opsige forsikringsaftalen på grund af en forhøjelse af præmierne, som alene er begrundet med den ændring af forsikringen, der følger af 2. pkt.

§ 143. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

§ 144. (Ophævet).

Lov nr. 302 af 8. juni 1977 om ændring af færdselsloven (Obligatorisk knallertundervisning)⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Tidspunktet for lovens ikrafttræden bestemmes af justitsministeren. Loven har alene virkning for de personer, der fylder 15 år efter et tidspunkt fastsat af justitsministeren.

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 493 af 27. november 1979 om ikrafttræden af lov om ændring af færdselsloven (Obligatorisk knallertundervisning) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1980, jf. dog §§ 2 og 3.

§ 2. Loven har alene virkning for personer, der fylder 15 år i 1980 eller senere.⁹⁾

§ 3. Kommunen skal senest påbegynde den obligatoriske knallertundervisning den 1. september 1980.

Lov nr. 278 af 8. maj 1991 om ændring af færdselsloven (Generhvervelse af førerret og konfiskation af motorkøretøjer)¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1991. § 1, nr. 1, gælder også for tilfælde, hvor førerretten er frakendt før lovens ikrafttræden.¹¹⁾

Lov nr. 385 af 20. maj 1992 om ændring af retsplejeloven, straffeloven, færdselsloven og udlændingeloven (Anklagemyndighedens struktur)¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. oktober 1992.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Lovens § 1, nr. 1 og 3-37 og §§ 2-4 har virkning for sager, hvori der ved lovens ikrafttræden ikke er rejst tiltale i 1. instans.

Lov nr. 469 af 30. juni 1993 om ændring af retsplejeloven og færdselsloven (Tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav m.v.)¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 1993.

Stk. 2-4. (Udelades)

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1 træder § 1, nr. 3-7, og § 2 i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁴⁾

Lov nr. 98 af 9. februar 1994 om ændring af færdselsloven, vægtafgiftsloven og lov om afgift af ansvarsforsikringer af motorkøretøjer m.v.¹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁶⁾

Stk. 2. § 1, nr. 21 og 22, træder dog i kraft den 1. juli 1994.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 382 af 18. maj 1994 om ændring af færdselsloven (Periodisk syn af almindelige personbiler)¹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, som dog senest skal være den 1. januar 1998.¹⁸⁾

Lov nr. 258 af 19. april 1995 om ændring af færdselsloven¹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 1995.

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. april 1995.

Stk. 3. Med virkning for skader, der indtræder i perioden 1. april 1995-31. december 1995, udgør de i § 105, stk. 2, nævnte beløb henholdsvis 68 mio. kr. og 14 mio. kr.

Lov nr. 317 af 17. maj 1995 om ændring af færdselsloven²⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1995, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 19, som dog senest skal være den 1. juli 1996.²¹⁾

Lov nr. 1122 af 20. december 1995 om ændring af færdselsloven²²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1996, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1, træder i kraft den 1. juli 1996.²³⁾

Stk. 3. § 1, nr. 4 og 5, har virkning for de omstillingssyn, hvor førstegangssyn er foretaget den 1. januar 1996 eller senere.²⁴⁾

Lov nr. 1123 af 20. december 1995 om ændring af færdselsloven²⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. januar 1996, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. De i § 124 r som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, nævnte beløb reguleres første gang med virkning fra den 1. januar 1997.

Stk. 3. Forhøjelsen af de i § 124 o, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, nævnte beløb får virkning for det enkelte prøveskilt fra og med den første betalingsperiode, der begynder den 15. januar 1996 eller senere.

Lov nr. 467 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (Taxi i busbaner)²⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 1997.

Lov nr. 468 af 10. juni 1997 om ændring af færdselsloven (Spiritus- og promillekørsel, mobiltelefoner m.v.)²⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1997, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 17, træder i kraft den 1. januar 1998,²⁸⁾ § 1, nr. 9, træder i kraft den 1. juli 1998,²⁹⁾ og § 1, nr. 39, træder i kraft den 1. januar 1999.³⁰⁾

Stk. 3. Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 2-5, 11, 12, 15, 16, 21, 36-38 og 41.³¹⁾

Lov nr. 73 af 4. februar 1998 om ændring af færdselsloven (Promillekørsel m.v.)³²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft ved bekendtgørelsen i Lovtidende, jf. dog stk. 2.³³⁾

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, nr. 1 og 3.³⁴⁾

Lov nr. 292 af 18. maj 1998 om ændring af færdselsloven (Motorcykel med tilkoblet påhængsvogn eller påhængsredskab)³⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.³⁶⁾

Lov nr. 484 af 1. juli 1998 om ændring af færdselsloven, lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. og lov om afgift efter brændstofforbrug for visse personbiler (Definitioner, parkeringsafgift, lønindeholdelse m.v.)³⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1998, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 4.³⁸⁾

Stk. 3. Færdselslovens §§ 122 b og 122 c som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4, finder også anvendelse på fordringer, der er forfaldne før lovens ikrafttræden.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 1, nr. 5, har virkning fra den 1. januar 1998.³⁹⁾

Lov nr. 187 af 30. marts 1999 om ændring af færdselsloven, godskørselsloven og arbejdsmiljøloven samt om ophævelse af lov om kontrol med overholdelsen af De Europæiske Fællesskabers forordninger om arbejderbeskyttelse inden for landevejstransport og lov om international godstransport med motorkøretøjer m.v.⁴⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1. Loven træder i kraft den 15. maj 1999, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 1, nr. 10, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁴¹⁾

Stk. 3. § 1, nr. 11, træder i kraft på et af transport- og energiministeren fastsat tidspunkt.⁴²⁾

Stk. 4. (Udelades)

Stk. 5. Regler udstedt i medfør af § 41, stk. 2, eller § 58, stk. 2, i lov om arbejdsmiljø, jf. lovbekendtgørelse nr. 497 af 29. juni 1998, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af færdselslovens § 86 a som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2.

Lov nr. 292 af 28. april 2000 om ændring af færdselsloven, lov om private fællesveje og lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje (Overførelse af kompetence til kommuner, forsøg med færdselsregulerende foranstaltninger, generhvervelse af førerretten m.v.)⁴³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2000, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 13,⁴⁴⁾ § 2 og § 3 samt færdselslovens §§ 92, 92 a, 92 b og 92 c som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, træder i kraft den 1. august 2000.

Lov nr. 433 af 31. maj 2000 om ændring af forskellige lovbestemmelser i forbindelse med gennemførelsen af en lov om fuldbyrdelse af straf m.v. (Ændringer som følge af straffuldbyrdelsesloven, afskaffelse af hæftestrafen og prøveløsladelse af livstidsdømte m.v.)⁴⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 30

Loven træder i kraft den 1. juli 2001.

§ 31

Stk. 1. Hvis der efter lovens ikrafttræden skal idømmes straf for en tidligere begået overtrædelse af de i §§ 1-29 nævnte love, for hvilken hæfte indtil 30 dage ville være forskyldt, idømmes fængsel med samme antal dage som hæfte.

Stk. 2. Ville højere straf af hæfte end nævnt i stk. 1 være forskyldt, kan en lavere straf af fængsel idømmes, dog ikke mindre end 30 dage eller mere end 4 måneder.

§ 32

(Udelades)

§ 33

(Udelades)

Lov nr. 473 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Forsøg med hastighedsgrænser på motorveje m.v.)⁴⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2000.

Lov nr. 475 af 31. maj 2000 om ændring af færdselsloven (Bødefastsættelse)⁴⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. september 2000.

Lov nr. 1316 af 20. december 2000 om ændring af færdselsloven (Anvendelse af sikkerhedssele og andet sikkerhedsudstyr, betaling for fornyelse af visse kørekort samt for anvendelse af løse prøveskilte)⁴⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2001.

Lov nr. 1318 af 20. december 2000 om ændring af færdselsloven (Ændring af betaling for frivillige syn)⁴⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2001.

Lov nr. 341 af 16. maj 2001 om ændring af færdselsloven (Afgørelse om pålæggelse af standsnings- og parkeringsafgift)⁵⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juni 2001.

Lov nr. 498 af 7. juni 2001 om ændring af færdselsloven (Skærpelse af straffen for grove færdselslovovertrædelser og indførelse af kørselsforbud)⁵¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 4, 6 og 13, træder i kraft den 1. juli 2001.⁵²⁾

Stk. 2. Transport- og energiministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-3, 5 og 7-12.⁵³⁾

Lov nr. 217 af 22. april 2002 om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter skader i udlandet)⁵⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁵⁵⁾

Lov nr. 380 af 6. juni 2002 om ændring af straffeloven, retsplejeloven og færdselsloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehandel m.v.)⁵⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁵⁷⁾

Lov nr. 1049 af 17. december 2002 om ændring af færdselsloven, lov om biblioteksvirksomhed og lov om retsafgifter (Ophævelse af automatisk regulering af visse betalingsbestemmelser og ændring af offentlige myndigheders betaling for tinglysningsoplysninger)⁵⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Lov nr. 432 af 10. juni 2003 om ændring af færdselsloven (Motorvejshastighed, skærpet håndhævelse af hastighedsgrænserne og andre initiativer til forbedring af færdselssikkerheden)⁵⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 4-6, 9-12, 14-18, 21, 23 og 27, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁶⁰⁾

Stk. 2. § 1, nr. 1-3, 13, 22 og 25, træder i kraft den 1. september 2003.⁶¹⁾

Stk. 3. § 1, nr. 7, 8, 19, 20, 24 og 26, træder i kraft den 30. april 2004.⁶²⁾

Stk. 4. Spørgsmålet om straf og frakendelse af førerret i anledning af hastighedsovertrædelser, som er begået inden den 30. april 2004, afgøres efter de hidtil gældende regler.

Lov nr. 267 af 21. april 2004 om ændring af færdselsloven (Klippekortsystem, skærpede sanktioner ved hastighedsovertrædelser m.v.)⁶³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 9, 10, 14, 15, 20 og 21, træder i kraft den 1. juni 2004.⁶⁴⁾

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 1-8, 11-13 og 16-19.⁶⁵⁾⁶⁶⁾

Lov nr. 473 af 9. juni 2004 om godkendelse og syn af køretøjer⁶⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 2004, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. § 14, stk. 1 og 3, § 16, nr. 3 og 6, samt §§ 17-19 træder dog først i kraft den 1. januar 2005.⁶⁸⁾

§ 22

Bekendtgørelser udstedt i henhold til de ved § 16, nr. 1, 3 og 6, ophævede bestemmelser forbliver i kraft, indtil de erstattes af bestemmelser fastsat i medfør af denne lov.⁶⁹⁾

Lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.)⁷⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. september 2005.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 125, stk. 2 og 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18.⁷¹⁾

Stk. 3. Personer, der inden den 1. september 2005 er frakendt retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, for bestandig, jf. færdselslovens § 127, kan generhverve førerretten, når der er forløbet 10 år fra den seneste dom, hvorved den pågældende blev frakendt førerretten for bestandig, medmindre de hensyn, der er nævnt i § 128, stk. 3, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 18, taler imod en generhvervelse.

Lov nr. 428 af 6. juni 2005 om ændring af en række love som følge af skatteforvaltningsloven (Konsekvensændringer som følge af kommunalreformen m.v.)⁷²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 125

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁷³⁾ (2. pkt. udelades)

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. november 2005. § 70, nr. 1, og § 104 har dog virkning fra lovens ikrafttræden.⁷⁴⁾

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 430 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love og om ophævelse af lov om kommunalt samarbejde om opkrævning og inddrivelse (Konsekvensændringer som følge af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer – sam-

lingen af inddrivelsen i Skatteministeriet)⁷⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 70

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁷⁶⁾

Stk. 2. Loven har virkning fra den 1. november 2005, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Afgørelser om inddrivelse, der inden den 1. oktober 2005 er påklaget til de hidtidige administrative klageinstanser, overgår til behandling i Landsskatteretten den 1. januar 2006, hvis de hidtidige klageinstanser ikke har færdigbehandlet klagen inden denne dato.

Lov nr. 431 af 6. juni 2005 om ændring af forskellige love (Forenkling, harmonisering og objektivering af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige m.v. samt mulighed for anvendelse af digitale lønsedler)⁷⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 85

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. november 2005, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades).

Lov nr. 551 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven (Kommunernes varetagelse af visse opgaver på kørekort- og pasområdet som led i kommunalreformen)⁷⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 552 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Ændringer som følge af kommunalreformen)⁷⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Loven træder i kraft den 1. januar 2007.

Lov nr. 554 af 24. juni 2005 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Sagsomkostninger, retshjælp og fri proces)⁸⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 12

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 1, 6, 8, 10, 11, 13-17, 19 og 25, §§ 3-5 og § 7, nr. 3 og 4, træder i kraft den 1. juli 2005.⁸¹⁾ (2. pkt. udelades)

Stk. 2-5. (Udelades)

Lov nr. 557 af 24. juni 2005 om ændring af færdselsloven og pasloven (Knallerter, køre- og hviletid og nedsættelse af gebyret for børnepas m.v.)⁸²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. § 1, nr. 24-28, 38, 39 og 42, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁸³⁾⁸⁴⁾

Stk. 2. § 1, nr. 4-9, 11, 13-18, 21, 22, 29-37, 43 og 45-47, træder i kraft den 1. september 2005. Samtidig bortfalder bekendtgørelse nr. 294 af 24. april 2001 om forsøg med højere hastighedsgrænser på motorveje for visse køretøjer omfattet af køretøjbestemte hastighedsgrænser.⁸⁵⁾

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af § 1, nr. 44.⁸⁶⁾

Stk. 4. § 1, nr. 1-3, 10, 12, 19, 20, 23, 40 og 41, træder i kraft den 1. juli 2006. § 1, nr. 23, har virkning for fabriksnye knallerter med en konstruktivt bestemt maksimal hastighed på højst 30 km i timen, som erhverves den 1. juli 2006 eller senere.⁸⁷⁾

Stk. 5. (Udelades)

Lov nr. 303 af 19. april 2006 om ændring af færdselsloven (Sikkerhedsudstyr, samarbejde om kommunal parkeringskontrol m.v.)⁸⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 2

Stk. 1. § 1, nr. 1-3 og 6-12, træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁸⁹⁾⁹⁰⁾ Samtidig ophæves § 11 i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005 om politiets sikring af den offentlige orden og beskyttelse af enkeltpersoners og den offentlige sikkerhed mv. samt politiets adgang til at iværksætte midlertidige foranstaltninger.

Stk. 2. § 1, nr. 4, 5 og 13, træder i kraft den 1. maj 2006, jf. dog stk. 3.⁹¹⁾

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i stk. 2 kan der indtil den 1. maj 2009 på bagsædet eller bagsæderne i person- og varebiler befordres et større antal personer end antallet af siddepladser forsynet med sikkerhedsseler.

Lov nr. 309 af 19. april 2006 om registrering af køretøjer⁹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 26

Stk. 1. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.⁹³⁾

Stk. 2. En lille knallert skal kun registreres og forsynes med nummerplade, inden den tages i brug, jf. § 2, stk. 1, nr. 3, hvis

knallerten er erhvervet som fabriksny den 1. juli 2006 eller senere.

Stk. 3. Der skal ikke betales for registrering af en ny ejer som følge af, at et køretøj overdrages som led i kommunalreformen, hvis anmeldelsen af den nye ejer er ledsaget af en erklæring herom. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform)⁹⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 105

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2007, jf. dog stk. 2-22 og § 106.

Stk. 2-22. (Udelades)

Lov nr. 543 af 8. juni 2006 om ændring af lov om ændring af færdselsloven (Overgangsbestemmelser vedrørende ændring af reglerne om generhvervelse af førerretten efter frakendelse som følge af spiritus- eller promillekørsel)⁹⁵⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 1

I lov nr. 363 af 24. maj 2005 om ændring af færdselsloven (Sanktionsfastsættelse i sager om spirituskørsel m.v.) foretages følgende ændring:

1. I § 3 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Personer, hvorom der inden den 1. september 2005 er truffet afgørelse om frakendelse af retten til at føre motor-drevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, som følge af spiritus- eller promillekørsel, kan indbringe spørgsmålet om generhvervelse af førerretten for domstolene, når halvdelen af frakendelsestiden, dog mindst 1½ år, er forløbet. Såfremt førerretten i sådanne tilfælde er frakendt for bestandig, kan spørgsmålet om generhvervelse tidligst indbringes for domstolene, når 5 år af frakendelsestiden er forløbet. Indbringelsen sker efter reglerne i straffelovens § 78, stk. 3. Generhvervelse af førerretten kan kun ske, såfremt den pågældende i mindst 1 år forud for sagens indbringelse for retten har overholdt en kontrolleret behandling mod misbrug af alkohol.

Stk. 5. Såfremt der inden udløbet af frakendelsestiden og før den 1. september 2005 er sket fornyet frakendelse af førerretten, regnes de i stk. 4 nævnte frister for indbringelse af spørgsmålet om generhvervelse for domstolene fra datoen for den seneste dom, hvorved førerretten er frakendt den pågældende.«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁹⁶⁾

Lov nr. 1560 af 20. december 2006 om ændring af færdselsloven (Behandling af erstatningskrav efter færdselsuheld m.v.)⁹⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.⁹⁸⁾

Lov nr. 1565 af 20. december 2006 om ændring af færdselsloven og pasloven (Måling og vejning af børn, reservation af parkeringspladser til bestemte køretøjer og betaling af pasgebyr)⁹⁹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁰⁰⁾

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 106 af 7. februar 2007 om ændring af lov om afgift af tinglysning og registrering af ejer- og panterrettigheder m.v. og forskellige andre love (Digital tinglysning m.v.)¹⁰¹⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 5

Stk. 1-2. (Udelades)

Stk. 3. § 1, nr. 1, 5 og 18-21, § 2 og § 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁰²⁾

Lov nr. 208 af 5. marts 2007 om ændring af færdselsloven (Modulvognetog)¹⁰³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. marts 2007.

Lov nr. 346 af 18. april 2007 om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Automatisk modregning m.v.)¹⁰⁴⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 11

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog § 12.¹⁰⁵⁾

Lov nr. 514 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Befordring af børn på motorcykel og trehjulet knallert)¹⁰⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft den 1. august 2007.

Lov nr. 524 af 6. juni 2007 om ændring af færdselsloven (Alkoholkoncentration i udåndingsluft, nulgrænse for euforiserende stoffer m.v.)¹⁰⁷⁾ indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2007.

Stk. 2. Færdselslovens § 119, stk. 2-5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 16, finder anvendelse i straffesager, hvor der efter lovens ikrafttræden rejses tiltale i første instans.

Lov nr. 491 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven (Konfiskation af knallerter m.v.)¹⁰⁸⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹⁰⁹⁾

Stk. 2. Overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, tillægges ikke gentagelsesvirkning efter færdselslovens § 133 a, stk. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 8, hvis overtrædelsen er begået inden lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Har ejeren (brugeren) af en knallert to gange før lovens ikrafttræden gjort sig skyldig i overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, ved at have foretaget konstruktive ændringer af en knallert, og gør den pågældende efter lovens ikrafttræden, og inden 3 år efter at den første overtrædelse er begået, sig skyldig i en overtrædelse af færdselslovens § 67, stk. 2, ved at være ejer (bruger) af knallert, der er konstruktivt ændret med henblik på hastighedsforøgelse, eller som er i en sådan ulovlig stand, at den, for så vidt angår lille knallert, kan køre 43 km i timen eller derover og, for så vidt angår stor knallert, kan køre 64 km i timen eller derover, skal der ske konfiskation efter færdselslovens § 133 a, stk. 5, som indsat ved denne lovs § 1, nr. 8.

Lov nr. 498 af 17. juni 2008 om ændring af færdselsloven og straffeloven (Skærpede sanktioner for flugtbilister)¹¹⁰⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹¹¹⁾

Lov nr. 1336 af 19. december 2008 om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, udpantningsloven og forskellige andre love¹¹²⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 167

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2009, jf. dog stk. 2. § 11 finder alene anvendelse på afgørelser om lønindeholdelse, der træffes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1338 af 19. december 2008 om ændring af lov om registrering af køretøjer, færdselsloven, registreringsafgiftsloven og andre love¹¹³⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelser:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende, jf. dog stk. 2.¹¹⁴⁾

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af § 1, § 2, nr. 2, 4-6, 8, 10, 12, 14-17 og 19, § 3, nr. 3, 4, 5 og 8-11, § 4, nr. 1, 2, 4, 6, 16, 18 og 21, § 5, nr. 3 og 7, og § 6, nr. 3, 5, 7, 13-16, 18 og 19.¹¹⁵⁾

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 347 af 6. maj 2009 om ændring af færdselsloven¹¹⁶⁾ indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.¹¹⁷⁾

Justitsministeriet, den 5. oktober 2009

BRIAN MIKKELSEN

/ Anette Arnsted

- ¹⁾ Bestemmelserne i §§ 72-76 a, §§ 88 a, stk. 1, 3. pkt., § 107, stk. 4, §§ 124 j-124 p og § 134 d ophæves, jf. § 2, nr. 2, 4-6, 8, 10, 12, 14 og 19, i lov nr. 1338 af 19. december 2008. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for de nævnte bestemmelsers ikrafttræden, jf. lovens § 8, stk. 2, der er gengivet i bekendtgørelsens slutning.
- ²⁾ I § 118, stk. 1, nr. 1, udgår: »§ 72, §§ 74-75«, jf. § 2, nr. 6, i lov nr. 1338 af 19. december 2008. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. lovens § 8, stk. 2, der er gengivet i bekendtgørelsens slutning.
- ³⁾ Ved § 1, nr. 2, i lov nr. 1318 af 20. december 2000 blev § 124 g, stk. 5, ophævet. Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6. Ved § 16, nr. 6 og 7, i lov nr. 473 af 9. juni 2004 er § 124 g, stk. 1-6, ophævet. Bestemmelsen i § 124 g er således i det hele ophævet uanset tilføjelsen i § 16, nr. 7 (»stk. 7 bliver herefter stk. 1«).
- ⁴⁾ I § 134 q udgår: »skatteministeren«, jf. § 2, nr. 15, i lov nr. 1338 af 19. december 2008. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for bestemmelsens ikrafttræden, jf. lovens § 8, stk. 2, der er gengivet i bekendtgørelsens slutning.
- ⁵⁾ Personer, der inden den 1. september 2005 er frakendt retten til at føre et motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, for bestandig, jf. færdselslovens § 127, kan generhverve førerretten, når der er forløbet 10 år fra den seneste dom, hvorved den pågældende blev frakendt førerretten for bestandig, medmindre de hensyn, der er nævnt i § 128, stk. 3, som affattet ved lov nr. 363 af 24. maj 2005 § 1, nr. 18, taler imod en generhvervelse jf. lov nr. 363 af 24. maj 2005 § 3, stk. 3.
- ⁶⁾ Der er ved lov nr. 543 af 8. juni 2006 om ændring af lov om ændring af færdselsloven (Overgangsbestemmelser vedrørende ændring af reglerne om generhvervelse af førerretten efter frakendelse som følge af spiritus- eller promillekørsel) indført en overgangsordning, så personer, hvorom der inden den 1. september 2005 er truffet afgørelse om frakendelse af førerretten som følge af spiritus- eller promillekørsel, kan søge om generhvervelse af førerretten i overensstemmelse med den tidligere gældende ordning efter den bestemmelse i færdselslovens § 132, stk. 2, som blev ophævet den 1. september 2005. Overgangsbestemmelsen er gengivet i bekendtgørelsens slutning.
- ⁷⁾ I § 134, stk. 2, nr. 13, ændres »lasteevne« til »lasteevne eller«, og § 134, stk. 2, nr. 14, ophæves, hvorefter nr. 15 bliver nr. 14, jf. § 2, nr. 16 og 17, i lov nr. 1338 af 19. december 2008. Skatteministeren fastsætter tidspunktet for de nævnte bestemmelsers ikrafttræden, jf. lovens § 8, stk. 2, der er gengivet i bekendtgørelsens slutning.
- ⁸⁾ Ændringsloven vedrører § 63, stk. 2-7.
- ⁹⁾ For personer, der er fyldt 15 år før den 1. januar 1980, gælder § 63, stk. 2, i færdselslov nr. 287 af 10. juni 1976. Denne bestemmelse har følgende ordlyd: »Føringen af en knallert skal under kørslen medbringe præmiekvittering, der viser, at ansvarsforsikring er tegnet og holdt i kraft, jf. § 105, og på forlangende vise den til politiet.«
- ¹⁰⁾ Ændringsloven vedrører § 132, stk. 2, og kapitel 18 a.
- ¹¹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 1, vedrører § 132, stk. 2.
- ¹²⁾ Ændringslovens § 3 vedrører § 119 og § 119 a, stk. 1 og 2.
- ¹³⁾ Ændringslovens § 2 vedrører § 119, stk. 4, nr. 2.
- ¹⁴⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 1. juli 1993.
- ¹⁵⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 2, nr. 6, § 14, stk. 2, 1. og 3. pkt., § 21, stk. 1, 3. pkt., § 28, stk. 3, 4. pkt., § 31, stk. 2, 3. pkt., § 32, stk. 2, 4. pkt., og stk. 3, 3. pkt., § 51, stk. 2-4 og 6, § 56, stk. 2, nr. 1, § 61, stk. 3, § 63, stk. 1-3, 5 og 6, § 63 a, § 68 a, § 72, stk. 1, 1. og 3. pkt., § 80, stk. 1, § 81, stk. 1 og 2, § 105, stk. 1, § 107, stk. 1, § 117, stk. 1, 1. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 134, stk. 4, kapitel 19 a, § 135, stk. 2, og § 140, stk. 2.
- ¹⁶⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 10. februar 1994.
- ¹⁷⁾ Ændringsloven vedrører § 71 med tilhørende overskrift, § 78 og § 118, stk. 1, nr. 1.
- ¹⁸⁾ Ved bekendtgørelse nr. 280 af 16. april 1997 er det bestemt, at ændringsloven træder i kraft den 1. januar 1998.
- ¹⁹⁾ Ændringsloven vedrører § 105, stk. 3.
- ²⁰⁾ Ændringsloven vedrører § 5, stk. 3, 2. pkt., § 7, stk. 6, § 23, stk. 2, § 30, § 37, stk. 6 og 7, § 39 med tilhørende overskrift, § 64, stk. 1 og 2, § 66, stk. 2, § 68, stk. 1, § 73, stk. 2, kapitel 14 a, § 92, stk. 4, stk. 5, 2. pkt., og stk. 6, § 96, stk. 2, § 100, stk. 2, 2. pkt., § 105, stk. 1, § 118, stk. 7, § 120, stk. 2, § 124 a, stk. 2, og § 130, stk. 1, 3. pkt.
- ²¹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 19, vedrører § 124 a, stk. 2. Ved bekendtgørelse nr. 566 af 20. juni 1996 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 1. juli 1996.
- ²²⁾ Ændringsloven vedrører § 29, stk. 1, nr. 2, § 49, stk. 1, 2. pkt., § 50, stk. 3, 3. pkt., og § 124 g, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt.
- ²³⁾ Ændringslovens § 1, nr. 1, vedrører § 29, stk. 1, nr. 2.
- ²⁴⁾ Ændringslovens § 1, nr. 4 og 5, vedrører § 124 g, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt.
- ²⁵⁾ Ændringsloven vedrører § 121, stk. 5, § 124 a, stk. 1-3, § 124 c, stk. 1, § 124 e, stk. 1, 1. pkt., § 124 j, stk. 1, 1. pkt., § 124 m, stk. 1, § 124 o, stk. 1, § 124 p, 1. pkt., og § 124 r.
- ²⁶⁾ Ændringsloven vedrører § 14, stk. 6.
- ²⁷⁾ Ændringsloven vedrører § 37, stk. 5, § 50, stk. 2, § 53, stk. 1, 3 og 4, § 55, stk. 3 og 4, § 55 a, § 60, stk. 2-4, § 73 b, § 81, stk. 3, § 85, stk. 3, § 86, stk. 2, § 88 a, stk. 2, § 117, stk. 1, 4 og 5, § 118, stk. 1, nr. 1, stk. 3, 3. pkt., og stk. 7, § 119 a, stk. 1, § 119 b, 2. pkt., § 122, 1. pkt., § 124 a, stk. 1, 2. pkt., stk. 2 og 3, § 124 c, stk. 1, nr. 2 og 3, § 124 i, 1. pkt., § 124 j, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 124 k, stk. 3, § 124 r, 1. pkt., § 126, stk. 1, nr. 2 og 3, og stk. 2, nr. 2, § 132, stk. 2, og § 134, stk. 3.
- ²⁸⁾ Ændringslovens § 1, nr. 17, vedrører § 81, stk. 3.
- ²⁹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 9, vedrører § 55 a.
- ³⁰⁾ Ændringslovens § 1, nr. 39, vedrører § 124 r, 1. pkt.
- ³¹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 2-5, 11, 12, 15, 16, 21, 36-38 og 41, vedrører § 50, stk. 2, § 53, stk. 1 og 3, § 60, stk. 2 og 4, § 73 b, § 117, stk. 1, § 124 j, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 124 k, stk. 3, og § 126, stk. 1, nr. 3. Ved bekendtgørelse nr. 692 af 28. august 1997 er det bestemt, at ændringen af § 124 j, stk. 1, 2. pkt., træder i kraft den 1. oktober 1997 samt at ændringerne af § 124 j, stk. 1, 1. pkt., og § 124 k, stk. 3, træder i kraft den 1. januar 1998. Ved bekendtgørelse nr. 697 af 30. september 1998 er det bestemt, at ændringen af § 73 b, træder i kraft den 3. oktober 1998. Ved bekendtgørelse nr. 182 af 26. marts 1999 er det bestemt, at ændringen af § 50, stk. 2, træder i kraft den 15. april 1999.
- ³²⁾ Ændringsloven vedrører § 53, stk. 3, § 119, stk. 3, nr. 2, og § 126, stk. 1, nr. 3.
- ³³⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 5. februar 1998.
- ³⁴⁾ Ændringslovens § 1, nr. 1 og 3, vedrører § 53, stk. 3, og § 126, stk. 1, nr. 3. Ved bekendtgørelse nr. 88 af 6. februar 1998 er det bestemt, at ændringerne træder i kraft den 1. marts 1998.
- ³⁵⁾ Ændringsloven vedrører § 43, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 70, stk. 1 og 3, § 118, stk. 3, 3. pkt., og § 124 g, stk. 1, 2. pkt., stk. 1, nr. 1-3, og stk. 2, nr. 1-3.
- ³⁶⁾ Ved bekendtgørelse nr. 324 af 4. juni 1998 er det bestemt, at ændringsloven træder i kraft den 10. juni 1998.
- ³⁷⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 2, nr. 13 og nr. 24, § 122 a, stk. 2, § 122 b, § 122 c, § 124 f, § 124 i og § 134 a.
- ³⁸⁾ Ændringslovens § 1, nr. 4, vedrører § 122 b og § 122 c. Ved bekendtgørelse nr. 58 af 28. januar 1999 er det bestemt, at ændringerne træder i kraft den 1. februar 1999.
- ³⁹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 5, ophæver § 124 f og § 124 i.
- ⁴⁰⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 86, stk. 1, 2. pkt., kapitel 13 a, § 117, stk. 2, nr. 3, § 118, stk. 5, 2.-4. pkt., og stk. 6, § 119 a, stk. 1 og 3, § 120, stk. 2, § 120 a, § 124 g, § 124 j, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 124 r, 1. pkt., § 125 a og § 126, stk. 1, nr. 2-4, og stk. 2, nr. 2.

- 41) Ændringslovens § 1, nr. 10, vedrører § 124 g, stk. 1-6, og er bekendtgjort i Lovtidende den 31. marts 1999.
- 42) Ændringslovens § 1, nr. 11, vedrører § 124 g, stk. 7. Ved bekendtgørelse nr. 38 af 24. januar 2002 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 1. februar 2002. Som følge af § 1, nr. 2, i lov nr. 1318 af 20. december 2000 om ændring af færdselsloven (Ændring af betaling for frivillige syn) er bestemmelsen ændret til § 124 g, stk. 6.
- 43) Ændringslovens § 1 vedrører § 29, stk. 1, nr. 5, § 37, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3, nr. 2-4, § 43, stk. 1 og 2, § 43 a, § 46, stk. 2, 4. pkt., § 70, stk. 1, 1. pkt., §§ 92-92 d, § 96, stk. 2, 2. pkt., § 97, § 119 a, stk. 3, 2. pkt., § 121, stk. 1, nr. 7 og 8, § 124 g, stk. 1, nr. 3, stk. 2, stk. 3, nr. 3, og stk. 5, nr. 3, § 126, stk. 1, nr. 2, og § 132, stk. 1, sidste pkt., og stk. 3.
- 44) Ændringslovens § 1, nr. 13, vedrører § 97.
- 45) Ændringslovens § 29 vedrører § 117, § 118, stk. 5, 2. pkt., og § 119, stk. 1 og stk. 3, nr. 1.
- 46) Ændringsloven vedrører § 43, stk. 8, og § 44, stk. 3 og 4.
- 47) Ændringsloven vedrører § 118 a.
- 48) Ændringsloven vedrører § 124 g, stk. 1, 5 og 7, og § 124 r.
- 49) Ændringsloven vedrører § 124 g, stk. 1, 5 og 7, og § 124 r.
- 50) Ændringsloven vedrører § 121, stk. 2, 1. pkt.
- 51) Ændringsloven vedrører § 60, stk. 2, 2.-5. pkt., og stk. 4, § 60 a, § 118, stk. 1 og 4, § 119, stk. 2, nr. 2 og 3, § 119 a, stk. 1 og 3, § 126, stk. 2, nr. 3 og 4, og stk. 4, og § 134, stk. 4.
- 52) Ændringslovens § 1, nr. 4, 6 og 13, vedrører § 118, stk. 1 og 4, og § 134, stk. 4.
- 53) Ændringslovens § 1, nr. 1-3, 5 og 7-12, vedrører § 60, stk. 2, 2.-5. pkt., og stk. 4, § 60 a, § 118, stk. 1, nr. 1, § 119, stk. 2, nr. 2 og 3, § 119 a, stk. 1 og 3, og § 126, stk. 2, nr. 3 og 4, og stk. 4. Ved bekendtgørelse nr. 1084 af 18. december 2001 er det bestemt, at ændringerne træder i kraft den 1. marts 2002.
- 54) Ændringsloven vedrører § 107, stk. 2, § 115 a og § 115 b.
- 55) Bekendtgjort i Lovtidende den 23. april 2002.
- 56) Ændringslovens § 3 vedrører § 117, stk. 4.
- 57) Bekendtgjort i Lovtidende den 7. juni 2002.
- 58) Ændringslovens § 1 vedrører § 121, stk. 5, § 124 a, § 124 c, stk. 1, § 124 e, stk. 1, § 124 g, stk. 1, 3 og 5, § 124 j, stk. 1, § 124 m, stk. 1, § 124 o, stk. 1, og § 124 r.
- 59) Ændringsloven vedrører § 32, stk. 2-4, § 35, stk. 1 og 4, § 37, stk. 6 og 7, § 40, § 42, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., § 43, stk. 7 og 8, § 44, stk. 4, 2. pkt., § 50, stk. 2, § 53, stk. 4, § 55, stk. 3, § 55 a, stk. 2, § 60 a, stk. 3, 1. pkt. og nr. 2, § 73, stk. 1, § 73 a, stk. 3, § 73 b, stk. 2, § 82, stk. 1, § 83, § 85, stk. 3, § 86, stk. 2, § 88 a, stk. 1, § 92 d, stk. 3, § 118, stk. 1 og 4, § 122, stk. 1, 1. pkt., § 124 a, stk. 3, 2. pkt., § 124 q, § 126, stk. 1, nr. 2, og stk. 4, 1. pkt., § 134, stk. 3 og 4, og § 134 b.
- 60) Ændringslovens § 1, nr. 4-6, 9-12, 14-18, 21, 23 og 27, vedrører § 35, stk. 1 og 4, § 37, stk. 6 og 7, § 40, § 43, stk. 7 og 8, § 44, stk. 4, 2. pkt., § 50, stk. 2, § 53, stk. 4, § 55, stk. 3, § 55 a, stk. 2, § 73, stk. 1, § 73 a, stk. 3, § 73 b, stk. 2, § 83, § 85, stk. 3, § 86, stk. 2, § 88 a, stk. 1, § 92 d, § 122, stk. 1, 1. pkt., § 124 q, § 134, stk. 3, og § 134 b, og er bekendtgjort i Lovtidende den 11. juni 2003.
- 61) Ændringslovens § 1, nr. 1-3, 13, 22 og 25, vedrører § 32, stk. 2-4, § 60 a, stk. 3, 1. pkt., og nr. 2, § 124 a, stk. 3, 2. pkt., og § 126, stk. 4, 1. pkt.
- 62) Ændringslovens § 1, nr. 7, 8, 19, 20, 24 og 26, vedrører § 42, stk. 2 og stk. 4, 2. pkt., § 118, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1, nr. 2, og § 134, stk. 4.
- 63) Ændringsloven vedrører § 60 a, stk. 1-3, § 118, stk. 1, 5 og 6, § 119, stk. 2, nr. 3, § 119 a, stk. 1, § 126, kapitel 18 b og § 134, stk. 4.
- 64) Ændringslovens § 1, nr. 9, 10, 14, 15, 20 og 21, vedrører § 118, stk. 1 og 4, § 126, stk. 1, nr. 2 og 3, kapitel 18 b og § 134, stk. 4.
- 65) Ændringslovens § 1, nr. 1-8, 11-13 og 16-19, vedrører § 60 a, stk. 1-3, § 118, stk. 6, § 119, stk. 2, nr. 3, § 119 a, stk. 1, og § 126, stk. 2-3.
- 66) Ændringslovens § 1, nr. 1-8, 11-13 og 16-19, og § 2, stk. 2, er ophævet, jf. § 2 i lov nr. 363 af 24. maj 2005.
- 67) Ændringslovens § 16 vedrører § 71 med tilhørende overskrift, § 73, stk. 1, § 78, § 88 a, stk. 1, 3. pkt., § 118, stk. 1, nr. 1, og § 124 g.
- 68) Ændringslovens § 16, nr. 3 og 6, vedrører § 78 og § 124 g, stk. 1, 2 og 4-6.
- 69) Ændringslovens § 16, nr. 1, 3 og 6, ophæver § 71, § 78 og § 124 g, stk. 1, 2 og 4-6.
- 70) Ændringsloven vedrører § 53, § 55, stk. 3, § 60, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, § 60 a, stk. 1-3, § 117, § 117 a-d, § 118, stk. 6, § 119, stk. 2, nr. 3, og stk. 3, nr. 2 og 3, § 119 a, stk. 1, §§ 125-129, § 131, stk. 1, § 132, stk. 2 og 3, og § 133 a. Ændret ved lov nr. 543 af 8. juni 2006 om ændring af lov om ændring af færdselsloven (Overgangsbestemmelser vedrørende ændring af reglerne om generhvervelse af førerretten efter frakendelse som følge af spiritus- og promillekørsel), jf. herved ad note 96.
- 71) Ved bekendtgørelse nr. 783 af 8. august 2005 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 1. september 2005.
- 72) Ændringslovens § 104 vedrører § 124 m, stk. 2, nr. 4-6 og stk. 3.
- 73) Bekendtgjort i Lovtidende den 7. juni 2005.
- 74) Ændringslovens § 104 vedrører § 124 m, stk. 2, nr. 4-6 og stk. 3.
- 75) Ændringslovens § 12 vedrører § 122 b, stk. 2-4.
- 76) Bekendtgjort i Lovtidende den 7. juni 2005.
- 77) Ændringslovens § 10 vedrører § 122 d.
- 78) Ændringslovens § 1 vedrører § 56 a og § 134 c.
- 79) Ændringslovens § 9 vedrører § 92 d.
- 80) Ændringslovens § 5 vedrører § 112, stk. 4.
- 81) Ændringslovens § 5 vedrører § 112, stk. 4.
- 82) Ændringslovens § 1 vedrører § 2, nr. 6, 2. pkt., § 14, stk. 2, 1. og 3. pkt., og stk. 3, § 21, stk. 1, § 23, stk. 2, § 37, stk. 3, 6 og 7, § 43, stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og 4, § 43 a, § 49, stk. 5, § 51, stk. 2, § 56, stk. 5, 1. pkt., § 60 a, stk. 1, 2 og 3, nr. 1 og 3, § 61, stk. 3, § 63, stk. 1-3, 5 og 6, § 63 a, stk. 1, § 64, stk. 5, 1. pkt., § 68 a, § 72, stk. 1 og 2, § 73, stk. 1, § 73 a, stk. 1 og 2, § 73 b, § 75, stk. 3, § 86 a, stk. 3-5, § 88 a, stk. 1, § 117, stk. 1 og 2, nr. 6, § 117 c, § 117 d, 3. pkt., § 118, stk. 2, 2. pkt., og stk. 6, 8 og 9, § 118 a, stk. 6, § 119 a, stk. 1 og 3, § 121, stk. 1, nr. 4, § 124 f, § 124 h med tilhørende overskrift, § 124 j, stk. 2, § 124 m, stk. 1, 2. pkt., § 124 q, § 125 stk. 1, nr. 5 og 6, og stk. 2, nr. 5, § 126, stk. 1, nr. 3 og 5, og § 127.
- 83) Ændringslovens § 1, nr. 24-28, 38, 39 og 42 vedrører § 72, stk. 2, § 73, stk. 1, § 73 a, stk. 1 og 2, § 73 b, § 75, stk. 3, § 86 a, stk. 3-5, § 88 a, stk. 1, § 124 f, § 124 h med tilhørende overskrift og § 124 q.
- 84) Bekendtgjort i Lovtidende den 25. juni 2005.
- 85) Ændringslovens § 1, nr. 4-9, 11, 13-18, 21, 22, 29-37, 43 og 45-47 vedrører § 37, stk. 3, 6 og 7, § 43 stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og 4, § 49, stk. 5, § 56, stk. 5, 1. pkt., § 60 a, stk. 1, 2 og 3, nr. 1 og 3, § 61, stk. 3, § 64, stk. 5, 1. pkt., § 68 a, § 117 d, 3. pkt., § 118, stk. 2, 2. pkt., stk. 6, 8 og 9, § 118 a, stk. 6, § 119 a, stk. 1 og 3, § 121, stk. 1, nr. 4, § 125, stk. 1, nr. 5 og 6, § 126, stk. 1, nr. 3 og 5 og § 127.
- 86) Ændringslovens § 1, nr. 44 vedrører § 125, stk. 2, nr. 5. Ved bekendtgørelse nr. 783 af 8. august 2005 er det bestemt, at ændringen træder i kraft den 1. september 2005.
- 87) Ændringslovens § 1, nr. 1-3, 10, 12, 19, 20, 23, 40 og 41 vedrører § 2, nr. 6, 2. pkt., § 14, stk. 2, 1. og 3. pkt., og stk. 3, § 21, stk. 1, § 23, stk. 2, § 43 a, § 51, stk. 2, § 63, stk. 1-3, 5 og 6, § 63 a, stk. 1, § 72, stk. 1, § 117, stk. 1 og 2, nr. 6, § 117 c, § 124 j, stk. 2, og § 124 m, stk. 1, 2. pkt.

- ⁸⁸⁾ Ændringsloven vedrører § 53 med tilhørende overskrift, § 68, stk. 1 og 2, § 80-§ 80 b med tilhørende overskrifter, § 81 a med tilhørende overskrift, § 88, stk. 2, § 118, stk. 1 og 2, § 120 a, stk. 1, nr. 4 og 5, § 122 a, § 122 b, stk. 5-7, og § 125, stk. 2, nr. 1.
- ⁸⁹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 1-3 og 6-12, vedrører § 53 med tilhørende overskrift, § 68, stk. 1 og 2, § 81 a med tilhørende overskrift, § 88, stk. 2, § 118, stk. 1 og 2, § 120 a, stk. 1, nr. 4 og 5, § 122 a og § 122 b, stk. 5-7.
- ⁹⁰⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 20. april 2006.
- ⁹¹⁾ Ændringslovens § 1, nr. 4, 5 og 13 vedrører § 80-§ 80 b og § 125, stk. 2, nr. 1, med tilhørende overskrifter.
- ⁹²⁾ Ændringslovens § 21 vedrører §§ 72-76, § 88 a, stk. 1, 3. pkt., og §§ 124j-124p.
- ⁹³⁾ Loven er endnu ikke trådt i kraft.
- ⁹⁴⁾ Ændringslovens § 9 vedrører § 92 c, stk. 1 og stk. 2, 1. og 3. pkt., § 119, stk. 1, 1. og 2. pkt., og stk. 3, nr. 1, § 119 a, stk. 2, og § 138, stk. 4, 1. og 3. pkt.
- ⁹⁵⁾ Ændringsloven vedrører § 132.
- ⁹⁶⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 9. juni 2006.
- ⁹⁷⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 105, stk. 3, § 107, stk. 1, § 115 a, stk. 4, 1. pkt., § 115 b, stk. 1, § 115 b, stk. 1, nr. 3, og § 115 b, stk. 2.
- ⁹⁸⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 21. december 2006.
- ⁹⁹⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 80 a, stk. 7, og § 92, stk. 3.
- ¹⁰⁰⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 21. december 2006.
- ¹⁰¹⁾ Ændringslovens § 2 vedrører § 124 m, stk. 2, nr. 6.
- ¹⁰²⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 8. februar 2007.
- ¹⁰³⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 70 a og § 118, stk. 8.
- ¹⁰⁴⁾ Ændringslovens § 6 vedrører § 122 b, stk. 1.
- ¹⁰⁵⁾ Loven er endnu ikke trådt i kraft. Bestemmelsen i § 122 b, stk. 1, med tilhørende overskrift er nu ændret ved lov nr. 1336 af 19. december 2008.
- ¹⁰⁶⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 51, stk. 7, § 52, stk. 5 og 6, § 81, stk. 3, og § 125, stk. 2, nr. 1.
- ¹⁰⁷⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 53, stk. 1, § 54, stk. 1-4, § 55, stk. 1, og stk. 2, 1. pkt., § 60 a, stk. 1, og stk. 3, nr. 1 og 3, § 117, § 117 b, stk. 1, § 117 d, § 118, stk. 1, nr. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 6, § 119, stk. 2-4, § 119 a, stk. 1, § 125, stk. 1, nr. 7 og 8, § 126, stk. 1, nr. 1, 2 og 5, § 127, 1. pkt., § 128, stk. 2, og § 133 a, stk. 2.
- ¹⁰⁸⁾ Ændringsloven vedrører § 52, stk. 5, 1. pkt., § 52, stk. 6, 1. pkt., § 55, stk. 2, 1. pkt., § 82, stk. 6 og 7, § 105, stk. 3, 2. pkt., § 119, stk. 2, nr. 2, § 124, § 133 a, stk. 5, og § 134 d. Af bemærkningerne til lovforslaget (L 96, Ft 2007-08, 2. samling) fremgår bl.a.: "Ordet »og« i § 119, stk. 2, nr. 2, er indsat ved en redaktionel fejl i forbindelse med Folketingets vedtagelse af lov nr. 524 af 6. juni 2007."
- ¹⁰⁹⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 18. juni 2008.
- ¹¹⁰⁾ Ændringslovens § 1 vedrører § 9, stk. 1 og 2, § 60 a, stk. 1, stk. 2, og stk. 3, nr. 2 og 3, § 117, stk. 2, nr. 8, § 117 d, § 118, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, § 119 a, stk. 1, § 125, stk. 1, nr. 2, § 126, stk. 1, nr. 6 og 7, og § 127, 1. pkt.
- ¹¹¹⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 18. juni 2008.
- ¹¹²⁾ Ændringslovens § 12 vedrører § 121, stk. 4, 3. pkt., og §§ 122 b-122 d.
- ¹¹³⁾ Ændringslovens § 2 vedrører §§ 72-76 a, § 88 a, stk. 1, 3. pkt., § 107, stk. 4, § 118, stk. 1, nr. 1, §§ 124 j-124 q, § 134, stk. 2, nr. 13 og 14, og § 134 d.
- ¹¹⁴⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 20. december 2008.
- ¹¹⁵⁾ Bestemmelserne er endnu ikke trådt i kraft. Bestemmelserne vedrører §§ 72-76 a, § 88 a, stk. 1, 3. pkt., § 107, stk. 4, § 118, stk. 1, nr. 1, §§ 124 j-124 q, § 134, stk. 2, nr. 13 og 14, og § 134 d.
- ¹¹⁶⁾ Ændringsloven vedrører § 118, stk. 2, § 125, stk. 1, nr. 7, og stk. 4, og § 134, stk. 5.
- ¹¹⁷⁾ Bekendtgjort i Lovtidende den 7. maj 2009.

Bilag 1**INDHOLDSFORTEGNELSE**

<i>Kapitel 1. Lovens område m.v.</i>	§§ 1-2
Lovens område	§ 1
Definitioner m.v.	§ 2
 <i>Kapitel 2. Regler for al færdsel</i>	§§ 3-9
Grundregler m.v.	§ 3
Anvisninger for færdslen	§ 4
Færdsel over jernbanespor m.v.	§ 5
Leg m.v.	§ 6
Udrykningskørsel m.v.	§ 7
Beskadigelse af færdselstavler m.v.	§ 8
Forpligtelser ved færdselsuheld	§ 9
 <i>Kapitel 3. Færdselsregler for gående</i>	§§ 10-13
 <i>Kapitel 4. Færdselsregler for kørende</i>	§§ 14-40
Anvendelsen af vejens forskellige baner	§ 14
Placeringen på vejen	§ 15
Svingning m.v.	§§ 16-17
Vending, bakning og vognbaneskift m.v.	§ 18
Kørsel ved busstoppested m.v.	§ 19
Møde	§ 20
Overhaling	§§ 21-22
Forbud mod overhaling	§ 23
Forbikørsel og vognbaneskift i tæt færdsel	§ 24
Overhaling og forbikørsel ved fodgængerfelt	§ 25
Vigepligt m.v.	§ 26
Forpligtelser over for gående	§ 27
Standstøt og parkering	§§ 28-30
Forpligtelser ved standstøt og parkering på særlige områder og i særlige tilfælde	§ 31
Signaler og tegn	§ 32
Lygteføring	§§ 33-36
Cykel- og motorløb	§ 37
Unødigt støj m.v.	§ 38
Forsvarets og redningsberedskabets køretøjer	§ 39
Lokale trafiksaneringer	§ 40
 <i>Kapitel 5. Hastighed</i>	§§ 41-43 a
Almindelige regler	§ 41
Generelle hastighedsbegrænsninger	§ 42
Hastighed for særlige typer af køretøjer	§ 43-43 a
 <i>Kapitel 6. Særlige regler for færdsel på motorvej og motortrafikvej</i>	§§ 44-48
Motorvej	§§ 44-47

Motortrafikvej	§ 48
<i>Kapitel 7. Særlige regler for cykler</i>	§§ 49-50
<i>Kapitel 8. Særlige regler for knallerter</i>	§ 51
<i>Kapitel 9. Særlige regler for motorcykler</i>	§ 52
<i>Kapitel 10. Førere af køretøjer m.v.</i>	§§ 53-66
Spirituskørsel	§ 53
Kørsel under påvirkning af bevidsthedspåvirkende stoffer, sygdom m.v.	§ 54
Kontrol m.v.	§ 55
Brug af mobiltelefon og andet teleudstyr	§ 55 a
Kørekort til motorkøretøj	§§ 56-59 a
Inddragelse og generhvervelse af førerretten	§§ 60-60 a
Udenlandske førere	§ 61
Kørekort til traktor og motorredskab	§ 62
Knallertkørere	§§ 63-63 a
Øvelseskørsel	§ 64
Oplysningspligt m.v.	§ 65
Kørelærere	§ 66
<i>Kapitel 11. Køretøjer m.v.</i>	§§ 67-79
Køretøjers indretning og udstyr m.v.	§§ 67-68 a
Ændring af køretøjers klassificering	§ 69
Tilkobling og slæbning	§ 70
Modulvogntog	§ 70 a
Registrering	§§ 72-73 b
Traktorer, der er fritaget for registrering	§ 74
Godkendte traktorer	§ 75
Udenlandske køretøjer	§ 76
Kontrol og inddragelse af nummerplader	§ 76 a
Kontrol af køretøjer	§ 77
Udlejning	§ 79
<i>Kapitel 12. Sikkerhedsudstyr</i>	§§ 80-81
Sikkerhedsseler	§ 80
Sikkerhedsudstyr til børn	§ 80a
Antallet af passagerer, der lovligt kan befordres	§ 80b
Styrthjelme	§ 81
Personligt sikkerhedsudstyr for andre trafikanter end fører og passagerer	§ 81a
<i>Kapitel 13. Befordring, belæsning, vægt, dimensioner m.v.</i>	§§ 82-86
Køretøjers belæsning	§ 82
Befordring af personer	§§ 83-83 a
Køretøjers bredde, længde og højde	§ 84
Vægt og akseltryk	§ 85
Kørsel med blokvogne	§ 86

<i>Kapitel 13 a. Køre- og hviletid</i>	§ 86 a
<i>Kapitel 14. Hindringer på vej</i>	§§ 87-88
Forurening af vej m.v.	§ 87
Dyr på vej	§ 88
<i>Kapitel 14 a. Særlige forhold for personer med handicap</i>	§ 88 a
<i>Kapitel 15. Færdselsregulering og afmærkning m.v.</i>	§§ 89-100
Færdselsregulering	§§ 89-90
Udlægning af hovedveje og motortrafikveje	§ 91
Færdselsindskrænkninger	§§ 92-92 d
Parkeringsskiver	§ 93
Tøbrudsrestriktioner	§ 94
Almindelige bestemmelser om afmærkning	§§ 95-96
Adgang til anvendelse af afmærkning på private veje	§ 97
Afmærkning af vejarbejder	§ 98
Vildledende afmærkning m.v.	§ 99
Vejanlæg	§ 100
<i>Kapitel 16. Erstatning og forsikring</i>	§§ 101-116
Ansvarsgrundlaget m.v.	§§ 101-104
Forsikringspligt	§§ 105-107
Forsikringsselskabets hæftelse og regres	§ 108
Selvforsikrede køretøjer	§ 109
Sagernes behandling	§§ 110-115
Erstatningsorgan m.v.	§ 115 a
Informationskontor	§ 115 b
Ansvar efter lov om fragtaftaler ved international vejtransport	§ 116
<i>Kapitel 17. Straf, afgifter m.v.</i>	§§ 117-124
Straf	§§ 117-118 a
Sagernes behandling	§§ 119-119 b
Tilbageholdelse af køretøjer	§§ 120-120 a
Standsnings- og parkeringsafgifter	§ 121
Parkeringskontrollører	§§ 122-122 a
Modregning m.v.	§§ 122 b
Politiets fjernelse og salg af køretøjer	§§ 123-124
<i>Kapitel 17 a. Betalingsbestemmelser</i>	§§ 124 a-124 q
Køreprøver, kørekort m.v.	§§ 124 a-124 f
Nummerplader m.v.	§§ 124 j-124 p
Opkrævning m.v. af betaling	§ 124 q
<i>Kapitel 18. Frakendelse af førerret</i>	§§ 125-133
Betinget frakendelse	§ 125
Ubetinget frakendelse	§ 126

Kørselsforbud	§ 127
Frakendelsestiden	§ 128
Inddragelse af førerretten under sagen	§ 130
Virkningen af anke m.v.	§ 131
Generhvervelse af førerret inden frakendelsestidens udløb	§ 132
Erstatning for inddragelse eller frakendelse af førerret	§ 133
<i>Kapitel 18 a. Konfiskation</i>	§ 133 a
<i>Kapitel 18 b. Straf m.v. ved ændret regulering</i>	§ 133 b
<i>Kapitel 19. Handlinger foretaget i udlandet</i>	§ 134
<i>Kapitel 19 a. Administrative bestemmelser</i>	§§ 134 a-134 d
<i>Kapitel 20. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser for lovens regler om spirituspåvirkning m.v. og om frakendelse af førerretten</i>	§§ 135-138
Ikrafttræden	§ 135
Regler, som også gælder i forbindelse med overtrædelser af færdselsloven af 1955	§ 136
Overgangsregler	§§ 137-138
<i>Kapitel 21. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser m.v. for lovens øvrige regler</i>	§§ 139-143